

Η "ΗΧΩ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ,"

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ECHO OF CEFALONIA

MONTHLY MAGAZINE

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΡΑΧ. 10

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - 1930 - APRIL

Η ΒΟΣΚΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

ΚΑΙ

ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ,

ΟΤΑΝ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟΝ

“ΦΑΡΟΝ,”

Πᾶσαν πληροφορίαν διὰ τοὺς εἰσελθόντας ὡς πληρώματα — Δι' ἀδείας
ἐπιστροφῆς. — Πολιτογράφῃσιν — Δωρεάν.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ “ΦΑΡΟΥ,”

Ἀθῆναι: Πλατεία Ὁμονοίας 3. — Πάτραι: Πλατεία Τριῶν Συμμάχων. —
Ἀργοστόλιον Κεφαλληνίας. — Κέρκυρα καὶ Ζάκυνθος.

Αἱ Ἐτήσια Ἐκδρομαὶ τῶν Συλλόγων τῶν Κεφαλλήνων Ἀθηνῶν — Πει-
ραιῶς — Πατρῶν, γίνονται μέσον τοῦ Πρακτορείου «ΦΑΡΟΣ» ἐν Ἑλλάδι.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο “ΦΑΡΟΣ,”

59 WASHINGTON STREET

NEW YORK N. Y.

Τηλέφωνα: Bowling Green 7059 καὶ 9544.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΤΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΤΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΙ.Σ.3.41.Φ4.0003

Η “ΗΧΩ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ,, ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΤΑΛΟΓΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

“ECHO OF CEFALONIA,,
PUBLISHED MONTHLY BY THE CEFALONIAN PUBLISHING CO., OF NEW YORK, N. Y.

THEOTOKES CH. THEOTOKATOS, Editor - Director
ΘΕΟΤΟΚΗΣ Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ, Συντάκτης - Διευθυντής
1482 BROADWAY (Suite 413) NEW YORK, N. Y.
Telephone : Bryant 1809

DENNIS D. GIANNAKIS, Business Manager
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, Διαχειριστής
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ: Δώρου 5
Τηλέφωνον : 56-36

VOL. III. No. 26.

APRIL - 1930 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘ. 26

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ὁ Ἑορτασμός τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Ἀνεξαρτησίας ἤρχισεν ἐπισήμως καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου.

Ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλευθέρας πλέον πατρίδος λαμβάνουν χώραν ἐκλαμπροὶ ἑορταί, διεξάγονται ἀγῶνες, γίνονται πανηγύρεις εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἔθνοςωτηρίου γεγονότος, τοῦ κοσμοϊστορικοῦ συμβάντος, τοῦ θαύματος τοῦ '21.

Ὑμνοῦνται οἱ τιτάνιοι ἀγῶνες τῆς ἀθανάτου ἐκείνης ἐπιλέκτου τῶν Ἑλλήνων γενεᾶς, εὐλογοῦνται αἱ θυσίαι καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἡμῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐγκωμιάζονται αἱ Ἐπαρχίαι ποῦ προσέφερον τὰς περισσότερας ὑπηρεσίας καὶ στεφανοῦνται ἀπὸ δάφνης οἱ Τόποι, τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλευθερία καὶ Δόξα εἶχον ἐκλέξει ὡς σκηνὰς τοῦ Μεγάλου Δράματος.

Καὶ εἰς τὸν Πανελλήνιον τοῦτον Συνεορτασμόν ἀμιλλῶνται αἱ διάφοροι Ἐπαρχίαι ποῦ νὰ παρουσιάσῃ καλλιτέρας περγαμηνὰς θυσιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἀγῶνος καὶ τίς νὰ διεκδικήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων τὰ Ἀριστεία Τιμῆς καὶ Ἑθνικῆς Εὐγνωμοσύνης.

Ἀγνωστοὶ λεπτομέρειαι τῆς Ἐπαναστάσεως ἔρχονται εἰς φῶς, νέοι ἥρωες ἀποκαλύπτονται, ἀνέκδοτα τῶν Ἀγωνιστῶν δημοσιεύονται, καὶ κάθε τι ἄλλο σχετικὸν μετὰ τὸν Ἀ-

γῶνα ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐγείρῃσι τίτλους συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἐπανάστασιν καὶ διεκδικήσωσι τὸ ἔπαθλον.

Εἰς τὴν κίνησιν ταύτην ὑπελείφθη ἡ Κεφαλληνία, ἡ ὁποία μόλις καὶ δειλά-δειλά ἤρχισε νὰ ἐκτυλίσσῃ τὰς περγαμηνὰς τῆς, ὡς νὰ μὴ εἶχον αὐταὶ μεγάλην ἀξίαν!

Καὶ ὅμως καὶ πολῦτιμα ἱστορικὰ κειμήλια εἶναι αὐταὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντες τίτλοι εἶναι καταφανεῖς καὶ ἀδιαμφισβήτητοι.

Διότι ἡ Κεφαλληνία, καίτοι μὴ διατελοῦσα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Τούρκου, ἔδραμεν αὐθορμήτως καὶ ἐθελουσίως πρὸς βοήθειαν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν, παρὰ τὰς πιέσεις, διωγμούς, ἐξορίας, ποινὰς, θανατώσεις, δημεύσεις τῶν περιουσιῶν καὶ ἄλλα βασανιστήρια ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία σπανίως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ λαμπροτέρας σελίδας ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν καὶ δράσιν τῶν Κεφαλλήνων, καὶ λοιπῶν Ἐπτανησιῶν, εἰς τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνα Ἡ πολῦτιμος καὶ σωτήριος ἀρωγὴ τῶν εἴτε ὡς Φιλικῶν, εἴτε ὡς Ἀγωνιστῶν, εἴτε ὡς Κυβερνητῶν καὶ Διοργανωτῶν δὲν πρέπει νὰ λησμονηθοῦν.

Τὰ τὰ μέρη τῶν Κεφαλλήνων καὶ Ἰονίων ἀπὸ τοῦ Λάλα μέχρι τοῦ Φαλήρου κατήγαγον θριάμ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἐκατονταετηρίς τῆς Ἀνεξαρτησίας	Σελ.
μας ἐν Κεφαλληνίᾳ	1-3
Τοῦ μηνός	3-4
Παναγῆς, Μαρτῆς καὶ Ἀνδρέας Βαλλιάνοι	4-5
Ἱστορία τῆς Κεφαλληνίας	6-8
Ὁ Ἰακωβάτος ὡς ρήτωρ καὶ πολιτευόμενος	9-10
Ἀνάγκη Πρακτικῆς Ἀκαδημίας	11-13
Ἀνθρώπινοι χαρακτῆρες τοῦ Α. Λασκαράτου	13-14
Ποιήματα Μικέλη Ἀβλίου καὶ Κεφαλόνιτικες καντάδες	15-17
Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰ Κηπούρια	18-19
Ὁ Ἀντρογιάννης καὶ οἱ Ἅγιοι	20-21
Γεωλογικὰ φαινόμενα ἐν Κεφαλληνίᾳ	21-22
Ἡ Καντάδα	23
Τὸ Νευρολογικὸν Θεραπευτήριον Ἀργιστολίου καὶ ἡ λειτουργία του	24
Ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία τῆς Κεφαλληνίας	25-26
Οἱ Κεφαλλῆνες ἀνὰ τὸν Κόσμον	27-31

δους. Κατὰ τὰς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου σημαντικὸν μέρος τῆς φρουρᾶς ἀπετελεῖτο ἐκ Κεφαλλήνων, πλοῖα δὲ ἐκ τῆς νήσου μας διασχίζοντα τὴν Τουρκικὴν ἀρμάδα ἐνόμιζον τροφὰς καὶ πολεμοφόδια εἰς τοὺς πολιορκουμένους, προσερχόμενα ἐκ δώρων καὶ ἐράνων τῶν τέκνων τῆς Εὐάνδρου. Ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων τοῦ τότε προϋπολογισμοῦ ἀνερχομένων εἰς 5200 γρόσια, αἱ 3000 προήρχοντο ἐκ φόρων τῶν τρατολόγων Κεφαλλήνων.

Οἱ Κεφαλλῆνες τῶν Μεταξάδων, τοῦ Πανᾶ, τοῦ Φωκᾶ, τοῦ Ἰγγλέση, τοῦ Ποταμιάνου, τοῦ Τυπάλδου Χαριτάτου, τοῦ Βούρβαχη, παρέμειναν πιστοὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ Ἀγῶνος, ἀγωνιζόμενοι καὶ πίπτοντες γενναίως παντοῦ. Ὅταν ἐκινδύνευε νὰ σβύσῃ ὁ Ἀγὼν οἱ Κεφαλλῆνες ἦσαν τὸ δεξιὸ χεῖρ τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Γόρδωνος, τοῦ Φαδιέρου, τοῦ Τζώρτζ, αἱ ἀνδραγαθίαι δὲ τοῦ Πανᾶ καὶ Βούρβαχη, ὁ ἥρωϊκὸς τούτου θάνατος καὶ τὸ δλοκαύτωμα τῶν Ἰονίων εἰς τὰς πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως τελευταίας μάχας ἦσαν τρωτικὸν καὶ ζωηφόρον πῦρ εἰς τὴν σβυνομένην Ἐπανάστασιν.

Αἱ δὲ διπλωματικαὶ ἐνέργειαι καὶ ἀφειδεῖς δαπάναι τοῦ Κοργιαλένιου καὶ τῶν Κεφαλλήνων ἐφοπλιστῶν, ἐμπόρων καὶ ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαλλήλων ἐν Ρωσσίᾳ ἐδημιούργησαν φιλελληνικὴν γνώμην ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, προσείλκυσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς λεγεῶνας τῶν Φιλελλήνων καὶ ἔφεραν τὸν Βύρων καὶ Καποδίστριαν.

Εἰς τὴν Ἐπτάνησον εὖρον καταφύγιον αἱ οἰκογένειαι τῶν Σουλιωτῶν, ἐν δὲ τῇ νήσῳ μας ἀνεσυνετάσσοντο καὶ ἐξωπλίζοντο τὰ Σουλιώτικα σώματα.

Εἰς Κεφαλληνίαν κατελθὼν ὁ λόρδος Βύρων ἔστησε τὸ ἀρχηγεῖον του, ἐκεῖ δὲ ὑπὸ τὸν ἥχον τῶν πυροβόλων τοῦ πολιορκουμένου Μεσολογγίου ἐνεπνέετο καὶ ἔκαμνε τὰ Ἐλευθερωτικὰ του ποιήματα καὶ τὰς θερμὰς ἐκκλήσεις του πρὸς τοὺς φιλελευθέρους λαοὺς τῆς γῆς ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων σκλάβων.

Ἐκεῖ ὁ Βύρων μετὰ τῶν Κεφαλλήνων Φιλικῶν κατέστρωσε τὰ σχέδιά του καὶ διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν κατάρθωσε νὰ μετατρέψῃ τὴν ἕως τότε μισελληνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας.

Τόσος ἦτο ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Κεφαλλήνων διὰ τὸν Ἀγῶνα καὶ ἡ λαχτάρα τῶν διὰ τὴν μὴτέρα Ἑλλάδα, ὥστε ὅταν ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις

ἐδήμειυσε τὰς περιουσίας τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἐκήρυξε πλειστηριασμὸν ΟΥΔΕΙΣ Κεφαλλῆν εὐρέθη νὰ κάμῃ προσφορὰν καὶ νὰ ἀγοράσῃ ταύτας, ἂν καὶ πωλούμενας ἀντὶ ἐξευτελιστικῆς τιμῆς.

Τοιαύτην ἱεροσυλίαν ΟΥΔΕΙΣ Κεφαλλῆν διέπραξε, καὶ ὅταν ἐδόθη ἀμνηστεία εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπανεῦρον οἱ ἐπιζήσαντες ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν τὰ κτήματά των σῶα καὶ ἀκέραια, μολονότι ἡρειπωμένα!

Ποία ἄλλη ἐπαρχία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παρομοίας περγαμηνὰς πολυτίμων ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνυπολογίστων θυσιῶν; Ἡ δὲ ἀξία των εἶναι ὑπερτέρα παντὸς ὑπολογισμοῦ, διότι ἡ συμμετοχὴ τῶν Κεφαλλήνων ἀγωνιστῶν ἦτο αὐθόρμητος, ἐθελουσία, ἀδίαστος, ἀπὸ πόθον καὶ μόνον πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ ἐνσυνείδητον ἀγάπην πρὸς τὸ κοινὸν Ἕθνος.

Ἐὰν εὐρέθησαν συγγραφεῖς, Ἕλληνες καὶ ξένοι, διαμφισβητοῦντες τὸν ἀπελευθερωτικὸν σκοπὸν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀποδίδοντες ἰδιοτελεῖ, ὕλιστικὰ καὶ ταπεινὰ ἐλατήρια εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, οὐδεὶς εὐρέθη, οὔτε θὰ εὐρεθῇ, νὰ ἰσχυρισθῇ τὰ ἴδια καὶ διὰ τοὺς Κεφαλλῆνας. Διότι καὶ ἔλευθερίαν εἶχον καὶ εὐημερίαν ἔχαιρον καὶ κέρδη μεγάλα θὰ ἀπεκόμιζον διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἰδία τοῦ στόλου των ἂν ἔμενον οὐδέτεροι. Καὶ ὅμως ἐδέχθησαν ἐκούσιως τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας των, διωγμούς, φυλακίσεις καὶ θανάτωσεις, ἐπέταξαν τὴν εὐημερίαν των προκαλέσαντες δημεύσεις τῆς περιουσίας των καὶ πτωχεύσεις, ἐδίωξαν τὸ συμφέρον των καὶ τὰς εὐκαιρίας εὐκόλου πλουτισμοῦ.

Δὲν εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ θυσίαι αὗται ἀρκεταὶ ὅπως δώσουν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον Πάνθεον τοῦ Ἀγῶνος;

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ Κεφαλληνία, ἡ ὁποία διὰ τῆς Σχολῆς τοῦ Βικεντίου Δαμωδοῦ ἐφώτιζε τὸ χειμαζόμενον τότε Γένος καὶ ἐχάριζεν εἰς αὐτὸ τόσους διανοητικοὺς ἡγέτας, ἐξ ὧν τινὲς ἀνεδείχθησαν εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ Γένους διδασκάλους;

Καὶ δὲν ἦτο Κεφαλλῆν ὁ Ἡλίας Μηλιάτης, ὁ ὁποῖος πολὺ πρὶν τῶν Φιλικῶν καὶ τοῦ Ρήγα Φεραίου ἀκόμη, διὰ τῶν ὑψηλῶν του κηρυγμάτων, τῶν ὑπερόχων λόγων του καὶ τῶν συγκινητικῶν δεήσεων ἐρρίψε πρῶτος τὸν σπόρον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν σκλάβων.

Καὶ πόσαι καὶ πόσαι ἄλλαι ἀκόμη ἐνδοξαί

λεπτομέρειαι τῆς δράσεως τῶν Κεφαλλήνων εἰς τὸν Ἀγῶνα παραμένουν ἄγνωστοι!

Εἶναι καιρὸς ἐπὶ τέλους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, νὰ διακηρύξωμεν μεθ' ὑπερηφανείας τὴν συμμετοχὴν τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, νὰ φανερώσωμεν τὴν δρᾶσιν αὐτῆς καὶ φέρωμεν εἰς φῶς πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν. Ὁφείλομεν ὅλοι οἱ ἅπανταχοῦ Κεφαλλῆνες νὰ συντρέξωμεν τὸ ἔργον τῆς ἐν Ἀργοστολίῳ κεντρικῆς ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ Ἐπιτροπῆς.

Καὶ ὅπως ὑπῆρξε μεγάλη καὶ ἐνδοξος ἡ δρᾶσις τῶν προπατόρων μας ἀγωνιστῶν ἔτσι καὶ ὁ ἑορτασμός πρέπει νὰ εἶναι ἐνθουσιώδης, τρανός, ἀνάλογος πρὸς τὰς θυσίας καὶ κατορθώματα ἐκείνων, καθὼς ἄλλως τε ἀρμόζει εἰς Κεφαλλῆνας.

Ἀλλ' ἵνα καὶ ὁ ἑορτασμός καὶ τὸ ἀνεγερθὸς ὁμοῖον Ἡρώων γίνουσι ἀντάξια τῶν ἡρώων ἐκείνων καὶ τῆς Κεφαλληνίας εἶναι ἐπιτακτικόν

καθῆκον ὅπως ὅλοι οἱ Κεφαλλῆνες ἐνισχύσωμεν οἰκονομικῶς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν. Πρέπει ἐντὸς τῆς Κεφαλληνίας νὰ κινηθοῦν ἀμέσως αἱ Κοινότητες, τὰ σχολεῖα, αἱ διάφοροι ὁργανώσεις ὅπως συλλέξουν ὅ,τι δύνανται. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ πράξουν καὶ οἱ ἔξω τῆς νήσου Κεφαλλῆνες εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Πρέπει νὰ ἀναλάβουν πανταχοῦ τὴν πρωτοβουλίαν αἱ ὑπάρχουσαι ὁργανώσεις ἢ ἐν ἑλλείψει τούτων νὰ γίνουσι ἐπιτροπαὶ ἀπὸ κυρίας καὶ κυρίους, αἵτινες νὰ ζητήσουν ἀπὸ κάθε συμπολίτην μας τὴν συνδρομὴν του, τὴν ὁποῖαν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀρνηθῆναι.

Κάθε προσφορά θὰ εἶναι ὁ φόρος εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους προγόνους μας καὶ ἕνα διαμάντι εἰς τὸ διάδημα τῆς Κεφαλληνίας.

Ὅσον γιὰ τὰ γενναῖα καὶ φιλότιμα παιδιὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἴμεθα βέβαιοι πῶς θὰ πράξουν τὸ καθῆκον των μετὰ τὸ παραπάνω.

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀνασκαφαὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ

Τρεῖς καὶ ἐπέκεινα ἤδη παρέδραμον χιλιετηρίδες ἀπ' ὅτου ἡ εὐκλείης καὶ πολύφημος τῆς Ἰθάκης πόλις καὶ νῆσος ὡς φωτεινὸν λάμψασα μετέωρον ἐφώτισε καὶ ἐγαλούχησε σύμπασαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα διὰ τῶν ποιημάτων τοῦ Ὀμήρου καὶ σύμπαντα ἔπειτα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἔθελεν ἡ γοητευτικὴ αὐτῆς μυθολογία, ἡ ἐν αὐτῇ καὶ ἐξ αὐτῆς θερμανθεῖσα καὶ ἐμπνευσθεῖσα Μοῦσα τοῦ μεγίστου τῶν τῆς ἀνθρωπότητος ποιητῶν ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ λάμψις καὶ ἀνταύγεια ἡ λαμπρύνασα τὸν ἀρχαῖον καὶ τὸν νεώτερον κόσμον κατέστησεν αὐτὴν ἀθάνατον καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν τὴν περιφημοτέραν νῆσον τοῦ κόσμου "isola il più famose del mondo," καὶ περιέβαλεν αὐτὴν διὰ γοήτρου ἀμαράντου, ὅπερ ἀναζωπυροῦσιν ἐκάστοτε τὰ ποιητικώτατα αὐτῆς ἐρείπια. Ἀλλὰ ποῦ ἐστὶν ἡ θερμουργὸς αὐτῆς πηγὴ τοῦ τηλαυγεστάτου τούτου ἀνὰ τὰς χιλιετηρίδας φωτός; ἐπὶ τόσους αἰῶνας πραγματικῶς λάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας τῆς. Οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ οἱ γεωγράφοι, οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ φιλόλογοι καὶ πάσης ἐπιστήμης οἱ μύσται ἔτι δὲ σοφοὶ τε καὶ ἄσφοι ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰργάσθησαν καὶ ἰσχυρῶς διεφώνησαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡ ἑλλειψις καὶ ἡ ἀσυμφωνία ἱστορικῶν καὶ ἀθεντικῶν πηγῶν δὲν ἀποτελεῖ μικρὰν δυσχέρειαν διὰ τὸν ἀρχαιοδίφην, πλανώμενον εἰς τὰ σκότη τῆς πρὸ 30 καὶ πλέον αἰώνων ἐποχῆς. Τούτου δ' ἕνεκα οὐδὲν ἄλλο ἐνομισθῆναι ὑπολειπόμενον, ἢ τὸ ἀπὸ τῶν ἀνασκαφῶν φῶς πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἰθάκης πολλαπλῶν

καὶ ποικίλων ὑποθέσεων καὶ ἐργασιῶν τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία προσδοκία δὲν ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε, ὅσον ὑπετέθη κατ' ἀρχὰς ἀσφαλῆς καὶ παρήγορος· διότι ἐν μὲν τῇ σήμερον καλουμένῃ Ἰθάκῃ δὲν εὐρέθησαν ἀντικείμενα ἐπιβεβαιούντα τὴν ταυτότητα αὐτῆς μετὰ τῆς Ὀμηρικῆς, ἐν δὲ τῇ Κεφαλληνίᾳ ἐβεβαιώθη ἀναμφισδητῆτως προμυκηναϊκὸς καὶ μυκηναϊκὸς πολιτισμός. Καὶ μένει ἐπομένως ἔτι ἀνεξήγητον πῶς ἐξηφανίσθη ἐξ ὁλοκλήρου περίφημος καὶ πλουσιωτάτη πόλις καὶ νῆσος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἐνῷ δὲν ἐτάφη ζωσα, ὡς ἡ Πομπηῖα, ἥτις ὅμως καὶ πάλιν εὐρέθη καὶ ἀνεκαλύφθη. Ἐκ τῶν λόγων τούτων καθίσταται ἐπιδλητικωτέρα, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ, συντονωτέρων μάλιστα καὶ εὐρυτέρων διότι ἀφοῦ αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ηὑρέθησαν μεγάλαι ὑπάρχουσιν ἐλπίδες καὶ ἄλλων πολυτίμων ἀνακαλύψεων.

Μουσεῖον ἔργων Κεφαλλήνων καλλιτεχνῶν

Ὁ μεγάλος μας γλύπτης κ. Γεώργιος Μπονάνος, μιὰ δύσουςα δόξα τῆς Κεφαλληνίας, ἔχει μίαν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, ἕνα διακαῆ πόθον ποῦ καίει ἀδιάκοπα τὴν καλλιτεχνικὴν τα καρδιά. Ἐχει πρὸ καιροῦ προτείνει νὰ πωλήσῃ βλα τοῦ τὰ ἔργα, πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα, εἰς τὴν Κεφαλληνίαν—ἀντὶ δὲ πωλείου φαλῆς—ὕπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὅπως ταῦτα ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα ἑνὸς Μουσείου ἐν τῇ νήσῳ ποῦ θὰ περιλάβῃ καθαρῶς

ἔργα Κεφαλλήνων γλυπτῶν (μαρμάρου καὶ ξύλου), ζωγράφων καὶ ἄλλων καλλιτεχνῶν.

Τὰ ἐν τῷ ἀτελιῇ τοῦ κ. Μπονάνου δύο καὶ μόνον ἔργα του, ὁ **Ἕλλην δοῦλος** καὶ ἡ **κυνηγέτις**, βραβευθέντα ἀμφότερα εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τῶν Παρισίων καὶ αἱ **τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους** εἶναι ἀρκετὰ ὥπως κοσμήσουν καὶ δοξάσουν κάθε πρώτης τάξεως Μουσείον. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἔργων τοῦ κ. Μπονάνου πόσα ἄλλα Κεφαλληνιακὰ ἀριστουργήματα παραμένουν ἀγνωστοὰ ἢ σκορπισμένα καὶ παρημελημένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Ἡ φαεινὴ αὕτη ἰδέα τοῦ κ. Μπονάνου πρέπει νὰ ἀπηχῇ εἰς κάθε εὐγενῆ Κεφαλληνιακὴν ψυχὴν. Ἐὰν πλούσιός τις συμπατριώτης μας ἢ μία οὐμὰς ἀπεφάσισον τὴν ἰδρυσιν τοιοῦτου Μουσείου ὅχι μόνον θὰ ἐνίσχυσον σημάντικῶς τὴν Κεφαλληνιακὴν τέχνην ἀλλὰ καὶ θὰ ἐλάμπρυνον τὴν γενέτειραν προσδίδοντες εἰς αὐτὴν τὴν αἵγλην ποῦ τῆς ἀξίζει λόγῳ τῆς μακροχρονίου καὶ εὐσυνειδήτου λατρείας αὐτῆς πρὸς τὰς Τέχνας.

Ἡ «Διδῶ» τοῦ κ. Δ. Λαυράγκα

Μία ἄλλη σύγχρονος Κεφαλληνιακὴ δόξα, ὁ κ. Διον. Λαυράγκας, ὁ ἀκάματος οὗτος μύστης τῶν Μουσῶν, εἰς τὰς ὑπερανθρώπους προσπάθειάς τοῦ ὁποίου ὀφείλεται πρὸ παντὸς ἡ δημιουργία χορωδίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ὑπαρξίς τοῦ Ἑλλ. Μελοδράματος, εἶχε κυριολεκτικῶς ἀποθεωθεῖ ὅταν ἐπαίχθη μετὰ τόσης ἐπιτυχίας τὸ ὑπέροχον μελοδράμα τοῦ «Διδῶ» εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Ὁ ἐμπνευσμένος μαέστρος ἐπέτα ἀπὸ τῆς χαρὰς τοῦ ποῦ ἐδλεπε, ἔστω καὶ τόσον ἀργά, τοὺς κόπους τοῦ ἐκτιμωμένου.

Παρευρεθέντες εἰς τὴν τερψίθυμον μουσικὴν ἐκείνην ἐσπερίδα ἡσθάνθημεν ὑπερῃφάνειαν διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ σεβασμίου πρεσβύτου, ἀλλὰ καὶ δόνην διότι οἱ συμ-

πατριῶται τοῦ κ. Λαυράγκα, οἱ Κεφαλλῆνες Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιῶς, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἐλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των. Τί δὲν θὰ ἐδίδε κάθε ἄλλη ἐλληνικὴ ἐπαρχία καὶ ξένη χώρα διὰ νὰ συγκαταλέγῃ τὸν κ. Λαυράγκαν μετὰ τῶν τέκνων τῆς!

Καὶ ἡμεῖς οἱ Κεφαλλῆνες, οἱ μεγάλθυμοι, ποῦ φημιζόμεθα τέλος πάντων διὰ πνεῦμα τοπικισμοῦ καὶ ἀλληλεγγύης, ἀφήκαμεν τοὺς ἄλλους νὰ ἐπευφημοῦν καὶ ἀποθεῶνουν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὸν ἀριστοτέχνην μαέστρον, τὸν συνθέτην τῆς «Διδῶς», τὸν Διονυσάκη μας, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ πέσῃ τὸ θέατρο—τὸ ἐποίησεν ἄλλως τε εἶναι Κεφαλλονίτικο—ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ ἰαχὰς τῶν Κεφαλλήνων, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ ἀντηχῇσιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ Ἰοστεφάνου ἄστεως.

Αἱ πιστώσεις διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δρόμων

Ἐπληροφορήθημεν μετὰ λύπης μας ὅτι ἀπὸ τὸν ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Φατση προϋπολογισμὸν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δρόμων Κεφαλληνίας ἀφηρέθη τὸ ἥμισυ περίπου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Καὶ ἔτσι οἱ δρόμοι μας θὰ ἔχουν καὶ ἐφέτος τὰ ἴδια, ἂν μὴ χειρότερα, χάλια. Καὶ τώρα τίς πταίει;

Ὁ κ. Φατσης, καίτοι ξένος, ἔπραξε τελείως τὸ καθήκον τοῦ ἐνεργήσας ὡς σωστὸς Κεφαλλῆν. Ἄλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου, γεροσιασταὶ καὶ βουλευταὶ, ἐφρόντισαν νὰ ἐνεργήσουν ὅσως μὴ περικοποῦν αἱ πιστώσεις; Καὶ αἱ κοινότητες ἐκινήθησαν ἄραγε; Ἡ δὲ φωνὴ τοῦ ἐβδομαδιαίου τύπου τῆς νήσου καὶ ἡμῶν ζητούντων ὥπως αἱ κοινότητες καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου ζητήσουν μεγαλειτέρας πιστώσεις ἦτο, δυστυχῶς, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

ΠΑΝΑΓΗΣ, ΜΑΡΗΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΙ

Ἐκ τῶν ἐξ ἀδελφῶν, Μεταξά, Νικολάου, Σπυρίδωνος, Μαρῆ, Παναγῆ καὶ Ἀνδρέου, υἱῶν τοῦ Ἀθανασίου, γεννηθέντων ἐν Κεραμειαῖς-Λεϊθαθοῦς, οἱ τρεῖς τελευταῖοι ἐτράπησαν νεώτατοι εἰς τὰ ναυτικὰ καὶ τὸ ἐμπόριον.

Ὁ Μαρῆς ἀνεχώρησεν ἐκ Κεφαλληνίας τὸ 1825 εἰς Ἀζοφικὴν. Προστατευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Ταῖγανίφ φιλογενοῦς Κεφαλλῆνος ἐμπόρου Ἀδεργινού ἠγόρασε μετ' οὐ πολὺ μικρὸν πλοῖον. Τοσαύτην δὲ ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς τὸν προστάτην του ἡ δεξιότης καὶ ἱκανότης τοῦ νεοκρῦ πλοιάρχου ὥστε διώρισεν μετ' ὀλίγον τοῦτον πλοίαρχον μεγάλου ἱστιοφόρου πλοίου του.

Κατόπιν ἐτράπη εἰς τὸ ἐμπόριον ἐγκατασταθεὶς πλέον ὀριστικῶς εἰς Ταῖγανιον ἐνθα καὶ ἔζησε μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἐν τῇ μακρᾷ καὶ ἐνδόξῳ στοδιοδρομίᾳ τοῦ ἀπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ὄντως ἐμπορικὴν ἰδιότητα, ἐπιχειρηματικὴν τόλμην, πρακτικὸν πνεῦμα, ἀκαταπόνητον φιλεργίαν, μεγάλην κρίσιν καὶ ἀσφαλὴ τῶν περιστάσεων ἐκτίμησιν.

Εἰς τὸν Μαρῆν Βαλλιᾶνον ὀφείλονται πρωτίστως ἡ δράσις, τὰ κέρδη καὶ τὸ κτηθὲν ὄνομα τοῦ οἴκου εἰς τοὺς τραπεζιτικούς, ἐμπορικοὺς καὶ ναυτικούς κύκλους.

Μετ' ὀλίγα ἔτη μετέβη καὶ ὁ Παναγῆς εἰς Ταῖγανιον παρὰ τῷ ἀδελφῷ του, ἐκείθεν δὲ μετέβη ἀργότερον εἰς Ζάκυνθον ἐνθα ἰδρυσεν ἐμπορικὸν γραφεῖον ἐπιδοθεὶς κυρίως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν, ἐκεῖ δὲ καὶ ἐνυμφεύθη.

Τὸ 1858 συστήσας ὑποκατάστημα ἐν Λονδίνῳ ἐγκατεστάθη ἐκεῖ. Ἐπὶ 25 ἔτη διὰ τῶν τριῶν καταστημάτων Ταῖγανίου, Μασσαλίας καὶ Λονδίνου καὶ πλείστον τῆς Εὐρώπης ἐμπορικῶν κέντρων, ἐνθα εἶχον ἀνταποκριτὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Κεφαλλῆνας, διεξήγετο μέγα ἐμπόριον σιτηρῶν, τὸ ὁποῖον προσεκόμισεν εἰς τοὺς Βαλλιᾶνους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλασσομένους μετὰ ἀλλὰ κέρδη.

Ὁ Ἀνδρέας, ὁ καὶ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν, δεκαπενταετὴς μόλις ἐγκατέλειπε κυρίως τὴν πατρικὴν οἰκίαν καὶ κατελθὼν εἰς Ἀργυσόλιον ἐρρίφθη εἰς τὴν

θάλασσαν φέρων δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐνδύματά του ἔφθασε κολυμβῶν τὸ εἰς Ρωσσίαν ἀποπλέον ἱστιοφόρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνερχιγήθη.

Ὁ πλοίαρχος διεμήνυσε τοῦτο πρὸς τὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησεν ὅτι ἂν καὶ ἐλυπεῖτο διὰ τὴν στέρησιν προσφίλους τέκνου ἔχαιρεν ἐν τούτοις διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδηλωθεῖσαν πρὸς ἀποδημίαν καὶ ἐργασίαν ἀπόφασιν.

Ἀφικθεὶς εἰς Ταϊγάνιον ἐπεδόθη εἰς τὴν ναυτικὴν, μετὰ τινα δὲ χρόνον ἐγένετο πλοίαρχος ἐνὸς τῶν καλλίστων τότε ἱστιοφόρων ναυπηγηθέντος ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τὸ ὁποῖον οἱ φιλοπάτριδες ἀδελφοὶ ὠνόμασαν Κεφαλληνίαν. Ἐπιδοθεὶς βραδύτερον εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Μαρκῆ ἱδρυσαν τὸ 1849 κατάστημα ἐν Κων/πόλει, ἐνθα ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἔδρασαν εἰς μεγάλας καὶ κερδοφόρους ἐπιχειρήσεις. Ἀπὸ τοῦ 1869 ἐγκατεστάθη εἰς Μασσαλίαν διευθύνων τὸ ἐκεῖ μέγα κατάστημα τοῦ ἐμπορίου κυρίως σιτηρῶν.

Τὰ μεγάλα κέρδη τοῦ οἴκου Βαλλιάνων χρονολογούνται κυρίως ἀπὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅτε, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς σιτηρῶν, κατώρθωσαν οὗτοι διὰ τῶν πλοίων νὰ ἐξαγάγῃσι μεγάλας ποσότητας καὶ νὰ ἀγοράσωσι ἐπίσης μεγάλας ποσότητας πρὸ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης, τὰς ὁποίας μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπώλησαν μὲ μεγάλα κέρδη.

Οἱ Βαλλιᾶνοι ὑπῆρξαν σκαπανεῖς καὶ θερμότατοι προστάται τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἱστιοφόρου καὶ βραδύτερον ἀτμήρους, καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ὁμογενῶν πρόμαχοι. Εἰς τὰ πλοία ἢ μᾶλλον τὸν στόλον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν εὐρείαν ἐργασίαν τοῦ ἐμπορίου τῶν εὐρον πόρους ζωῆς καὶ ἀφιετηρίας προσόδου καὶ πλούτου πλείστοι Ἕλληνες, καὶ μάλιστα Κεφαλλῆνες, οἵτινες διεκρίθησαν ὡς ναυτικοί, ἔμποροι, τραπεζίται, βιομήχανοι, ἐφοπλισταὶ κτλ.

Διὰ τῆς φιλοπατρειδὸς αὐτῶν προστασίας οἱ Βαλλιᾶνοι ἔσωσαν πολλάκις τὴν ἐθνικὴν ναυτιλίαν ἀπὸ ἐπικρεμαμένων καταστροφῶν ὡς ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῶν πολέμων. Ἐνθαρρύναντες δὲ τὴν ἀτμήρη ναυτιλίαν διὰ προκαταβολῶν καὶ συνεταιρισμῶν, καὶ ποδηγετοῦντες τοὺς εἰς τὰ στάδια ταῦτα ἐπιδιδομένους διὰ πρακτικῶν συμβουλῶν καὶ συστάσεων ἀπέβησαν οἱ πατέρες τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ ἐμποροναυτικοῦ κόσμου καὶ ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων παραγόντων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ τόσον δὲ γοργῶς ἐξελιχθεῖσα καὶ ἀκμάσασα ναυτιλία τῆς Κεφαλληνίας ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὴν ὥθησιν καὶ ὑποστήριξιν τῶν Βαλλιάνων.

Οἱ Βαλλιᾶνοι ἐξ εὐγενοῦς παλαιᾶς οἰκογενείας καταγόμενοι ἂν καὶ ἦσαν ὀλίγων γραμμάτων κάτοχοι ἀπέδειξαν ἐν τούτοις ἔμφυτον φιλομουσίαν καὶ πρὸς κοινωφελῆ ἔργα ροπήν. Ἐμερίμνησαν πάντοτε μετὰ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν γενέτειραν αὐτῶν κωμόπολιν ἐνθα ἀνωκοδόμησαν μεγαλοπρεπῆ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἱδρυσαν σχολαρχεῖον τὸ ὁποῖον γενναίως ἐπρόϊκισαν, κατεσκεύασαν ὁδοὺς καὶ γεφύρας, ἐπροικοδόμησαν ὀρφανὰς, ἐσπούδασαν νέους καὶ εἰς πολλοὺς ἔδειξαν στάδια ἐργασίας καὶ προσόδου, γενόμενοι οὕτω παράδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγενεστέρους ἐκ Δειθαθοῦς καὶ λοιπῆς Κεφαλληνίας ξενητευμένους, οἵτινες ὡς γνωστὸν τόσα καὶ τόσα ἔχουσι πράξει, καὶ πράττουσι, διὰ τὴν γενέτειραν αὐτῶν. Ὑπὲρ τῶν τότε

ἐν Ἀργοστολίῳ εὐεργετικῶν ἱδρυμάτων προσέφερον πάντοτε γενναῖα ποσά.

Ἐφάνησαν ἐπίσης οἱ μεγαλείτεροι εὐεργεταὶ καὶ ἄγγελοι σωτηρίας εἰς χαλεπὰς στιγμὰς τῆς Κεφαλληνίας, ὡς κατὰ τοὺς σεισμούς, τὴν θεομηνίαν τοῦ περνοσπόρου κ.λ.π.

Ἡ μεγαλειτέρα ὁμῶς διὰ τὴν νήσον εὐεργεσία ἦτο ἡ ἡγεμονικὴ ὄντως δωρεὰ τοῦ Παναγῆ Βαλλιάνου κληροδοτήσαντος τὴν Κεφαλληνίαν μὲ 500 χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν κατατεθέντων εἰς τὴν London and Westminster Bank, οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν ὁποίων νὰ διατίθενται πρὸς σκοποὺς ἀγαθοεργῶς, ἱδρύσεις σχολείων, συντηρήσεις ναῶν, βοηθείαι ἀπόρων κ.τ.λ.

Ἐκ τῶν τόκων δὲ τοῦ κληροδοτήματος τούτου τοῦ ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλιάνου ἔχουσιν ἤδη ἀνεγερθῆ κατὰ καιροὺς καὶ συντηροῦνται τὸ Νοσοκομεῖον, ἡ Γεωργικὴ σχολή, ἡ Ἐπαγγελματικὴ σχολὴ Ληξουρίου, τὸ Γυμνάσιον Κεραμῶν, κ.τ.λ.

Εἶναι δὲ ὑπὸ κατασκευὴν τὸ Φρενοκομεῖον καὶ ἡ Ἐμποροναυτικὴ σχολή. Ἐκτίσθησαν ὡσαύτως ἡ σχολὴ τῶν ἀπόρων παίδων, ὁ ναὸς τῆς μονῆς τοῦ Ἀγ. Γερασίμου, διάφορα δὲ ἐν τῇ νήσῳ σχολεῖα καὶ ἐκκλησίαι ἔλαβον ἐπίδομα ὡς καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, αἱ ἄποροι οἰκογένειαι τῶν ἐπιστράτων τοῦ 1912-1916, κ.τ.λ.

Ἄλλ' οἱ ἀδελφοὶ Βαλλιᾶνοι, ὡς ἐν τῇ καθόλου ἐμπορικῇ τῶν δράσει δὲν ἐδείχθησαν τσιγκισταὶ μόνον, ἐμερίμνησαν καὶ ὑπὲρ γενικωτέρων ἐθνικῶν ζητημάτων. Τῇ θερμῇ συστάσει τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου καὶ φίλου αὐτῶν Γερμανοῦ ἔκαμαν γενναίαν δωρεάν πρὸς ἔγερσιν Ἱερατικῆς σχολῆς πρακτικῆς μορφώσεως τῶν κληρικῶν ἐν Ἀθήναις. Ἄλλ' εὐγλωττότατον δείγμα τῆς φιλοπατρίας αὐτῶν καὶ μνημεῖον αἰώνιον τῆς γενναιοδωρίας καὶ φιλομουσίας αὐτῶν εἶναι τὸ μέγαρον τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης θεμελιωθὲν τὸ 1888, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπάνησαν ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Δικαίως δέ, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἔνεκεν, ἐστήθησαν οἱ ἀνδριάντες τῆς διαπρεποῦς ταύτης τριανδρίας, τοῦ μὲν Παναγῆ ἐν τῷ προαυλείῳ τῆς Βιβλιοθήκης, τῶν δὲ Μαρκῆ καὶ Ἀνδρέου ἐν τῇ εἰσόδῳ, ἐκλήθη δὲ αὕτη Βαλλιάνειος Βιβλιοθήκη. Πλὴν ἐντετοιχισμένη ὑπερθεῖν τῆς θύρας τῆς αἰθούσης διαμνημόνευει τὸ γεγονός.

Οἱ τιτᾶνες οὗτοι τῆς δράσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἀπέθανον ὁ μὲν Μαρκῆς εἰς Ταϊγάνιον τὸ 1896, ὁ Ἀνδρέας εἰς Μασσαλίαν τὸ 1887 καὶ ὁ Παναγῆς εἰς Λονδίνον τὸ 1902. Ἀπέθανον ὅλοι εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἐπιχειρήσεών των ὡς οἱ γενναῖοι στρατηγοὶ εἰς τοὺς προμαχῶνας των. Οἱ Βαλλιᾶνοι ἀνεδείχθησαν οἱ μεγαλείτεροι εὐεργεταὶ τῆς Κεφαλληνίας, ἡ ὁποία ἔσται θὰ εὐλογῇ τὸ ὄνομά των καὶ γεραίρῃ τὴν μνήμην αὐτῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΗΜ. — Οἱ ἀνωτέρω ἀνδριάντες ἐκ πεντακτικοῦ μαρμαροῦ εἶναι ἔργον τοῦ θρασίου Κεφαλληνίου γλύπτου Γεωργίου Μπονάνου, ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ δὲ ἀριστουργημάτων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΥΠΟ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΤΣΙΜΑΡΑΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΝΕΤΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ (1483 — (1484 — 1498) — 1797)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV

1498 - 1571

Τῷ 1905 ἀπέστειλαν οἱ Κεφαλλῆνες τὴν πρώτην αὐτῶν πρεσβείαν πρὸς τὸν Δούκα τῆς Ἑνετικῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐπέτρ' εἶπεν αὐτοῖς τὴν σύστασιν συμβουλίου τῆς κοινότητος ἐξ εὐγενῶν, ἐπὶ τῷ ὄρω, ὅπως πάντες οἱ βουλόμενοι, ἵνα ἐγγραφῶσιν ἐπὶ τῇ ἀνανεώσει παλαιῶν τίτλων εἰς τὸ χρυσοῦν βιβλίον (libro d'oro) τοῦ σωματείου τούτου ἔπρεπεν ἵνα κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ Φρουρίου, ἢ ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ φρουρίου τούτου τῆς Κεφαλληνίας, τοῦ ὀνομαζομένου Κάστρο ἢ Ἅγιος Γεώργιος, ἢ ἐν μίλιον μακρὰν τοῦ κέντρου τούτου τῆς εὐγενείας, ἵνα ὑπάρχωσιν ἀφ' ἐνὸς μὲν εὐπειθέστεροι τοῖς Ἑνετοῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα χρησιμεύωσιν οἱ εὐγενεῖς οὗτοι, ὥς ὁμηροὶ ἡσυχίας καὶ τάξεως. Τότε ἡ Ἑνετία ἐπέτρεψε μὲν καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ παλαιοῦ φρουρίου τῆς Πάλης, τοῦ καλουμένου Παλαιόκαστρο, ἀλλ' ὑπὸ ὄρους ἐπίτηδες ἐπαχθεῖς, οἵτινες διεκώλυσαν βέβαια τὸ ἔργον, ἵνα μὴ διασπασθῇ ἡ ἐνότης τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εὐγενείας τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Ἐνεγράφησαν δὲ τότε ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Εὐγενῶν τῆς νήσου, οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ εὐγενεῖς τῶν Τόκων, ἀλλὰ καὶ οἱ νεωστὶ μεταναστεύσαντες ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπιφανεῖς στρατιωτικοὶ καὶ προὔχοντες Ἕλληνες· διότι καθὼς λέγει ὁ Χιώτης (Τομ. 3. σελ. 58) «Τὰ διατάγματα ὅλων τῶν κυβερνητῶν ὅλων τῶν νήσων τότε προσεκάλουν Ἕλληνας καὶ Ἰταλοὺς ἐπὶ συνοικισμῷ καὶ φυλάξει νήσων. Ἐξ αὐτῶν καθίσταται στρατιὰ ἱππικοῦ καὶ πεζικοῦ ἔτοιμος, ἵνα προστατεύσῃ τὰς νήσους ἐναντίον τῶν ἐπιβουλῶν τῶν πολεμίων καὶ ἵνα βοηθῇ τοὺς Ἑνετοὺς εἰς τοὺς πολέμους αὐτῶν. Θεμελιοῦνται νέοι συνοικισμοὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη ἐκάστης νήσου. Πολυανθρωποῦνται αἱ πόλεις καὶ τὰ φρούρια ἀνοικοδομοῦνται. Περὶ τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὁδούς ἐγείρονται οἰκήματα, ναοὶ ἐπὶ λατρείᾳ τοῦ Ὑψίστου καθίδρυνται. Δημόσια καταστήματα ἐπὶ ἀσφαλείᾳ καὶ διαχειρίσει τῶν δημοσίων δημιουργοῦνται: Μεθωναῖοι, Κορωναῖοι, Ναυπλιῶται, Μονεμβασιῶται, Ζόγχοι (Ναυαριναῖοι), Ἡλείοι καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τῆς Ἑνετικῆς πολιτείας πολέμους πρὸς τοὺς Τούρκους, Ἀθηναῖοι, Ἀχαρνᾶνες, Ἡπειῶται, Χῖοι, Κύπριοι καὶ Κοῦντες εἰσρέουσι ἀσπλόν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἐν ᾗ καταστρέφεται ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἡ Πατρίς. Ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου τῆς Ἑνετίας λαμβάνουσι πάντες αὐτοὶ οἱ ἄποικοι ἀσφά-

λειαν ζωῆς, ἐπινομήν ἰδιοκτησίας, προνόμια ἰθαγενείας καὶ ἀκώλυτον ἐξάσκησιν τῆς λατρείας τῶν. Ἐπομένως γλοηφόρα πεδία γεωργοῦνται, πολὺσταχα λήϊα παράγουσιν ἄφθονα σιτηρά, ὅπως διατρέφονται οἱ ἐγκατοικοὶ καὶ προσηδεύηται τὸ δημόσιον. Εὐνοιοὶ ἀμπελῶνες καὶ πλουτοδόται σταφιδῶνες σκεπάζουσι τὰς πεδιάδας Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας. Ὁ Προβλεπτής Πέτρος Φώσκολος τῷ 1506 ἐπιβάλλει ποινὴν εἰς τοὺς Κεφαλλῆνας, ὅσοι δὲν ἐκαλλιέργουν τὰς ἐκχερσωμένας ἕως τότε γαῖας. Ἡ γεωργία ὅθεν καὶ ἡ δενδροφυτεία, κυρίως ἐλαιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, ἀκμάζει καὶ ἡ κτηνοτροφία συναναπτύσσεται. Μικραὶ δὲ παροικίαι ἀγορῶν (καζάλια) ἰταλοφώνως καλούμενα, εἰς μεγάλας καὶ πολυπληθεῖς κώμας μεταβάλλονται. Ἀρχηγὸς δὲ τις μετ' ἀγοροφυλάκων ἀναλαμβάνει τὴν φύλαξιν τῆς ὑπαίθρου χώρας τῶν νήσων καλούμενος (capo delle cernidi della campagna). Οἱ σύνδικοι ἐκάστης κοινότητος τῶν νήσων ἐπηγρύπνουν, ὅπως ἐκτελῇται δικαιοσύνη ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐτιμῶρουν αὐστηρῶς τοὺς ἀδικοῦντας, ὥς ἔτι καὶ τοὺς ζυγιστὰς (giustizieri) τοὺς παραβλέποντας τὰς ἀδικίας τῶν πωλούντων. Ἐγκρίνουσιν οὗτοι οἱ σύνδικοι φόρον 2 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἐπισκευὴν τῶν τότε φρουρίων. Τῷ 1511 ἀπεφασίσθη ὁ καπετάνιος τῆς Πάργας ἵνα τυγχάνῃ Κερκυραῖος, οἱ δὲ διοικηταὶ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ὤφειλον ἵνα στέλλωσιν 25 μισθοτούς ἱππεῖς ἐκ τῆς φρουρᾶς ἐκάστης νήσου ἐπὶ ἐνισχύσει τῆς φρουρᾶς τῆς Πάργας. Τιμαριῶται ἐσχηματίσθησαν ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ, ὑποχρεούμενοι, ἵνα ἔχωσιν ἑκαστός ἱππον καὶ ἱππέα ἔνοπλον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως». Οὗτοι οἱ σύνδικοι οἱ κοινῶς λεγόμενοι σύντχοι, εἶχον ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὰ καθήκοντα τῶν σημεινῶν ἀγορονόμων καὶ ἀστυάτρων· διὰ τοῦτο ἐσχηματίσθη ἡ φράσις «σύντχος καὶ μακελλάρης». Τῷ 1511 ἡ Ἑνετικὴ Γερουσία ἐπεμψεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Sindico, Avogatore, Proveditore ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸν Ἰωάννην Ναυαγίον (Navasier) ὅστις ἐκάνομισε τὰ οἰκονομικὰ τῆς νήσου καὶ ἀταξίας τινὰς διώρθωσε.

Τῷ 1537 ἐποικισθῇ τὸ φρούριον τῆς Κερκύρας τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου ἀπὸ νῆς καὶ θαλάσσης ὑπὸ μεγάλῃς στρατιάς πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ 300 πλοίων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γαμβροῦ τοῦ Λουφτῆ βέη, τοῦ

ἀρνησιθρήσκου πειρατοῦ Βαρβαρόσα, κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμάν, ὅστις μάλιστα ἵνα ἐνθαρρύνῃ τοὺς στρατοὺς του μετέβη ἐν τῇ παρακειμένῃ Ἠπείρῳ, ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του καὶ ἡ τηλικαύτη δύναμις δὲν ἠδυνήθη ἵνα ἐκπορθήσῃ τὸ φρουρίον ἐκεῖνο. Ἐμπλεως ὁργῆς τότε ὁ Βαρβαρόσας ἀπερχόμενος καὶ προσορμίσας εἰς Κεφαλληνίαν τῷ 1538 ἀπεβίβασεν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ πληρώματα, ἅτινα ἐφθειραν ἄγρους, διήρπασαν ποίμνια, ἐζώγησαν ἀνθρώπους καὶ ἵνα ὑδρεύονται ὠρύξαν δύο φρέατα, τὸ μὲν παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῶν Ἀγ. Θεοδώρων, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου, τὸ λεγόμενον «Κοντὸ πηγάδι», ἐν τῷ ὁποίῳ εὗρον ἐξαίρετον ὕδωρ, τὸ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νῦν Ἀργοστολίου, τὸ καλούμενον νῦν Φουσαῖτο, διότι ὁ πολὺς στρατὸς ἐκαλεῖτο Ἰταλιστὶ *fussato*. Εἰρήνευσαν δὲ οἱ Ἑνετοὶ πρὸς τοὺς Τούρκους τῷ 1539, ἀλλὰ δὲν ἔπαισαν αἱ ἐχθροπραξίαι καὶ αἱ πειρατεῖαι τῶν νήσων ὑπὸ τοῦ Τούρκου Δραγούτη. Τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ 1541 ὁ Τουρκικὸς στόλος ὑπὸ τὸν Ἀλουτζαῖ ἔκ 400 πλοίων, μὴ δυνηθεὶς ἵνα ὑποτάξῃ τὴν Ζάκυνθον προσωρμίσας εἰς Κεφαλληνίαν, οἱ δὲ βάρβαροι ἀποβιβασθέντες εἰς Ἐρισον καὶ Πύλαρον καὶ Θηναίαν ἐλεηλάτησαν πάντα τὰ ἐντεῦθεν τῆς μικρᾶς Κεφαλληνίας (Ἰθάκης) καλούμενα καὶ ἀπαγάγοντες αἰχμαλώτους πολλοὺς ἔπλεον ἐναντίον τῆς Κερκύρας.

Τῷ 1548 ἔπειμην ἡ Ἑνετικὴ πολιτεία Προβλεπτὴν ἐν Ἀνατολῇ τὸν πατρικίον Βικέντιον Κάλβον, ὅστις ἐκανόνισε τὰ οἰκονομικὰ καὶ διώρθωσε πολλὰς ἐλλείψεις καὶ καταχρήσεις ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς δικαιοσύνης. Τῷ δὲ 1558 ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις διὰ δουρικῶν ἐπιστολῶν ἐπικυρώσασα τὸ ὑπὸ τοῦ Λεονάρδου τοῦ Τόκου παραχωρηθὲν προνόμιον τῆς ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ κλήρου ἐκλογῆς ὡς ἐπισκόπου τοῦ Γερασίου Λοβέρδου, παρεχώρησεν αὐτῷ τῷ 1559 καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀφορίζειν καὶ τοῦ ἐπιτρέπειν τοῦτο ἄλλοις.

Τῷ 1563 τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ Συμβούλιον ἀπέστειλεν εἰς Ἑνετίαν τὸν Ἀλιβίξην Φασόην ἢ Φασιόλην καὶ τὸν Χριστόφορον Κρασᾶν, οἵτινες ἠτήσαντο καὶ ἐπέτυχον τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεφαλληνίας ἐκλογὴν τοῦ Κυβερνήτου καὶ καπετάνιου Ἰθάκης, κενωθεῖσης τῆς θέσεως ταύτης τότε διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Ρicoliese, τοῦ κατέχοντος αὐτὴν λόγῳ ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Ἑνετικὴν πολιτείαν. Οἱ Κυβερνήται οὗτοι τῆς Ἰθάκης εἶχον στρατιωτικὴν καὶ δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' αἱ θανατικαὶ αὐτῶν ἀποφάσεις ἠδύναντο ἵνα ἐκτελῶνται ἐνώπιον τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀρχόντων. Ἐκτοτε ἐξελέγοντο διαρκῶς οἱ Κυβερνήται τῆς Ἰθάκης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεφαλληνίας κατ' ἔτος καὶ εἶχον ὡς μισθὸν τὸ ἥμισυ τῶν τελωνειακῶν προσόδων καὶ τῶν ἄλλων φόρων τῆς νήσου ἐκείνης, ἐνεδύοντο δὲ οἱ Κυβερνήται οὗτοι ὡς καὶ οἱ προβλεπταὶ Κεφαλληνίας καὶ οἱ ἄλλοι καπετάνιοι τὸν ἱματισμὸν εὐγενούς Ἑνετοῦ καὶ ἔδρου-φοροῦντο ὑπὸ δύο λογχοφόρων (Ἀλαβαρδιέρων). Ἡ πρεσβεΐα ἐξεῖν ἔπετυχε τότε καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας ἐνὸς ἱατροῦ καὶ ἐνὸς διδασκάλου, ἔτι δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν πόλιν παραχώρησιν τῆς Μονῆς τῆς Παρθένου τῶν Σισίων, τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν οἰκογένειαν Τσιμάρᾳ κληρονομικῷ δικαιώματι (*ius patronato*). Οἱ κάτοι-

κοι τῆς ἀρχαίας Πάλης τότε βλέποντες ὁύσκολον τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ φρουρίου τῆς καὶ τοῦ προαστείου τῆς διὰ τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν καὶ τοὺς παρ' αὐτὴν χεῖμαρρους τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Μερσιᾶ μεταβαλλομένους εἰς ἐστίας ἐλωδῶν νόσων καὶ ἐξ ἄλλου βλέποντες τὴν πειρατείαν ὡς ἡμέραι περιοριζομένην ἀπεφάσισαν ἵνα κατοικήσωσιν εἰς τὰ νότια παράλια αὐτῆς, ὅπου ἀπετελέσθη ἡ νῦν πόλις τοῦ Ληξουρίου, ἐν περίπῳ μίλλιον μακρὰν τῆς ἀρχαίας Πάλης. Τότε ᾠκοδομήθη ἐντὸς τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τὸ Παλάτιον διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς νήσου καὶ τὸ Ἀρχαιοφυλακεῖον, ὡς καὶ εἰς τὸ Βαθὺ τῆς Ἰθάκης τὸ διοικητήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔμεινεν ὁ Κεφαλλὴν ἔκτοτε διοικητὴς τῆς Ἰθάκης. Οἱ προβλεπταὶ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου κατὰ τὸν Χιώτην (τομ. 3 σελ. 66) «ὑπεβάλλοντο τῇ ἐφορίᾳ τοῦ γενικοῦ Προβλεπτοῦ Κερκύρας, ὅστις χάριν τούτου ἐπιλοφορεῖτο γενικὸς Προβλεπτὴς τῶν νήσων. Ἐδέχοντο ἀμφοτέροι τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὸ κύρος ἐπὶ πάσης πράξεως παρὰ τῶν διερχομένων γενικῶν ἐφόρων ἢ Ἀνακριτῶν τῆς Ἀνατολῆς (*generali inquisitori di Levante*) ἢ τῶν θαλασσιῶν στολάρχων (*generali da mar*), ἡλληλογράφουν ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν περιστοιχούντων τὸν Ἑνετὸν Δόγην (Πρόεδρον τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας) Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξ μεγάλων σοφῶν καλουμένων (*sei savii grandi*).

Κατ' ἀρχὰς διεχειρίζοντο οἱ προβλεπταὶ τὰς ἀστικὰς καὶ ἐγκληματικὰς δίκας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1546 κατὰ διαταγὴν τοῦ δόγου Φραγκίσκου Δονάτου συνεχίζοντο τῷ προβλεπτῇ δύο σύμβουλοι (*consiglieri*), οἵτινες συνεδίαζον μετὰ τοῦ προβλεπτοῦ. Αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐφεισβάλλοντο πρὸς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ἑνετικὸν δικαστήριον τῶν 15. Ἐφηρμοζόντο δὲ οἱ νόμοι τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἑνετίας (*Statuto Veneto*), καθὼς καὶ ὁ περὶ φεουδῶν ἢ τιμαριῶν τῆς Ἀνατολῆς κώδιξ (*codice sopra i feudi della serenissima repubblica di Venezia*). Ὁ Προβλεπτὴς ἐκάστης νήσου ἐξέλεγε δύο Εἰρηνοδίκας καὶ πταισματοδίκας, τοὺς ζυγιστάς. Ἐξέδειδε διατάγματα καὶ προκηρύξεις ἐν ὀνόματι τοῦ δυνάστεως τῆς Ἑνετίας, προυνόει περὶ ἀσφαλείας ἐναντίον τῶν πολέμιων, ἐπιμελεῖτο τῆς διανομῆς τῶν φόρων, τῆς τε προσλήψεως ζωοτροφῶν καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀγγυρολογιῶν, ἐρρύνμιζε τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν φρουράν, ἐπιμελεῖτο τῆς εὐταξίας καὶ χρηστοηθείας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς εὐκοσμίας τοῦ ἱερατείου. Πομπωδέστατα δὲ ἐγκαθιδρύνοντο ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ὁμοίως ἀπῆρχοντο ὅτε ἔληγεν ἡ διετία τῆς ἀρχῆς αὐτῶν. Ἐπιστρέφοντες δὲ εἰς Ἑνετίαν παρίσταντο πρὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δόγου, ἢ τῶν Δέκα, ὅπερ ἐξήλεγχε τὰς πράξεις τοῦ Προβλεπτοῦ. Τὸ δὲ Συμβούλιον τῶν εὐγενῶν τῆς Κεφαλληνίας ἐξέλεγε κατ' ἔτος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τρεῖς συνδίκους ἔχοντας, ὡς εἵπομεν, ἀγορανομικὴν ἐξουσίαν, τέσσαρας προβλεπτάς ἐπὶ τοῦ ὑγειονομείου, δύο κήνοσους (ἐπόπτας), δύο ἀντιλέγοντας (*contradittori*), τρεῖς δικαστὰς τοῦ μικροτέρου δικαστηρίου, ἔξ Ζυγιστὰς ἢ Ζυγοδίκας (*Ginstiti*) τοιούτους τῶν συνδίκων. Ἐνα γραμματεῖα τῆς πόλεως, ὅστις ἦν καὶ ἀρχαιοφυλάξ καὶ πολλοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων συν τῷ χρόνῳ ἠδυνήθη ἡ δικαιοδοσία. Τὸ Συμβούλιον τῶν εὐγενῶν τῆς νήσου ταύτης δὲν συνέχευτο μόνον ἐκ προ-

κρίτων οικογενειῶν καὶ ἐκ τῶν λαβόντων προνόμια παρὰ τῶν Τόκων, οἵτινες εὐγενεῖς ἀνέχοντο εἰς 55, ἀλλ' ἦτο δημοκρατικώτερον τοῦ Συμβουλίου τῶν Κερκυραίων καὶ Ζακυνθίων καὶ διὰ τοῦτο οἱ εὐγενεῖς Κεφαλλήνες παρεπιδημοῦντες ἐν ταῖς ἄλλαις νήσοις δὲν παρεκάθηντο ἐν τοῖς Συμβουλίαις ἐκεῖνων. Οἱ ἀναγεγραμμένοι ὡς εὐγενεῖς δὲν ὑπεχρεοῦντο εἰς ὑγειονομικὰς φρουράς, οὔτε εἰς ἀγγραφεῖας προσωπικὰς καὶ πραγματικὰς. Ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ τῶν εὐγενῶν πλείστα κενὰ ἐσχηματίζοντο καὶ διὰ τοῦτο πολ- λάκις παρίστατο ἀνάγκη ἀνανεώσεως τῶν τίτλων τῆς εὐγενείας καὶ συμπληρώσεως διὰ νέων εὐγενῶν τῶν σχηματιζομένων κενῶν ἐκ τε τῶν φυσικῶν θανά- των καὶ ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν καὶ δὴ τῆς θανατηφόρου εὐλογίας ἀγνώστου ὄντος τότε τοῦ διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμοῦ, προσέτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐθίμου νὰ νυμ- φεύηται εἰς μόνος, ὁ πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελ- φῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ πλουσίου οἴκου. Ἀλλ' ἡ ἀγαμία αὕτη διετῆρει μὲν τὸ ἀδιαίρετον τῆς οικογε- νειακῆς περιουσίας, ἐπέφερεν ὁμως τὴν ἐξάλειψιν τῆς οικογενείας καὶ ἐπηύξανε τὸν ἀριθμὸν τῶν νόθων τέ- κνων καὶ τὰ κακουργήματα καὶ τὰ στάσεις πρὸς ἀλ- λήλους τῶν εὐγενῶν ἐκεῖνων μάλιστα τῶν διατηρούν- των μόνον τὸ οικογενειακὸν ὄνομα ἄνευ ἄλλου τινὸς ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματος.

«Δὲν ὑπῆρχεν, λέγει ὁ Τσιτσέλης ἐν ὑποσημειώσει τῆς σελ. 979, ὁμοιόμορφος νομοθεσία καθ' ὅλην τὴν ἐνετικὴν ἐπικράτειαν. Αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ ὑπερθαλάσ- σιοι κτήσεις διηκούντο δι' ἰδίῳν θεσμῶν ἢ τοπικῶν νόμων, ὅπως οἱ Γενικοὶ Προνοηταὶ τῆς θαλάσσης, οἱ Βαῖλοι, οἱ Ρέκτορες καὶ οἱ Σύνδικοι ἐξέδιδον πρὸς ἐρμηνείαν, τροπολογίαν ἢ συμπλήρωμα τῶν κειμένων νόμων ἐν εἰδικαῖς θέμασιν, τῶν Ἑνετικῶν Στατούτων ἐφαρμοζομένων ἐπικουρικῶς. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ ὑπὸ χρονίαν 18 Ἰουνίου 1387 δουκινοῦ Χρυσο- βούλου παραδοθείσης τῆς Κερκύρας τοῖς Ἑνετοῖς, ὠρίσθη καὶ ἡ ἐν ταύτῃ ἰσχὺς, τῶν Στατούτων, ἣτις ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Ἰονίου πελάγους, ὅταν διαδοχικῶς ὑπετάγησαν τῇ Ἑνετικῇ Δημοκρατίᾳ. Τὸ 1545 ὁμως ὡς προκύπτει δὲν ἐφηρ- μόζοντο ἔτι ἐν Κεφαλληνίᾳ, διότι τότε διὰ πρέσβων εἰδικῶν οἱ Κεφαλλήνες ἰκέτευσαν τὴν Ἑνετικὴν Γε- ρουσίαν ὅπως ἐπιτραπῇ τῇ νήσῳ διὰ τὴν ἑλλειψιν ἰδιαίτερου καθεστώτος, νὰ διοικῆται ὡς παλαιότερον, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ὡς μέχρι τότε ἐγένετο διὰ Κεφαλαίων (capitale) καὶ διὰ διατάξεων τῆς Ναυπάκτου, καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν τῷ 1407 καὶ ἐχούσης ἴδια Στατοῦτα, τῶν Κεφαλλήνων πρέσβων ἀναφερομένων καὶ εἰς ἀπόφασιν τῆς Γε- ρουσίας ἀπὸ 4 Μαΐου 1485, παρακαλούντων ἐπι- προσθέτως ὅτι ἐν ἑλλείψει νόμων τῆς Ναυπάκτου, νὰ ἐφαρμοζῶνται καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ τὰ ἐν Ζακύνθῳ καθεστῶτα, ὅπερ παρεδέξατο καὶ ἡ Ἑνετικὴ πολιτεία.

Ἐπὶ Βυζαντινῶν, ἀγνώστον ὁμως ἀπὸ πότες, ἴσχυε βεβαίως τὸ τιμαριωτικὸν σύστημα. Ἐπὶ τῆς Λατινι- κῆς κατακτήσεως οἱ Φράγκοι, ὡς γνωστόν, εἰσήγαγον ἐν Πελοποννήσῳ τὰ τιμαριωτικὰ ἔθιμα καὶ τὸ δι- καιον, ὅπερ εἰσήγαγον περὶ τὸ 1100 εἰς τὴν Ἰερου- σαλήμ καὶ κατόπιν εἰς τὴν λατινικὴν Βυζαντικὴν Αὐτοκρατορίαν. Τότε καὶ οἱ νῆσοι τοῦ Ἰονίου διορ- γανώθησαν ὑπὸ τῶν Φράγκων πιθανῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἀσιζῶν ἐκεῖνων.

Τίνας νόμους εἰσήγαγον οἱ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ἐπιδραμόντες τὰς νήσους Παλατινοὶ ἢ Τόκοι ἢ ἄλλοι βάρβαροι δὲν γνωρίζομεν. διότι οὐδένα νόμον γνωρί- ζομεν. Οἱ ἐφετικοὶ ἀστυκοὶ ὁμως καὶ ποινικοὶ νόμοι ἴσχυον καὶ ἐπὶ πολὺ βραδύτερον ἐπὶ τε τῆς βραχυβίου Ἑπτανησιακῆς πολιτείας καὶ ἐπὶ τῆς τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν κατοχῆς.

Ἡ Ἑνετία τότε εἶχε συμφέρον νὰ κολακεύῃ οὐ μόνον τοὺς ὑπηκόους τῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων. Οὕτως ὥστε ἐξέδιδε τὸ ψήφισμά τῆς περὶ ἐκτιμήσεως ἁλλοθενῶν συμπρακτόρων κατὰ τοὺς πρὸς τοὺς Τούρκους πολέμους τῆς, ἐξεφράζετο πολὺ κολακευτικῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων γραφουσα. (Τὸ με- γαλοπρεπὲς καὶ σκηπτροῦχον ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀξιόχρεον τῇ Ἑνετικῇ πολιτείᾳ, ἔσεται προτιμητέον. καὶ διὰ τοῦτο οἱ προσήκοντες αὐτῷ συναριθμοῦνται τῇ πολιτείᾳ ἐξ ἴσου τοῖς Γερμανοῖς. Ἑβραῖοι, Τούρ- κοι καὶ Σαρακηνοὶ ἐξαιροῦνται τοιαύτης βαθμολο- γίας) Ἀλλὰ καὶ οἱ Κεφαλλήνες καὶ λοιποὶ Ἑπτανή- σιοι καὶ Ἑλληνες ἐν γένει βλέποντες τότε τοὺς Ἑνε- τοὺς ἀγωνιζομένους ἐσωτερικῶς μὲν ὑπὲρ τοῦ πολιτι- σμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἐξωτε- ρικῶς δὲ ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ Μωαμε- θανισμοῦ, λίαν προθύμως ἐτάσσοντο ὑπὸ τὰς ἐνετικὰς σημείας καὶ ὑπὸ τὴν ἐνετικὴν διοίκησιν καὶ στρατιω- τικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν διότι καὶ αὐτοὶ οὗτοι τοιοῦτοτρόπως ἐξεπολιτίζοντο καὶ ἐμορφοῦντο καὶ διεκρίνοντο καὶ τῇ Ἑνετίᾳ πλείστας καὶ ἀξιολό- γους προσέφερον ὑπηρεσίας καὶ ἐκδουλεύσεις κατὰ τοὺς χερσαίους καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς θαλασσίους αὐτῶν ἀγῶνας ἐναντίον τῶν Τούρκων ὡς εἰς τὴν πε- ρίφημον ναυμαχίαν τῆς Ναυπάκτου (Sepante) ἢ τῶν Ἐχινάδων, ἢ τῶν Κουρτσουλάρων, τὴν γενομένην τῷ 1571, καὶ ἣτις ἐφαμίλλους ἔχει μόνον τὴν ἐν Σα- λαμῖνι ναυμαχίαν πρὸ αὐτῆς καὶ τὴν ἐν Ναυσόρφῳ ναυμαχίαν μετ' αὐτήν. (ἔπεται συνέχεια)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ (προπληρωτέα)

Ἑνωμένων Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ.	\$ 5.00
Λοιποῦ ἐξωτερικοῦ	£ 1
Ρουμανίας	Λέι 500
Ἑλλάδος	Δραχ. 125
(Τράπεζαι καὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι ἐν Ἑλλάδι £ 1)	

Ἡ ἐξάμηνος συνδρομὴ ἀνάλογος

Αἱ συνδρομαὶ Ἑνωμ. Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα Ν. Ὑόρκης, τοῦ δὲ λοιποῦ Ἑξωτερικοῦ καὶ Ἑλλάδος εἰς τὰ γρα- φεῖα Ἀθηνῶν, Δώρου 5.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τὰ γραφεῖα μας ἐν Ἀθήναις εἶναι :
ΔΕΛΦΟΙ ΚΑΙ ΤΡΙΚΛΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἔδρ. Δώρου 5 — Ἀριθ. Τηλ. 56—36

Ο ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ ΩΣ ΡΗΤΩΡ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ

Ἐκ σημειώσεων Κεφαλλῆνος τακτικοῦ ἀκροατοῦ τῶν λόγων τοῦ Ἰακωβάτου ἦδη ἀπὸ τῆς Ἰονίου Βουλῆς, ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς :

* *

»Τοσαύτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὸν συνάδελφόν του Α. Μουστοξύδην ἡ δύναμις, ἡ σφοδρότης, ἡ καυστικότητα τῶν λόγων του, καὶ ἡ κεραυνοβόλος γλῶσσά του, συνάμα δὲ ἡ ψυχρότης καὶ ἡ ἀταραξία του, ὥστε ὅπως τὸν ἐξομοίωσεν κατὰ τι, ἐστοχάσθη νὰ συνδυάσῃ δύο ἀντίθετα μεγαλοπρεπέστατα φαινόμενα τῆς φύσεως, καὶ τὸν ἀπεκάλεσεν ἐπομένως

Vulcano coperto di neve

Ἡφαίστειον σκεπασμένον ἀπὸ χιόνας.

»Καὶ ὄντως τὰ χεῖλη ἐκεῖνα ἦσαν κρατῆρ ἡφαιστείου ἐξερευγομένου τὰς ἐμπρηστικώτερας ὕλας, ἐνῶ ἡ ὄψις του, ἡ στάσις του, ἦσαν ὡς, χιονοσκεπαστοὶ Ἀλπεῖς».

* *

»Κατὰ τὸν Κανονισμόν τῆς Ἰονίου Βουλῆς ὀφείλον οἱ βουλευταὶ νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις βελαδοφοροῦντες.

»Ὁ Γεωργαντάρας μόνος προσῆλθε πρῶτος φέρον τὸν συνήθη ἐπενδύτην του πρὸς κοινὴν ἀπάντων ἐκπληξιν».

»Ἐν τῇ Ἰονίᾳ Βουλῇ παρευρίσκετο δικαιωματικῶς εἰς Γραμματεὺς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅπως λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν πραττομένων τοιοῦτος δ' ἦν Ἀγγλος τις, Φρέξερ τ' ὄνομα, μέγας μοχλὸς τῆς ἀγγλοϊονίου Καμαρίλλας. Ὁ Ἰακωβάτος τὸν ἐγνώριζε κατὰ πρόσωπον καὶ ὑπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς ιδιότητας.

»Βλέπων λοιπὸν τὸν Φρέξερ παρακαθήμενον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου στραφεὶς πρὸς συνάδελφόν του βουλευτὴν διὰ φωνῆς ἀρεκτὰ ἀκουστῆς καὶ δακτυλοδεικτῶν αὐτόν, ἐρωτᾷ :

»— Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ξένος ;

»Τοῦ ἀπαντῶσι μετὰ πάσης περισκέψεως καὶ προφυλάξεως ὅτι εἶνε ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρμοστοῦ κ. Φρέξερ.

»Τότε ὁ Γεωργαντάρας ἐγείρεται, ὑψώνει κατὶ τι περισσότερον τὸ φυσικόν του ἀνάστημα, προχωρεῖ βήματά τινα ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης, καὶ δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὸν Φρέξερ, στραφεὶς δὲ πρὸς τοὺς Βουλευτὰς λέγει :

»— Αὐτοῦ τοῦ ξένου νὰ τοῦ δώσουμε μία κλωτσὰ ἐδῶθε μέσα.

»Υψώσας δὲ ταῦτοχρόνως ὀρίζοντίως τὸ δεξιό του θεοπόδαρον, σχηματίζει δι' αὐτοῦ ἐν ἡμικύκλιον εἰς τὸν ἄερα, ὅπως ἀντιληφθῶσιν ἔτι κάλλιον ὁ Φρέξερ καὶ οἱ λοιποὶ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως Κλωτσία.

»Ἐκτοτε ὁ Φρέξερ δὲν ἐξαναπάτησε τὸ κατόφλιον τοῦ Βουλευτηρίου».

* *

»Ἀλλοτε ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀντίπαλον εἶχεν ἓνα

διαβόητον διὰ τὸ ῥητορικόν του θάρρος καὶ τὴν ἐτοιμότητά τοῦ λόγου του, τὸν Ι. Τυπάλδον Ἀλφονσάτον.

»Ὅλοι ἐπερίμεναν ὅτι θὰ κεραυνοβολήσῃ τὸν Ἰακωβάτον, ὅστις καὶ ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον.

»Ὅταν ἐπρόκειτο ν' ἀπαντήσῃ ὁ φοβερός του ἀντίπαλος, Ἰακωβάτος τοῦ δίδει μία ματιά, λέγων :

»— Θάρρος Ἀλιφούντζο! Ἐμπρὸς Ἀλιφούντζο!

»Ὁ Τυπάλδος ὠχρίσθ, ψελλίζει ἀσυναρτήτους λέξεις, παραπονούμενος εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι τὸν ὕβριζει, ἐνῶ ὁ Γεωργαντάρας ἀπαντᾷ.

»— Δὲν εἶναι ἀληθές, μάλιστα τὸν παρακινῶ νὰ λάβῃ θάρρος καὶ νὰ ὁμιλήσῃ! »

* *

Εὐθὺς ἅμα μετὰ τὴν ἔνωσιν, εἰσῆλθον οἱ Ἑπτανήσιοι εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικὸν ἀνάστημα τοῦ Ἰακωβάτου ἐξήρθη ἄνω τῶν συναδέλφων του, ἡ ῥωμαϊκὴ μορφὴ του συνεκέντρωσε ἐφ' ἑαυτῆς ὅλην τὴν αἴγλην τῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ Ἑπτάνησος, ἡ ἰδιόρρυθμος, ἡ ἰδιόγλωσσος, ἡ ἁλλοίαν κεκτημένη προφορὰν καὶ ἁλλοίαν ῥητορικὴν καὶ ἁλλοκότους ἰδέας καὶ θερμότεραν κεφαλὴν συνεκέντρώθη ὅλη ἐν τῷ Γεωργαντάρῳ. Ἐπεσκίασε τὸν μελωδικὸν καὶ αεικίνητον Λομβάρδον· ἐπεσκίασεν ἀκόμη αὐτὸν τὸν ῥομαντικὸν τοῦ Διάκου καὶ τῆς Κυρὰ Φροσύνης ποιητὴν Ἀρ. Βαλαωρίτην.

Ἀμέσως κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν τῶν Ἰονίων πληρεξουσίων, ὁ Γεωργαντάρας, φέρον μεθ' ἑαυτοῦ τὰ φλογερὰ ἐπτανησιακὰ πάθη καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ τὰ μίσση καὶ τὰ καίοντα ἔτι. ὡς λάβα, ἀπομεινάρια τοῦ φοβεροῦ ἀγῶνος τῶν Ἑνωτικῶν κατ' Ἀνθενωτικῶν, ἐπετέθη κατὰ πάσης ὑπόπτου ἐκλογῆς καὶ ἐξεσφενδόνισε κυρίως τὸ πῦρ τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ Γ. Κοζάκη Τυπάλδου, ὡς μὴ ἔχοντος τὰ προσόντα τῆς ἐγκαταστάσεως. Ἀνεκούφιζεν ἄρα γε ἐπιτιθέμενος μόνον τὰ ἐπαρχιακὰ πολιτικὰ μίσση; Ὁχι, διότι δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1846, θέλομεν τὸν ἐπανάδει ἐπὶ τοῦ βήματος διεξάγοντα ἄλλον ἀγῶνα κατ' ἄλλης ἐκλογῆς, μεθ' ἧς οὐδὲν κοινὸν εἶχεν ἡ ἐπαρχία του, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀμυνόμενος, ἐναντίον τοῦ κ. Δραγοῦμη, βουλευτοῦ Μεγαρίδος καὶ μὴ κεκτημένου προσόντα ἐγκαταστάσεως. Ἦτο ἐκ τῶν συστατικῶν τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τοῦ Ἰακωβάτου, τοῦ νὰ ἐμμένῃ ἀκλόνητος μέχρι πείσματος καὶ μέχρι φανατισμοῦ εἰς τε τὰς δημοσίας ἀρχὰς του, ὡς καὶ τὰς ἀτομικὰς του σχέσεις. Τὸ ἄτομον ἦτο ὁ πολίτευτῆς· ὁ πολίτευτῆς ἦν τὸ ἄτομον.

Ὁ ἐναντίον τοῦ Γ. Τυπάλδου Κοζάκη λόγος του εἶχε θαυμασθῆ διὰ τὴν ῥητορικὴν του δύναμιν. Περίεργος σύμπτασις! Καὶ ὅταν μετὰ πέντε καὶ δέκα ἔτη, τὸ 1878, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὁ ἐκλεκτὸς τῆς Κεφαλληνίας, ὁ καλλιτερός του λόγος, ὑπὸ καθαρὰν ῥητορικὴν ἐποπὴν ἦτορ ὁ κατὰ τὸν κ. Δραγοῦμη, κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν. Καὶ πάλιν, κατὰ τὸ 1868, εἰς τὴν ἐπὶ Βουλγαρῶν συγκροτηθεῖσαν ἐκλογὴν, οἱ ῥητορικοὶ θρίαμβοι τοῦ Γεωρ-

γαντάρα ἤχθησαν ἐπανελημμένοι, δυνατοὶ καὶ μονο-
νουχὶ Κρομβελικοί κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν,
ὅτε ἀκυρωθεῖσων τινῶν, εἶπε τὸ διαβόητον ἐκεῖνο ὡς
πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξελέξεων ἐπιτροπῆς :

— Ὅσους δὲν πῆρε ὁ δόξομπές, θὰ τοὺς συ-
νεπάρη ἡ βελάδα αὐτῇ.

Ὁ κατὰ Κοζάκη Τυπάλδου λόγος διεπνέετο ὑπὸ
πυρός, ὅπερ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἦτο πῦρ τεχνητόν,
ἀλλ' ἦτο πῦρ ἐσωτερικόν, θερμαῖνον τὸν ῥήτορα, τὸν
φιλόσοφον, τὸν θεολόγον, τὸν νομοδιδάσκαλον.
Εἶναι καλόν, πολὺ καλὸν διὰ τὴν ψυχολογικὴν τοῦ
ἀνθρώπου εὐεξίαν νὰ εἶναι τις ἀπλοῦς, ἐγκρύπτων
μίαν ἢ δύο ιδέας, ἢ ἐξετάζων ὑπὸ μίαν καὶ μόνην
ἐποψιν τὰ πράγματα καὶ τὰ ὄντα. Ἀλλὰ νὰ ἐξη-
τόσῃ πολυσύνθετον διάνοιαν, ὡς ἡ τοῦ Ἰακωβάτου,
νὰ συντηρῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ πνεύματι δέσμην
λαμπάδων τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἱστορίας, τῆς πολιτι-
κῆς, τῆς θεολογίας καὶ νὰ ζητῇ πολιτευόμενος νὰ
συγκεντρῶν ὅλα αὐτὰ τὰ διάφορα φῶτα εἰς τὸ μο-
ναδικὸν λευκὸν φῶς τῆς ἀληθείας, τοῦτο παράγει τὸν
χαρακτήρα εἰς ἀνωμαλίας, εἰς τόλμην, εἰς πόλεμον,
εἰς πάθος, εἰς φανατισμόν, εἰς ἀλλοφροσύνην. Τὰ τα-
πεινὰ διὰ τοὺς ἄλλους ζητήματα, δι' ἐν τοιοῦτον πνεῦμα,
μεταβάλλονται εἰς δαιμόνια ζητήματα ἱερῶν ιδεῶν,
μεγάλων ἀληθειῶν, καὶ τὸν παρασύρουν εἰς ἐκρή-
ξεις ῥητορικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκρήξεις πά-
θους καὶ ἐπιθέσεως ἀδιαλλάκτου, μέχρις αὐτῆς τῆς
ἀπανθρωπίας ὠθουμένης πολλάκις.

« Ἐν ὀνόματι », ἔλεγεν ἐγειρόμενος, ὡς ἀρχαϊκὴ
δωρικοῦ ὀυθμοῦ στήλη ἐπὶ τοῦ βήματος, βαρεῖα,
ἀλλὰ καὶ ἀρμονίαν ἐμφαίνουσα· καὶ ὑψῶν καὶ ὀγκῶν
καὶ δισστέλλων τὴν φωνὴν του, ὥστε νὰ περιλάβῃ
ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀτμοσφαῖραν ἅπασαν τοῦ Βουλευτηρίου
καὶ σὺν αὐτῇ τὰς ψυχὰς ὅλας τῶν πληρεξουσίων,
« ἐν ὀνόματι τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ δικαίου, ἐν
ὀνόματι τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ ἁγίου Παύλου,
εἴσθε ὑπόχρεοι νὰ καταψηφίσητε καὶ νὰ ἀκυρώσητε
τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐκερδο-
σκόπησαν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν συμπολιτῶν μας ».

Καὶ ὅταν ἀνεμνήσθῃ τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης συνάν-
τησίν του μετ' τὸν ἀντίπαλον, ὅτε ὁ εἷς ἐπλεεν ἐξόρι-
στος ἐκ τῆς πατρίδος δι' ἐλευθερίαν, καὶ ὁ ἄλλος

ἀντέπλεε μακάριος διὰ καταχθονισμόν, ὁ ῥήτωρ ἔδωκε
ζωὴν διὰ τῆς μαγικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἀρχαίαν ῥη-
τορείαν τοῦ Κικέρωνος, ἢ τοῦ Δημοσθένους καὶ ὅλοι
οἱ τῆς γενεᾶς ἐκεῖνης ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὸ ἐπόμε-
νον τεμάχιον τοῦ λόγου του, ὅπερ ἀπεσπασμένον,
ἄψυχον, νεκρόν, ὡς βραχίων τις, ἢ κεφαλὴ συντετριμ-
μένου ἀγάλματος τοῦ Πραξιτέλους, κεῖται ἐνταῦθα
διότι λείπει ἡ πνοὴ ἢ θερμαίνουσα, ἢ φωνὴ ἢ ζωο-
γονοῦσα, ἢ στάσις ἢ ἐνδύουσα, τὸ παράστημα τὸ
ἀνορθοῦν, ἢ ἀπαγγελία ἢ διδοῦσα τὸν τόνον, ἢ ψυχὴ
ἢ διδοῦσα τὸ πῦρ.

Γ. Τ. Ἰακωβάτος. Ἐξελθόντες ἐκ τῆς γιγαντι-
αίας Ἐννάτης Βουλῆς καὶ πλέοντες, διωκόμενοι καὶ
τετραυματισμένοι εἰς Πάτρας, ἠκρωτηριασμένοι ὑπὸ
τῶν Ἀγγλῶν, συνηντήθημεν μετ' ἑνὰ τῶν ἐκλεγεμέ-
νων, τοῦ ὁποίου προσβάλλεται ἡ ἐκλογή, καὶ ἀντίπα-
ρηγορίας ἤκουσα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐβάλα-
μεν τὸν βρόχον τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πέριξ τοῦ
λαιμοῦ ἡμῶν, τί ἠκούσαμεν ; « αἶ, καυγάδες, καυγάδες ;

Καὶ μετ' ὀλίγον :

« Αὐτὸς δὲν εἶναι ἐγκαταστημένος, δὲν εἶναι δημό-
της, εἰσῆλθεν ὄχι διὰ τῆς θύρας, ἀλλ' ἀλλαχόθεν,
εἶναι κλέπτης, εἶναι μοιχός.

Εἰς πληρεξουσίους. Ὑβρίζει.

Γ. Ἰακωβάτος. Τὸ εὐαγγέλιον δὲν ὑβρίζει. Αἱ
φράσεις εἶναι εὐαγγελικαί.

Ἡ ῥητορικὴ του ἦτο πάντοτε κράμα γραφικῆς
μεγαλοπρεπείας καὶ ὁμηρικῆς διαυγείας ἀφ' ἑνὸς καὶ
ἀφ' ἑτέρου πικροτάτης δημοτικῆς σατύρας. Τὶ ἀρι-
στοτεχνικὴ ἀντίθεσις μετὰ κατανυκτικὴν τῆς ἐξορίας
περιγραφὴν ἢ σαρκαστικὴ ἐκείνη κατακλείς : Αἶ, καυ-
γάδες, καυγάδες ;

Ἡ δὲ περὶ τὴν τύχην τῶν λέξεων ἐτοιμότης του,
ὥστε μετ' ἑνὸς λόγου νὰ παρασύρῃ μετ' ἑαυτοῦ πολυ-
πληθῆ συνέλευσιν, ἦτο μοναδική.

Εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἀντηλλάγη ὁ ἐξῆς διά-
λογος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιητοῦ τῶν Μνημο-
σύνων :

Βαλαωρίτης. Ἐγείρομεν λοιπὸν πρότασιν ἀπρο-
χωρήτου.

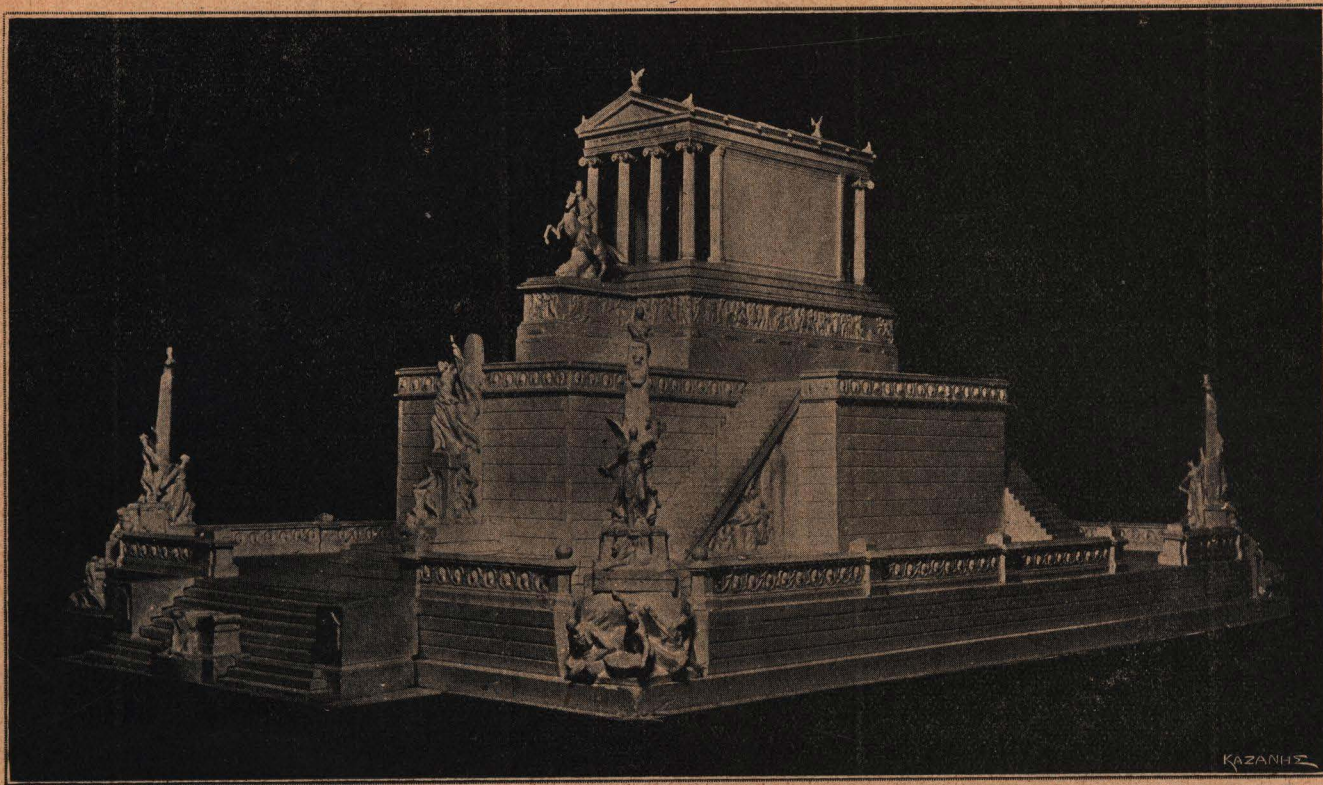
Ἰακωβάτος. Καὶ ἐγὼ προτείνω τὸ ἀπροχώρη-
τον τοῦ ἀπροχωρήτου. (Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Ἰσκιος τῶν Ἰακωβάτων

Τὸ μέγαρον τῶν Ἰακωβάτων με-
τὸν Μικέλη τοῦ Μικελάκη ὑπὸ τὴν
σκιάν τῶν δαφνῶν ποῦ ἐφυτεύθη-
σαν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς βουλευ-
τῶν Πάλλης τῶν τριῶν ἀδελφῶν
Ἰακωβάτων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΥΛΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σχέδιον ἐκπονηθὲν παρὰ τοῦ γλύπτου κ. Γ. Μπονάνου διὰ τὸ μνημεῖον τῆς Ἀνεξαρτησίας.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

[Περιοκπὴ τοῦ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν μαρμαροεργουστασιαρχῶν κ. Γ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ ἐκφωνηθέντος λόγου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τοῦ Λαοῦ].

Ἡ τέχνη ἔχει ρίζαν τὴν οἰκοδομήν, λέγων δὲ καὶ ἐπαναλαμβάνων τέχνην ἐννοῶ νὰ εἶπω τὴν τέχνην τοῦ καλοῦ. Ἡ τέχνη λοιπὸν τοῦ καλοῦ ἀνεπτύχθη ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις πρῶτος ἐπενόησε νὰ κάμῃ τὴν πρῶτην καλύβην. Αἱ ἀνάγκαι δὲ τοῦ βίου καὶ ὁ πολιτισμὸς ἐκάστου ἔθνους προήγαγον τὴν οἰκοδομικὴν εἰς τὸ νὰ ζητῇ διὰ τῆς τέχνης τὰ καλλωπιστικὰ ἔργα, ἅτινα καλοῦσιν ἔργα ἐλευθέρας τέχνης, δηλ. καλλιτεχνίαν.

Καὶ ὅπως ἡ στερεὰ καὶ βραχύδωρος θεμελίωσις, ἔχει σκοπὸν νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἀνυψούμενον οἰκοδόμημα, ὅπερ καταλήγει νὰ φέρῃ τὴν προσφύεστατα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήνας καλουμένην Κορωνίδα, οὕτω, λέγω, καὶ αἱ διάφοροι τέχναι τῆς οἰκοδομῆς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχουν, ὅπως ἀποτελέσουν τὸ λεγόμενον ἀρχιτεκτονικὸν Καλλιτέχνημα, διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι εἴμεθα ἀσυναισθήτως ἐργάται αὐτοῦ.

Καὶ ὅπως οἱ στρατιῶται ἐκτελοῦσι τυφλῶς τὰ γυμνάσματα, ἅτινα ἔμαθον, εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Στρατηγοῦ των, οὕτω καὶ ἡμεῖς, στρατιῶται τῆς τέχνης, συναντῶμενοι ἐν τῇ οἰκοδομῇ, ὑπακούομεν εἰς

τὸν μηχανικόν, ὡς εἴθισται νὰ καλοῦμεν τοὺς ἀρχιτέκτονας.

Καὶ ἐὰν ὁ μηχανικός, δηλαδὴ ὁ ἀρχιτέκτων, δὲν εἶναι μεθυσμένος ἀπὸ τὸ ὑπερβάλλον σχῆμα ξένων γραμμῶν, ὥς ὁ ἀττικὸς ὀρίζων ὡς ἐκ τοῦ ἀπλέτου φωτὸς δὲν ἀνέχεται, ἐὰν ἔχῃ κάμει σοβαρὰς καὶ κλασικὰς σπουδὰς τῆς τέχνης καὶ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων ὑπολογίξῃ καὶ οὐρανὸν καὶ ἐν γένει τὸ κλίμα εἰς ὃ κατοικεῖ, καὶ ἔχῃ πρὸ παντὸς ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν τέχνην, ἥτις ἀποτελεῖ, ὡς ἡ γλῶσσα ἡμῶν, τὴν ἀληθῆ σημαίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐὰν ταῦτα πάντα, λέγω, ἔχῃ ἐν τῷ νῷ, τὸ οἰκοδόμημα περαιούται καλῶς.

Καὶ ἀπόδειξις τῶν ὧσιν λέγω—σὰς ἀναφέρω διὰ νὰ μὲ ἐννοήσητε σαφῶς τὸ νέον ἀρχιτεκτονικὸν ἔργον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος—εἶναι αὐτὸ τὸ Πολυτεχνεῖον, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν νέαν τέχνην τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Τὰ πάντα διέταξεν ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ. Τὸ κεντρικὸν κτίριον ἔθεσεν εἰς τοσὴν ἀποστασίαν, ὥστε νὰ ἀποτελῇ μὲ τὰς ἐκατέρωθεν πτέρυγας ἓνα σύνολον.

Διὰ τὴν φωτίσιν τὰς δύο ἐκατέρωθεν προτεινομένας πρὸς τὸ κέντρον πτέρυγας, ἔλαβε τὸ φῶς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους, ἐπὶ δὲ τῆς προσόψεως ἐτήρησε τὰς στήλας μὲ τὰς στοάς, εἰς τὸν τόπον δὲ τῶν παραθύρων ἔκαμε θέσεις διὰ τὰ τοποθετοῦνται ἀγαλμάτια.

Ἄν ἔλειπεν ἡ διάταξις αὕτη, δὲν θὰ ἐπαρουσίαζε τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἣν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προξενεῖ εἰς τὸν θεατὴν.

Ὁ ρυθμὸς εἶνε δωρικός. Δὲν φαίνεται τόσον ξηρὰ ἀντιγραφὴ τὰ εἶναι οὔτε τοῦ Παρθενῶνος, οὔτε τοῦ Θησείου, ὡς ἡ ἐντύπωσις αὕτη προξενεῖται εἰς τὸν θεώμενον τὴν ἐνταῦθα Βαυλιάνειον Βιβλιοθήκην, εἰς ἣν οὐδὲ αἱ πέριξ πτέρυγες ἀρμόζουσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κτίριον, οὐδὲ ἡ κλίμαξ ἀποτελεῖ ἀρμονίαν τοῦ τόσον σοδαροῦ ρυθμοῦ, οὐδὲ τὰ τρία ἀετώματα ἐκ τῆς γωνίας τοῦ κτιρίου θεώμενα ἀποτελοῦσιν εὐγραμμίαν, ἐνῶ ἐν τῇ Πολυτεχνείῳ, ἐκ τῶν πολλῶν ἀετωμάτων του, μόνον τὸ τοῦ κέντρου ἐπιβάλλεται εἰς τὸν θεώμενον.

Ἡ δὲ μεγαλοπρεπὴς κλίμαξ τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου, ἥτις μᾶς φέρεי ἀκόπως εἰς τὸ κεντρικὸν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ οἰκοδομήματος ἔχοντος ρυθμὸν Ἰωνικόν, ποικίλλει τόσον εἰς ὅλην τὴν διάταξιν, ὥστε ἀποτελεῖ ἀληθῶς μουσικὴν καὶ μαρτυρεῖ ἀρχιτέκτονα ἐμπνευσμένον ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ἀλλὰ τελειῶς ἐλεύθερον εἰς τὸ νὰ φαίνεται, ὅτι εἶναι δημιουργὸς νέας τέχνης, καὶ τέχνης Νεολληνικῆς. Καὶ τὸ ἔργον ὀφείλεται εἰς τὸν ἀείμνηστον Καυταντζόγλου.

Ἀνέφερα ἀνωτέρω περὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκείνου, ὅστις φαίνεται τί ζητεῖ. Ἄν ὅμως ὁ μηχανικὸς βαρύνεται νὰ πέρνῃ, ὡς λέγομεν ἡμεῖς, τὸ μαυράδι διὰ τὰ σηματοδότην τὴν ἀκριβὴς θέλει καὶ νὰ ἀφίνη ἕκαστον ἐκ τῶν διαφόρων τεχνιτῶν νὰ κάμῃ ὅ,τι νομίζει, τότε ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ ἴδωμέν τι, τὸ ὁποῖον λέγεται τραγέλαφος. Καὶ μάλιστα ὁπότεν ζητῇ νὰ ἐφαρμόσῃ ρυθμοὺς ξένους διὰ τὸν οὐρανὸν μας, συμπέρασμα, λέγω, θὰ εἶναι πάντοτε ἡ μεγάλη ἀποτυχία τοῦ ἔργου πρὸς αἶσχος ἰδικόν του καὶ ἐκείνων οἵτινες τὸν ἐνεθάρρουν πρὸς τοῦτο.

Καὶ ἐπὶ παραδείγματι σὰς ἀναφέρω τὸν κλεινὸν Δημάδην, ἀρχιτέκτονα τῆς στοᾶς Ριζαρίου καὶ Ἀρσακείου, καθὼς καὶ τοῦ ἐν τῇ Α΄ Νεκροταφείῳ μνημείου Ζωγράφου καὶ ἄλλων, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ εὗρεν ἀδαεῖς ἐπιτρόπους, οἵτινες τοῦ ἀνέθεσαν ἰδρύματα, ὡς προανέφερα ἐθνικά. Εὐτυχῶς, μὴ ἀνεχόμενος ὁ Ἀττικὸς οὐρανὸς τοιοῦτου εἶδους ἐξαμβλώματα, ἐκλόνισεν ἐκ τῶν βάθρων τὸ ἐν ἐκ τῶν προαναφερθέντων οἰκοδομημάτων, δηλαδὴ τὸ Ἀρσάκειον, χάρις δὲ εἰς τὴν ἑλληνοπρεπῆ τεκτονικὴν τοῦ Ἑρνέστου Τσίλερ, εἰς ὃν ἡ νέα Ἑλληνικὴ τέχνη ὀφείλει μεγάλην εὐγνωμοσύνην—καὶ δύναται νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ὅτι ἀπέδωκε καὶ αὐτὸς τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης του εἰς τὴν ἀρχαίαν τέχνην, ἣν τόσον ἐνεκοιλόπηθη—διεσχεδάσθη ὀλίγον τὸ τερατοῦργημα τοῦτο, ὅπερ φωτίζει καθ' ἑκάστην ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος.

Ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ γηραιοῦ καθηγητοῦ Καλινιάτου ἡ τέχνη ἡ Ἑλληνικὴ θέλει ἐπαίρεται. Ὡς ἐπίσης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πρέπει νὰ μνησθῶμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κάλκου, τοῦ ὁποῦτο ἔργον εἶναι τὸ Ἑθνικὸν Μουσεῖον.

Τὸ δὲ παραπλεύρως κεντρικὸν ἱδρυμα τῆς διευ-

θύνσεως τοῦ σχολείου, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο τὸ σέμνωμα τῆς νέας Ἑλληνικῆς τέχνης, εἶναι ἐπίσης ἔργον τοῦ Καυταντζόγλου. Ἡ συνάντησις αὕτη εἶναι διὰ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι εἰς τὸν τόπον μας τὰ τοιοῦτου εἶδους παρὰ τὸ πλευρόν του καλλιτεχνήματα δὲν ἔχουν καμμίαν θέσιν, διότι μόνον τῶν καταρρίπτονται καὶ καταδικάζονται.

Παρατήρησε τὰ δύο ταῦτα κτίρια ἐκ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. Νομίζεις ὅτι ἐδῶ ἀκούεις μουσικὴν συμφωνίαν ἐξόχου διδασκάλου· αἱ ἱσχαλὶ ὕμνος τῶν τόσων μεθυσμένων δαιμόνων, αἵτινες ἔρχονται ἐκ τῶν γραμμῶν τοῦ παραπλεύρως τερατοῦργήματος, δὲν σὲ ἀφίνουν νὰ ἀπολαύσῃς τὸ ἄκουσμα τῆς τόσον λαμπρᾶς συμφωνίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἔρχομαι νὰ εἶπω ὅτι ἡμεῖς, οἵτινες ἐκτελοῦμεν τὰ διάφορα τερατοῦργήματα, ἡ καλλιτεχνήματα τῶν ἀρχιτεκτόνων, ἔχομεν ἀνάγκην τῆς γνώσεως τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἡ λέξις αὕτη εἶναι πολὺ ἐκτεταμένη εἰς τὴν ἔννοιάν της, θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ὀλίγων πραγμάτων, ἅτινα εἰσὶν ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ πολὺ περισσότερον δι' ἡμᾶς τοὺς τεχνίτας. Δηλαδὴ τὴν γνώσιν τῶν διαφόρων ρυθμῶν καὶ μεγέθυσιν τῶν διαφόρων σχημάτων καὶ κυματίων, ἅτινα παρουσιάζει ἕκαστος ρυθμὸς. Καὶ τοῦτο διότι ἡμεῖς εἰμεθα τὰ διάφορα ὅργανα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὀρχήστραν, δηλαδὴ τὴν οἰκοδομήν, ὃ δὲ ἀρχιτέκτων εἶναι ὁ ἀρχιμουσικὸς αὐτῆς. Καὶ ὅπως οἱ ὀργανοπαῖται πρέπει νὰ εἶναι πρὸς τοῦτο καλῶς ἐξησκημένοι, ὥστε εἰς τὰ νεύματα τοῦ δαιμονίου ἀρχιμουσικοῦ, νὰ ἀνταποκρίνωνται οἱ ὅλοι τόνοι, ἵνα ἀποτελέσωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀρμονίαν, οὕτω, θέλω νὰ εἶπω, εἶναι ἀνάγκη καὶ οἱ διάφοροι τεχνίται νὰ εἶναι καλῶς κατηρτισμένοι εἰς τὸ μέρος των διὰ τὰ δύνανται εὐχερῶς νὰ δίδωσι τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον βοήθειαν πρὸς τελειοποίησιν ἀρμονικῇ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Καὶ εἰς τοῦτο ἔχομεν καθήκον, ὡς τεχνίται ὅπου τυγχάνομεν, καὶ μάλιστα ὡς Ἕλληνες τεχνίται, ἔχομεν διττῶς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Δηλαδὴ εἶναι καιρὸς νὰ συστήσωμεν διὰ τὰ διάφορα σωματεῖα, πρακτικὴν Ἀκαδημίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἥς σκοπὸς θὰ εἶναι ἡ διαφώτισις τῶν ὑφ' ἡμᾶς ἐργαζομένων ἐργατῶν, ὥστε νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ ἀντιλαμβάνωνται καὶ καλοῦσης χρείας νὰ βοηθοῦν τὸν ἀρχιτέκτονα. Διότι συνήθως οἱ μηχανικοὶ, ὄντες πολυάσχολοι, δὲν δύνανται νὰ δώσωσιν εἰς ἕκαστον τεχνίτην τὰς ἀπαιτουμένας μεγεθύνσεις τῶν διαφόρων κυματίων καὶ σχημάτων καὶ μερῶν τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνίοτε τόσον πολὺπλοκον ἀληθῶς, ὥστε οὐ δύναται βαστάζειν εἰς ἄνθρωπος, ἐκτός, ἐὰν εἶναι, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Μνησικλῆς, Φειδίας, Ἰκτίνος, Ἀνθέμιος, Μιχαήλ Ἀγγελος, Ραφαήλος καὶ οἱ ὅμοιοι των.

Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν συνήθως ἀνὰ τὰς νέας Ἀθήνας τὰ ὑπερμεγέθη σχήματα τῶν ἐξοχῶν τῶν κορωνίδων, καθὼς καὶ τὸν ἐν γένει ἄνωθεν διάκοσμον, ὃν φέρουσιν αὐτὰ εἰς βάρος ἡμῶν τῶν θεωμένων καὶ τοῦ οἰκοδομήματος, ὥστε νὰ φαίνεται πολλάκις ὅτι τοῦτο δὲν συγκατατίθει. Καὶ ὅλα ἡτοῦ μόνον ἀνεκτὸν ἐὰν μετειστέφοντο οἱ ὄροι, δηλαδὴ οἱ πόδες τοῦ οἰκοδομήματος νὰ ἀποτελέσωσι τὴν κεφαλὴν καὶ ἡ

κεφαλή τοὺς πόδας, ὡς ἐπὶ παραδείγματι συμβαίνει εἰς τὸ οἰκοδόμημα, ὅπου εἶναι ἐγκαθιδρυμένον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα πολλά.

Καθὼς ἐπίσης βλέπομεν εἰς πολλὰ αἰτώματα νὰ θέτουν εἰς θέσιν ἀγαμάτων ὠρολόγια, ἀλλὰ τὸ φοβερώτερον νὰ πληρώνουν τὰ τύμπανα τῶν αἰτωμάτων με διάφορα χόρτα, ὥστε νὰ καθιστῶσι περιττὴν τὴν δαπάνην τοῦ τυμπάνου τοῦ αἰτώματος καὶ μάλιστα ἐὰν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ μαρμάρου· ἐνῶ σκοπὸς τῆς τέχνης, ἦτο νὰ περιβάλῃ ἐν τῇ κενῇ τούτῳ χώρῳ πολυτιμώτερόν τι πράγμα καὶ ἐλαφρόν καὶ πλέον ἐν τῇ κενῇ τῆς ἀτμοσφαιράς τοῦ τυμπάνου (δηλαδὴ ἀγάλματα ἀνάλογα τοῦ κενοῦ). Τὸ δὲ περὶ σχῆμα σκοπὸν ἔχει νὰ πλαισιώσῃ ταῦτα πάντα.

Καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ ὧν αὐτῶν, σὰς παραπέμπω εἰς τὸ αἶτωμα τῆς νῦν Ἰονικῆς Τραπέζης, ὅπερ στενάζει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὑπερβολικῶν προεσχῶν τῆς κορνίζας του. Ἔρχεται εἰς ἐπίμετρον καὶ τὸ ὑπερπλήρωμα τοῦ αἰτώματος, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ διάκοσμος ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς μεγάλου θυρεοῦ εἰς τὸ κέντρον καὶ δύο σημαῖων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ μερικῶν σάκκων, καὶ τοιουτοτρόπως ἐγεμίσθη ὅλος ὁ χώρος καὶ ἐξέλειπεν ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀῆρ καὶ πνίγεται τὸ αἶτωμα, καθὼς τὸ αὐτὸ παθαίνει καὶ ὁ θεώμενος αὐτό. Ἀλλὰ τοῦτο λέγεται κατ' αὐτοὺς καλλιτεχνία καὶ μάλιστα ἀγροικία.

Ἐπίσης, τὰ αὐτὰ θὰ εἶχον νὰ εἶπω καὶ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς γραμμὰς τῶν τοιχωμάτων τοῦ Σταδίου. Φαίνεται ὅτι ὁ ἐργάτης δὲν εἶχε βαρῦδι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων μάτια, διότι ἐὰν καλῶς παρατηρήσετε ἀντὶ ταῦτα νὰ κάμνουν γραμμὴν κωνικὴν, συμβαίνει καὶ ἐδῶ τὸ ἀντίθετον, τὸ ἐπάνω μέρος προεξέχει τῆς βάσεώς του,

εἰς τρόπον ὥστε νὰ νομίζῃς ὅτι τὸ ἄνωθεν ἀττικὸν (ὅπερ καὶ τοῦτο δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ἐσοχὴν) θέλει καταπέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κάτωθεν διερχομένου διαβάτου. Καὶ ταῦτα λέγω οὐχὶ διὰ νὰ ἐπικρίνω, ἀλλὰ διότι πρόκειται περὶ ἰδρυμάτων καὶ μνημείων καὶ μάλιστα ἐθνικῶν, περὶ ὧν πρέπει νὰ καταβάλλεται περισσοτέρα προσπάθεια τοῦ καλοῦ καὶ μεγαλητέρα προσοχή.

Περὶ δὲ τῶν προφυλαίων τοῦ Σταδίου προτείνω, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶν, διότι δὲν συνάδουν ποσῶς εἰς τὸν ὅλον ρυθμόν. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ὅπως δι' αὐτῶν σχηματίσῃ φραγμόν τῆς εἰσόδου του, τότε ἂς κάμουν μίαν ἀψίδα πρὸ τῆς γεφύρας τοῦ Ἰλισσοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου καὶ τοιουτοτρόπως δὲν θέλει καλύπτεται ἡ θέα τοῦ ὅλου Σταδίου, πρὸ δὲ τοῦ Σταδίου ἂς ὑψωθῶν δύο μεγάλοι παραστάται, ὡς ἀντικρύσματα τῶν ἐξωτερικῶν τοιχωμάτων, ἅτινα ἀνεφέραμεν, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἂς θέσουν δύο ἀγάλματα τῆς Νίκης, τὸ μὲν ἓνα νὰ συμβολίζῃ τὴν νίκην τοῦ 21, τὸ ἕτερον τὴν νίκην τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ στίβου, ἐπὶ τοῦ κέντρου, ἂς θέσουν βάσιν τριγωνοειδῆ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀγαλμα συμβολίζον τὴν νίκην τῶν προγόνων ἡμῶν.

Τὸ μαρμάρινον κιγκλίδωμα τῆς γεφύρας, καθὼς εἰσερχόμεθα, θέλει ἐπεκτείνεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν σχηματίζον πλατεῖαν κυκλικήν, μάλιστα δύναται νὰ γίνῃ ὑψηλότερον, ὥστε εἰς τοὺς κατὰ διαστήματα στυλίσκους αὐτοῦ νὰ δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐπ' αὐτῶν προτομαὶ τῶν νικητῶν. Τὸ δὲ ἀγαλμα τοῦ Ἀδέρωφ νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ νὰ τεθῇ ἡ προτομὴ μόνον ἐπὶ τῆς στήλης, ἥτις θὰ κεῖται εἰς τὸ βάθος τοῦ στοίβου καὶ τοῦτο θὰ τιμᾷ περισσότερο τὸν μεγαλόφρον καὶ ἐθνικὸν εὐεργέτην.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

ΙΔΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Η

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἡ οἰκονομία εἶναι ἡ μόνη ἀρμόζουσα κατάστασις εἰς ἐξυγενισμένον καὶ τίμιον ἄνθρωπον.

Οἰκονομῶ, θὰ πῇ νέμω οἶκον, κυβερνῶ οἶκον. Εἰς δὲ τὴν κυβέρνησιν, τὴν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου, ἀνάγονται πολλὰ εἶδη συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ὁ οἰκονόμος οἰκονομεῖ.

Ἡ κυβέρνησις τῶν χρημάτων τοῦ οἴκου εἶναι μόνον ἓνα ἀπὸ τὰ οἰκονομήσιμα, καὶ ὁ οἰκονόμος τὰ οἰκονομεῖ καλῶς, ἐξοδεύοντάς τα ἀναλόγως μετὰ τὴν ἡμπορέσιν ὅπου τοῦ δίνει ἡ ποσότης των, καὶ μετὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῆς οἰκογενείας. Προσπαθεῖ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ μὴ λείπῃ τῆς οἰκογενείας του τίποτε ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα· νὰ ἔχῃ ὅσα περισσότερα ἀπὸ τὰ

ὠφέλιμα· καὶ ν' ἀποφεύγῃ ὅσο μπορεῖ τὰ ἀνωφελῆ καὶ περιττὰ κάθε εἶδους.

Οἰκονομεῖ ἀκολουθῶν τὴν ὑγείαν τῆς οἰκογενείας, πορίζοντας δι' ὅσον τοῦ συγχωροῦν τὰ μέσα του, καλὴν τροφήν, εὐάερον κατοικίαν, ἀνάλογον καλὴν ἐνδυμασίαν, καὶ καθαριότητα εἰς ὅλα.

Οἰκονομεῖ τὴν διανοητικὴν ἀνατροφὴν τῆς οἰκογενείας· ἀρχίζοντας ἕως ἀπὸ εὐθὺς τὴν διάπλασιν τοῦ μέλλοντος τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ φροντίζοντας πῶς νὰ καταστήσῃ τὸ καθένα κατὰ τὸ γένος του, τὴν κλίσιν του καὶ τὴν ἐπιδοχικότητα του, ἵκανὸν νὰ πορίζῃ μὴ μόνον, χρεῖας τυχοῦσης, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν του.

Οἰκονομεῖ τὴν ἠθικὴν ἀνατροφὴν τῆς οἰκογενείας ἐννοσιώνοντας εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὴν ἠθικὴν, καὶ

δίνοντας ἡθικὰ παραδείγματα. Ὡς ἀκόμη προμηθεύοντας ὠφέλιμες σχέσεις μὲ ἄλλες ἐντιμες οἰκογένειες· καὶ ἀποφεύγοντας ὅσο τὸ δυνατόν ἄλλες σχέσεις ἀμφίβολες. Διὰ τῆς τιμίας καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς του ὁ οἰκονόμος οἰκογενειάρχης ἀποχτᾷ διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ οἰκογενειάν του ἡθικὸν κεφάλαιον τὸ καλὸν τοῦ ὄνομα. Ἡ ὑπόληψί του θέλει ἀντανακλᾷ καὶ ὠραῖζει ὅλην του τὴν οἰκογένειαν, καὶ τὰ παιδιὰ του θέλει ἐχτιμῶνται ὡς ἀναθρέμματα τοῦ πατρὸς ἐκείνου.

Ὁ τοιοῦτος γνωστικὸς οἰκονόμος ξεύρει νὰ παράγῃ, ξεύρει νὰ διατηρῇ, ξεύρει νὰ ἱσοδεύῃ. Διὰ τῆς οἰκονομίας του ἔμπορεῖ στὴν περίστασιν νὰ γένηται καὶ ὁ σαμαρίτης τῶν ληστευομένων, τῶν ἀδικουμένων, τῶν ἀναξίως πασχόντων, Ἐπειδὴ ὅλα ἔμπορεῖ ὁ οἰκονόμος νὰ τὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς οἰκονομίας.

Ὅλα ὅθεν τὰ συμφέροντα, ὕλικά, ὕγιεινά, διανοητικά, ἡθικά κ.λ. κ.λ. θὰν τὰ οἰκονομῇ ὁ γνήσιος οἰκονόμος, ἱσοδεύοντας πάντοτε γνωστικά· ἐπειδὴ, οἰκονομῶ, δὲν εἶναι πῃ ἱσοδεύω ἄλλοι, ἀλλὰ ἱσοδεύω καλὰ.

Ἔτσι, ὁ οἰκονόμος ἀρχίζει τὰς ἡμέρας του φρονίμως, καὶ τὰς τελειώνει εὐτυχῶς.

ΓΝΗΣΙΑ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ

Ἀδυναμία χαρακτῆρος. Προσποίηση εὐαισθησίας.

Διὰ τέτοια προκείμενα, θὰν ἦναι ἀρμοδιώτερα νὰ βάλλωμ' ἐμπρὸς μας πρόσωπα τοῦ ἀδυνατώτερου γένους, γυναῖκες.

Τοὺς τρεῖς δὲ τούτους ὁμοιόμορφους, ἀλλὰ διαφορετικὸς χαρακτῆρας, τοὺς βλέπουμε περισσότερο πραγματωμένους εἰς μίαν περίστασιν τὴν σπουδαιότερη τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ὑστερὴν ἀσθένειαν τοῦ συζύγου.

Ἡ εὐαίσθητη γυναῖκα νοσηλεύει τὸν ἄντρα της καὶ κάθεται στὸ προσκέφαλό του εἰς τὴν στιγμὴ τῆς ἀγωνίας του, μὲ τὴ θλίψη κρυμμένη μέσ' στὴ ψυχὴ της· χωρὶς νὰ λείψῃ σὲ τίποτε εἰς τὸν ἄντρα της. Ὅταν τὸν ἰδῇ ἀποθαμμένον, τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα τῆς λύπης της εἶναι σχετικῶς μέτρια· ἐνῶ μέσα της ἔχει ὅλον ἐκείνον τὸν σπαραχτικὸν πόνον ὅπου φθίρει τὴν ὑπαρξὴ της.

Ἡ γυναῖκα τούτη λυπεῖται ὅτι χάνει τὸ σύντροφόν της.

Ἡ ἀδυνάτου χαρακτῆρος γυναῖκα, χάνει κάθε ἐνεργητικότητα σὲ περίστασιν χρείας. Ὁ κίνδυνος τοῦ συζύγου της τὴν καταβάλλει, καὶ τὴν κατασταίνει ἀνίκανη νὰ τὸν βοηθήσῃ. Τραβιέται στὴν ἄλλη ἄκρην τοῦ σπιτιοῦ, ὅπου ἀγωνιᾷ καὶ ἐκεῖνη μὲ σπασμούς, ὑστερισμούς, λιποθυμίας, καὶ τὰ παρόμοια· ὥστε νὰ μοιράσῃ τοὺς νοσηλεύοντας ἄλλους, μεταξὺ τοῦ πάσχοντος καὶ τοῦ ἑαυτοῦ της.

Ἡ γυναῖκα τούτη λυπεῖται ὅτι χάνει τὸν προστάτη της.

Ἡ προσποιομένη εὐαισθησίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διαρκούσης τῆς ἀσθενείας τοῦ νοσηλευόμενου ἐδικοῦ της, ἐκατέγινε εἰς τὸ νὰ βάλλῃ καταμέρος καὶ νὰ φῶ ἀξίῃ ὡς ἰδιαίτερον ἐδικόν της, ὅσα περισσότερα

ἀπὸ τὰ ἐνυπάρχοντα. Ἐνῶ, ἂν ἡ ἀσθένεια ἦναι κάπως κολλητικὴ, δὲν ἐχθέεται παράπολιν στὴν κοντανιότητά τοῦ ἀρρώστου. Ἐπιφυλάττεται ὅμως διὰ, ὅταν ἰδῇ ἀποθαμμένον τὸν ἐδικόν της, νὰ κάμῃ τὸ χρέος της. Τότε οἱ ὑστερισμοί, ἡ λιποθυμία, ἡ φωνὴ καὶ ἡ μάνιτες εἶναι πλήθειες.— «Ἀφήτεμε νὰ πέσω ἀπὸ τὸ παράθυρον» ἐνῶ κανεὶς δὲν τὴν ἐμποδίζει.

Ἡ γυναῖκα τούτη θέλει νὰ κάμῃ νὰν τὴ θαυμάζουν· καὶ πραγματικῶς τὴ θαυμάζουν οἱ ἄνθρωποι διὰ τὴ νομιζόμενη εὐαισθησίαν της, καὶ οἱ νοήμονες διὰ τὴν ἐπιτυχὴν προσποίησίν της.

Ὁ πρῶτος χαρακτῆρας εἶναι ἀξιότιμος. Ὁ δεύτερος εὐκαταφρόνητος. Ὁ τρίτος συχαντερός καὶ ἀποτρόπαιος.

Ο ΔΟΚΗΣΙΣΟΦΟΣ

Ὁ δοκησίσοφος ἔλαβε ἀπὸ τὴ φύσιν τὸ χάρισμα τοῦ νὰ ἔχῃ μεγάλῃν ιδέαν διὰ τὸν ἑαυτὸ του, διὰ τὰς γνώσεις του. Ὁ δὲ τοιοῦτος καὶ ζῇ μεγάλως μὲ τὴ φαντασίαν του, ἕως ὅτου ἡ περίστασις τοῦ τὸ ἐπιτρέποντε, ἕως ὅτου ἀπαντήματα μὲ ἀνυπόμονον δὲν τὸν ἐχθέτουνε σὲ δυσάρεστα ξεγελάσματα.

Καλὰ γεμάτος ἀπὸ τὴν ιδέα του, καὶ συνηθισμένος ἀκολούθως νὰ μιλῇ ὡς ἀπὸ καθέδρας διὰ πράγματα ποῦ κάπως ἐννοεῖ, ξεθαρρεύει ἀγάλλι-γάλλι, καὶ ἀπλώνεται νὰ φλυαρῇ μὲ τὸν ἴδιον διδασκτικὸν τρόπον, καὶ διὰ πράγματα εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔχει διόλου γνώριση.

Ὅτι δὲ ἡ μεγάλη ιδέα τοῦ ἑαυτοῦ του φυσικῶς τῷ λόγῳ τότε φέρνει στὴ φλυαρίαν, εὐκόλως ἡμπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ, ἐπειδὴ, ἀφοῦ ἔφθασε νὰ πείσῃ τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι κάτοχος μιᾶς σπάνιας νοημοσύνης, μιᾶς σωστότητος κρίσεως ἀλάνθαστου, ἐνὸς πνεύματος ὅπου ἀπὸ λίγο ἐννοεῖ πολὺν,.... ἀπὸ τότε δὲν ἀμφιβάλλει πλέον ὅτι τὸν φθάνει ν' ἀπαντήθῃ καί ποῦ καὶ νὰ ὠμίλῃσεν μὲ τὸν Ἀραγῶ, διὰ νὰ ἔμπορῇ νὰ ἐξηγῇ τὰς περιόδους τῶν κομητῶν· νὰ ἐχαιρετῇθῃ μὲ τὸν Βίσμαρκ, διὰ νὰ ἀποφθέγγεται στὰ πολιτικά· νὰ ἐπισκέφθῃ τὸ Παρίσι, διὰ νὰ ἐξευγενίσθῃ· νὰ εἶδε τὴν Σμύρνην, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀσίαν· ὅτι ἔχει γνώσεις ἀνώτερες ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅτι ἀκολούθως εἶναι ἄνθρωπος μὲ βάρος· καὶ ἔτσι ἐκεῖ κοντὰ σοφὸς καὶ ἀλάνθαστος νὰ νομίζῃ ὅτι ἡμπορεῖ νὰ μιλῇ ἀπὸ καθέδρας διὰ κάθε πρᾶγμα.

Εἰς τὴν διεξαγωγὴν ὅμως τῆς δοκησιοφίας του, ἀπαντᾷ κάθε τόσο χάσματα εἰς τὰ ὅποια καὶ αὐτὴ του ἡ οἴση πρέπει νὰ σταματήσῃ. Φιλονεικῶντας τότε μὲ ἄλλους, καὶ ἀντιπαθῶντας νὰ ὁμολογήσῃ ἀμάθειαν, ριψοκιδυνεύει νὰ περάσῃ τὸ χάσμα διὰ πηδήματος, εἰς τὸ ὅποιον ἐνδέχεται καὶ νὰ πέσῃ μέσα.

«Ναί, Κύριε Χ., ἀλλὰ σεῖς βέβαια θὰ γνωρίζετε μὲ πόσῃν ἐπιτυχίαν ὁ Dnieper καταπολεμῇ αὐτὰ τὰ ὅποια πρεσβεύετε».

«Ἄ, τὸν Dnieper ἐγὼ τὸν ἐδιάβασα ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους· ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματά του εἶναι σαθρά».

«Ἐχετε ὑπομονήν, Κύριε Χ., ἀλλὰ ὁ Dnieper δὲν εἶναι συγγραφεὺς. Εἶναι ποταμὸς εἰς τὴν Ρωσίαν».

Καὶ ἰδοὺ ὁ δοκησίσοφος εἰς τὴν ἐυλόγησιν!...

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΑΣ ΠΟΙΗΤΟΥ ΜΙΚΕΛΗ ΑΒΛΙΧΟΥ

(Από τα ανέκδοτα ἀριστουργήματα τοῦ Ἀβλιχου, τὸ ἀφιερώνει δὲ ὁ Μικέλης τοῦ Μικελάνη στὸ Γιάννη Κουταβά ποῦ μένει στὸ Νόρφολκ τῆς Ἀμερικῆς γιατί τὰ αἰσθήματά του εἶναι λεπτά καὶ εὐώδη ὅπως τοῦ Τριαντάφυλλου).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Πόσες φορές ποὺ οἱ ζέφυροι
τὰ φύλλα σου μαθοῦνε
μὲ τ' ἀλαφρά τὰ χὰίδια τους,
σὰ νάταν νὰ φθονοῦνε
τοῦ ἀνασσαμοῦ σου τὸ ἄρωμα
πῶς πέφτει στὸ φτερό τους
καὶ δὲν εἶνε δικό τους.

Πόσες φορές ὁ ἔρωτας
μικρό, μπουμπουκομένο
σὲ κόβει, κ' ἀφοῦ φίλημα
ἀφίσει φλογισμένο
στά μυρουδάτα φύλλα σου
μὲ σὲ φωτιά κολάει
στή νειότη καὶ πετάει.

Ὁ ἐρωτικὸ τριαντάφυλλο
πόσες φορές σὲ εἶδα
στά στήθια τ' ἀφρογάλακτα
νὰ δίνης καὶ σὺ ἐλπίδα
γλυκειά καὶ νὰ μαραΐνεις
κ' ἀκόμα μαραμένο
νὰ ἦσαι ἀγαπημένο.

Πόσες καρδιὲς ὅπου ἔχουνε
κρυφὰ ἐμπιστεμμένα
τὰ αἰσθήματα στὸν κόρφο σου
καὶ σὺ τάχεις θαμμένα!
Τριαντάφυλλ' ὦ τὰ φύλλα σου
νὰ μπόρεγαν νὰ μιλοῦνε
καθῶς μοσχοβολοῦνε.

Κί' ἐνῶ σὲ θεολατρεύουνε
πόσες φορές ὀϊμένα,
ὅπου τ' ἀθῶα φύλλα σου
χάμου εἶδα πατημένα!
Γιατὶ εἶν' ἡ ζήλια **κάποτες**
ποῦ τὲς καρδιὲς κεντάει
καὶ σένα σὲ μαθάει.

Ὅταν μυρίση ἡ ἀνοιξη
τ' ὠραῖο καλοκαίρι
ποῦ τὰ πουλιά τ' ἀτίριαστα
πετοῦν νὰ βροῦνε ταῖρι
μὲς ἀπ' τ' ἀγκάθια φαίνεσαι
ὅπως καθῶς προδαίνεις
μὲς τῇ χαρὰ τους μπαίνεις.

Κ' εἰς τὰ μαλλιά τὰ ὀλόσυρα
ἔκεινται ποῦ μὲς τὰ στήθια
σ' ἐσφιγγε καὶ σὲ μάραινε
καὶ σ' εἶχε σὰ βοήθεια
γάμου λαμπάδα ἀφοῦ ἔλαμψε,
σ' ἐκεῖνα τὰ μαλλιά της
μόνη εἶσαι στολισιά της.

Καὶ τὸ λαμπρό του χάραμα
καὶ τῇ χρυσῇ του δύση
ὁ ἥλιος ἀπ' τὸ χρώμα σου
θὰ πάρῃ νὰ στολίσῃ.
Καὶ τῆς ντροπῆς τὸ αἶσθημα
μὲ χάρη ξεφτυλίζεις
καθῶς τὸ χρωματίζεις.

Τὰ δάχτυλα τ' ἀδύνατα
τοῦ ἀρρώστου σὲ κρατοῦνε
καὶ τρέμεις γιατί τρέμουνε!
Πόσοι μὲ σὲ ἀναζοῦνε!
Πῶς τὸ γλυκό σου τὸ ἄρωμα
μὲς τὴν καρδιά τους μπαίνει
ποῦ λὲς πῶς τσ' ἀνασταίνει.

Στοῦ φέρετρου τὸ ὕστερο
καὶ θλιβερό κρεββάτι
στά στήθια τ' ἀλαβάστρινα
τὸ δακρυσμένο μάτι
σὲ βλέπει, ἐνῶ δὲν ἐλπίζει
τῆς παρθενιάς νὰ σ' ἴδῃ
νάσαι πικρὸ στολίδι.

Στὴν ἄσπρη πλάκα φαίνεσαι
τῇ νειότη συντροφεύεις
εἰς τὸ στερνὸ λιμάνι της!
Ὁ νειότη μου ζουλεῦεις
τὸ κόκκινο τριαντάφυλλο
γιατὶ κ' ἐκεῖ δὲ μένει
στὴν πλάκα σου πεθαίνει.

Κί' ἀπὸ τίς τόσες χάρες σου
ποῖά λὲς τὴν ἡ στερνή σου
τριαντάφυλλο μου ὁμορφο;
Εἶν' τοῦτη ποῦ μαζί σου
ἐπέταξα, ἐπλανήθηκα
καὶ μ' ἀναψες τὴν κρύα
καὶ στεῖρα φαντασία.

Ν. ΚΟΡΑΪΔΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΟΥ

Μικρούτσικο σπιτάκι χαμηλό
εἶν' τῆς βασιλίσσάς μου τὸ παλάτι,
κι' ἐκεῖ μέσα σὰν γιούλιο ντροπαλὸ
κρυμμένη εἶν' ἀφ' τὸ βλέμμα τοῦ διαβάτη.

Κι' ἐγὼ περνᾶω ἐκεῖθε, καὶ δειλὰ
μὲ τὸν κρυφὸ καὶ μὸ μου τὸ κυττάζω.
Κι' ἀθέλητα ἀπ' ἀγάπη σιγαλὰ
μέσ' ἀπὸ τὴν καρδιά μου ἀναστενάζω.

Καὶ καμαρόνω τὸ βασιλικὸ
ὅπου τὸ παρεθύρι της στολίζει.
Καλότυχο μυροῦδι φτωχικὸ
ποῦ τὸ χρυσὸ της χέρι σὲ ποτίζει.

Κι' ὅταν τὸ χτυπολόημα τοῦ ἀργαλειοῦ
καὶ τὸ γλυκὸ κελάδισμα ἀγροικιέται
τοῦ πολυαγαπημένου μου πουλιοῦ,
κάθε καὶ μὸς ἀφ' τὴν καρδιά μου σβύεται.

Καὶ τοῦ παρεθυριοῦ της τ' ἀχνὸ φῶς
τὰ βράδυα ν' ἀγναντεύω δὲν χορταίνω.
"Ἄστρο γιὰ μὲ δὲν ἔχ' ὁ Οὐρανὸς
τόσο γλυκὸ καὶ τόσ' ἀγαπημένο.

Καὶ λέω: Καλὴ σου ὥρα ἐσὺ ἡ φτωχὴ
ποῦ ἂν ἔχουν μετρημοὺς οἱ κόκκοι τοῦ ἄμμου
ἔχει κι' ὁ πλούτος πᾶν στὴν ψυχὴ...
Καλὴ σου ὥρα ἐσὺ βασιλίσσά μου.

ΜΕΤΑΞΥ ΕΑΡΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Τὸ καλοκαίρι φεύγει πάει
Μὲ τὴ γαλήνη τὴ γλυκειά,
Βοριάς ψυχρὸς τώρα φυσάει,
Πέφτουν τὰ φύλλα ἀφ' τὰ κλαριά.

Ἀστράφτει γύρω καὶ βροντάει,
Τώρα χιονίζουν τὰ βουνά,
Φουσκώνει ἡ θάλασσα, βογγάει
Πέρνει τὸ κύμα τὴ στεριά.

Γλυκὰ πουλάκια δὲν λαλοῦνε
Κράζουν κοράκια, γερανοί,
Μαῦρα τὰ σύγνεφα περνοῦνε
Πλέον δὲν γελοῦνε οἱ οὐρανοί.

"Ἀχ! κι' ὅμως ἀγάπη μου κοντά σου
Ἀνοιξιν ἔχω στὴν καρδιά,
Τὰ ρόδ' ἀνθοῦν στὰ μάγουλά σου
Θερμότη ἔχει ἡ ματιά.

Τραγοῦδα ἀγάπη μου, ἡ λαλιά σου
Φτάνει τ' ἀηδόνια τὰ γλυκά,
Μεθ' ἀπ' ἀγάπη εἰς τὴ θωριά σου
Τραγοῦδα ἀγάπη μου γλυκειά.

Ἐμελοποιήθη ὑπὸ Δ. Λαυράγκα

ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΛΟΥΪΖΑΝ

Μὲ λέγει ἡ Λουΐζα ἀσεβῇ,
Καὶ τὰ ὠραία της μάτια δὲ γυρίζει
Τὸν ἄτυχο νὰ ἰδῇ τὸν ποιητὴ
Γιατὶ ἀπὸ λιθάνι δὲ μυρίζει,
Γιατὶ κερὶ σ' ἀγίους δὲν ἀνάδει
Καὶ δὲν πηγαίνει, "Ἀχ! νὰ μεταλάβῃ.

Κι' ἂν ἦταν ἡ Λουΐζα μὲ ὠμορφιά
Σὰ μὲ ἀγία ὁρθόδοξη ποῦ νὰ ἔχῃ
Τὸ χρῶμα τῆς ἐληᾶς, χολερικὰ
Καὶ στραβομοῦρα μὲ κυρτὴ τὴ ράχη
Ὑπομονή! Θὲ ν' ἄλεγα: "Ἄς εἶναι!
Τέτοια φαρμάκια στιχουριέ μου πίνε.

Μὰ νὰ ναι ἓνας ἄγγελος σωστὸς
Μὲ δίχως μόνο τὰ φτερά νὰ φέρῃ
Ὡσὰν ἀπ' τὸν Παράδεισο ἀρπακτὸς
Ἀπ' τοῦ ζωγράφου Ῥαφαήλ τὸ χέρι
Καὶ νὰ μὴ στρέφῃ κἂν νὰ μὲ κυττάξῃ,
Μέσ' τὴ χολὴ μου τὴν ψυχὴ μου βράζει.

"Ἀχ! Μὴ Λουΐζα! Μὴ μὲ λέγεις ἀσεβῇ
Μήπως κι' ἐγὼ Θεὸ λὲς δὲν πιστεύω;
Στὴν ὠμορφιά εἰκόνα του πιστὴ

Μήπως τι ἄλλο παρ' αὐτὸν λατρεύω;
Καὶ μήπως ἐμπροστὰ στὴν ὠμορφιάδα
Δὲν καίεται ἡ καρδιά μου σὰν λαμπάδα;

Ἐπειτα τὴν ἀγάπη ἐντολὴ
Μεγάλῃ σὰν τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ μας;
Μήπως νὰ πῆς μορεῖς πᾶς πειὸ πολὺ
Ἐσὺ τὴν ἐκτελεῖς ἀπὸ τοὺς δύο μας,
Ἀχ! μὴ μὲ λὲς Λουΐζα ἀπιστόνε
Νὰ μὴ πιστέψω τὸ Θεὸ σκληρόνε.

Μὰ ἡ Λουΐζα ὄχι μόνο νὰ μὲ ἰδῇ
Τὰ ὠρσιὰ της τὰ μάτια δὲ γυρίζει
Μὰ οὔτε κἂν ἀκοῦει τὴν παλαβὴ
Τὴν Μοῦσά μου, ἂν ἴσως μουρμουρίζει
Ἐνα τραγοῦδι τέτοιο δίχως χάρι
Ποῦ ἂν τοῦ ἡλίου ἐκείνου μόνο μία
Ἀχτίνα εἶχε, θὰ ἔλαμπ' ὥς φεγγάρι
Μέσα στῶν τραγοιδιῶν τὴν ἀπειρία.

SUI GENERIS

* Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΚΕΛΗ ΤΟΥ ΜΙ-
ΚΕΛΑΚΗ.

Ἡ Λουΐζα διὰ τὴν ὁποῖαν ἐγγράφη τὸ ποίημα ἦτο
Καθολικὴ τὸ θρήσκευμα ταύτην δὲ ἐρωτεύετο ὁ ποιητής.
Ὅτε ἡμέραν τινα μετέβησαν μετὰ τῆς οἰκογενείας Λάμ-
που εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντην, ὁ Ἀβλιχος χάριν
ἀσείου λαβὼν ἓνα βιβλίον, ἐξῆλθεν εἰς τὴν μεσαιὰν πύ-
λην τῆς ἐκκλησίας ὅπου ἰδοῦσα ἡ Λουΐζα ἀπεκάλεσεν
αὐτὸν ἀσεβῆ καὶ ἐρησινεῖσα δὲν ἐκνέταξεν πλέον αὐτόν.
Ἐν τούτῳ ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ Ἀβλιχος διὰ τὸ ποίημά
του.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μ. ΑΒΛΙΧΟΥ

SONETTO

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΚΑΝΤΑΔΕΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΗ

Δέν έχεις τῆς μοσκιᾶς τὴν ὠμορφάδα
Εἶτε τοῦ ρόδου, λιγερὴ μου ξένη,
Στὴν ὄψι σου τὴ ζωερὴ τὴν κοκκινάδα
Ὅπου σὲ τόσες λάμπει ἀγορασμένη.

Μάχει τὸ πρόσωπό σου τόση ἀσπράδα
Σὰν νᾶσουνε ἀπ' ἀνθόγαλα πλασμένη,
Καὶ τόση ἔχει τὸ γέλοιο σου γλυκάδα
Μὲ ζάχαρι σὰν νᾶσουν ζυμωμένη.

Καὶ μοιάζουν, κόρη μου καλή,
Μὲ γλύκισμα ἀπὸ γάλα αὐτὰ τὰ κάλλη
Καὶ τόσο ἄχ! μ' ἀρέσουνε πολὺ,
Καὶ τόσο μοῦ ζαλίζουν τὸ κεφάλι,
Ποῦ ὄχι νὰ σοῦ δώσω ἓνα φιλί...
Ἦθελα νὰ σὲ φάω μὲ τὸ κουτάλι.

SI RIDE QUA SI MUORE

Ἐδίφη ἡ γῆ κ' ἡ φύσις γιὰ νερὸ
κ' ἦτο ἡ ζωὴ στὴ πάλῃ νικημένη.
Ἦλθ' ἡ βροχὴ καὶ δένδρo καὶ φυτὸ
στ' ἀγκάλιασμά της ἀναζῆ, ἀνασαίνει.

Κί ὅμως ἐγὼ στὴ φλόγα πῶχω ἐδῶ,
σὲ τούτῃ τὴν καρδιά τὴ μαραμένη,
μήτε στὴ γῆ, μηδὲ στὸν οὐρανὸ
βρίσκω δροσιὰ τὸν πόνο ν' ἀλαφραίνει.

Κί ἂν ἀναπνέω καὶ ἐγὼ ζωῆς ἀέρα,
μοιρολογῶ τὴν τύχη μου μονάχος
καὶ βαριαναστενάζω ἀπελπισμένος,
καθὼς βαριὰ βογγαεὶ ὁ κούφιος θράχος
ἀπ' ἀγριωμένα κύματα δαρμένος
ἐνφ' στὸ πλάι ἡχεὶ γλυκεῖα φλογέρα!...

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΟΥ ΣΤΟΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἦ χθесινὴ μαζί σου τσακομάρα
μ' ἔκαμε τὴ ζωὴ νὰ βαρεθῶ,
Καὶ μοῦρθε καὶ στὸ νοῦ νὰ σκοτωθῶ
Χωρὶς ν' ἀκούσω στὴν καρδιά τρομάρα.
Κ' εἶπα: Στὸν τάφο δὲν εἶνε λαχτάρα
Κι' ἐπῆρα τὸ ζουράφι νὰ σφαῶ
Γιὰ νὰ τελειώσῃ κάθε φαομάρα,
Μὰ δὲν ἤξεύρω πῶς καὶ τί καὶ ποιοῦ
Κι' ἀντὶ νὰ κάμω τέτοια ἀνδραγαθία
ἐδάρθηκα μὲ μιάς νὰ ζουρισθῶ
κ' ἐκόπασε κ' αὐτὴ ἡ τρικυμία.

Κι' ἀντὶ νὰ μ' ἀγροικίσης σκοτωμένονε
θάρθῶ νὰ μὲ φιλήσῃς ζουρισμένονε.

(Ἀνέκδοτα) † Μ. ΑΒΛΙΧΟΣ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

(Ποιηθὲν ὑπὸ Ἀγγ. Τακωδάτου καὶ
τονισθὲν ὑπὸ Μῆμ. Στελλακάτου).

Ἀπρίλης εἶνε γύρω μας καὶ ὄστρια φυσάει
μέσ' τ' ἀνθισμένα λιόκλαρα, τὴ μυρωμένη αὐγὴ.
Ἄς ἀνεβοῦμε ὀλόχαροι στὸ ἀντικρινὸ τὸ πλάι,
πολλὰ τρυγόνια θαῦρουμε τὴ σημερινὴ αὐγὴ.
Γδές τα κοπές πῶς ἔρχονται ἀπ' τοῦ γυαλοῦ
[τὰ μέρη,

Τ' ἀγέρι τὸ ὀλόδροσο γεμάτο ἀπὸ χαρά.
Καὶ τ' αὐτὰ τὴ μοῖρα τους κανένα δὲν ἤξεύρει,
Ἐδῶ πῶς θὲ ν' ἀφίσουνε γιὰ πάντα τὰ φτερά.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

(Ποιηθὲν ὑπὸ Ἡλ. Τσιτσέλη καὶ το-
νισθὲν ὑπὸ Διον. Λαυράγκα).

Ξυπνάτε, καὶ ὀλόχαρο
τὸν κόσμo ἀργυρώνει
τὸ πρῶτο γλυκοχάραμα
τοῦ Μάη ποῦ ζημερώνει.

Οἱ κάμποι ἔχουν σήμερα
τὴ χαρωπὴ γιορτὴ τους
ντυμένοι στὴν ἀνθόσπαρτη
καὶ μοσχινὴ στολὴ τους.

Ξυπνάτε—ξυπνάτε
τριγύρω χαρά,
χαρὲς καὶ τραγουδία
κλαδιὰ καὶ λουλούδια
παντοῦ δροσερά.

Ἄς πᾶμ' ἐμπρὸς νὰ μάσσουμε
ὦ νιὲς καὶ νιοὶ τὸ Μάη
τώρα ποῦ ἡ νειότη μας χρυσὴ
σ' ἐμᾶς χαμογελάει.

Ἦ γλυκυτάτῃ ἀνοιζι
μὲ τᾶνθῃ στολισμένη
κάμνει μικρὸν παράδεισο
τὸ χρόνον ποῦ διαβαίνει.

Καιρὸς ἄς χαροῦμε
ὁ χρόνος περνᾷ
κί ὀπίσω τ' ἀφίνει
τὴ νειότη νὰ κλίνει
στὸ γέρο ἔαρ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΗΠΟΥΡΙΑ

Θυμάμαι ήταν Μάρτης τοῦ 1907 καὶ μέρα Κυριακή. Μέρα ἀληθινὰ ἀνοιξιὰτικὴ μὲ ἥλιο χαρὰ Θεοῦ. Μέρα ἀπὸ κείνες ποὺ τὶς χαίρονται τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων, οἱ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χασομέρηδες, στὴν ἐξοχὴ ἢ ξαπλωμένοι στὶς καρέκλες ταῦ καφενείου, γύρω ἀπὸ τὶς ὁποῖες λένε τὶς ὑψηλότερες...! σκέψεις, λυοῦν τὰ πιὸ μεγάλα... προβλήματα, κάνουν τὰ πιὸ μεγάλα στρατηγικὰ σχέδια!, τελειώνοντας κι' αὐτοὶ μὲ τὸ παράπονο στὴν αἰώνια τύχη.

Ἔτσι κι' ἐγώ, χασομέρης βέβαια τότε ξαπλωμένος μὲ μερικὸς φίλους μου σὲ καρέκλες κάτω ἀπὸ τὸν πλάτανο τοῦ Ληξουριοῦ μέσα στὴν πλατεῖα τοῦ μακαρίτη Πετρίτση πέταξα τὴν ἰδέα νὰ πᾶμε στὰ Κηπούρια. Ἡ γνώμη μου αὐτὴ ἔπιασε τόπο, ὅπως λέμε καὶ ἀφοῦ δὲν ἄργησε ὁ γνωστός Ἀμαραντίνης νὰ μᾶς βοῇ τὰ μουλάρια, ἔπειτα ἀπὸ δυὸ ὥρες ξεκινούσαμε ὅλοι γιὰ τὸ γνωστὸ Μοναστήρι, ποὺ ἀληθινὰ εἶναι προσκύνημα καὶ καύχημα στὴν Κεφαλλονία.

Ἦλθαμε στὰ Χανδατά, ἀνεβήκαμε τὸν ἀνηφορικὸ καὶ κακοτράχαλο ἀνήφορο, πήραμε τὸ μονοπάτι μέσα ἀπὸ τὰ γνωστὰ δύο βάρια μέρη, ξεπεράσαμε τὴν καλύβα τοῦ Ζόϊλα καὶ λιανοτραγουδώντας φθάσαμε σὲ 2 1/2 ὥρες στὸ δυτικώτερο μέρος τῆς Παλλικῆς, στοὺς πρόποδας τοῦ μικροῦ βουνοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Μοναστήρι, ἀφιερωμένο στὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξωτερικεύσω τὴν ἐντύπωσιν ποὺ αἰσθάνθηκα, ὅταν ἀγνάντευσα ἀπὸ τὸ λοφίσκο ποὺ εἶναι δίπλα στὸ δάσος τὸ μεγάλο αὐτὸ καὶ ἱστορικὸ Μοναστήρι, χτισμένο, ὅπως ὅλοι ἔχουμε ἐπάνω στὸ μεγαλόπρεπο ἐκεῖνο βράχο. Κρατῶ ἀκόμη ζωερὴ τὴν ἀνάμνηση τῆς μαγικῆς ἐκείνης τοποθεσίας, ἡ ὁποία γεννᾷ πραγματικὰ ὑπέροχα συναισθήματα καὶ ἐξυψώνει τὸν ἀνθρώπο στὸ Μεγάλο Δημιουργὸ ποὺ τόσο ἁρμονικὰ ἀποδεικνύει παντοῦ τὴν ὑπαρξί του.

Στὴν ἐξώπορτα τοῦ Μοναστηριοῦ μᾶς ὑποδέχονται μὲ θρησκευτικὰ καὶ φιλόφρονα λόγια δύο τρεῖς καλόγηροι καὶ μᾶς ὁδηγοῦν στὴ σάλα γιὰ νὰ μᾶς δώσουν τὸν καφφέ καὶ νὰ μᾶς ἐγκαταστήσουν στὸ δωμάτιό μας κατόπιν. Ἄλλος καλόγηρος εἶχε ἀναλάβει νὰ ὁδηγήσῃ στὸ στάβλο τὰ μουλάρια καὶ νὰ τοὺς δώσῃ λίγο χορτάρι. Δὲν προφταίνουμε νὰ πιοῦμε καλὰ-καλὰ τὸν καφφέ μας ποὺ ὁ κελλάρης μᾶς φέρνει ἕνα μεγάλο δίσκο (ἦταν τὸ δεῖπνο μας) ἕνα μπουκάλι ὠραῖο κρασί καὶ πέντε ἔξι δικονάρια.

Μὰ ἐνῷ ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴ μαγευτικὴ φύση καὶ ἐκπληκτος ἀπὸ τὴ μεγάλη περιποίησιν βυθίζεται ὁ νοῦς σὲ χίλιους στοχασμοὺς ποὺ διαγείρει ἡ ἐρημικὴ ζωὴ, ἀκούεται ὁ ἀντίλαλος τῆς καμπάνας, ποὺ φωνάζει νὰ μαζετοῦν στὴν ἐκκλησίαν ὅλοι γιὰ τὸ ἀπόδειπνο. Ὡς εἰς ἀληθινὴ ἐκστασις ἦταν ἐκεῖνη ὅταν μπῆκα μέσα στὸ ναὸ, στὸ μικρὸ ἐκεῖνο ἐκκλησάκι, ποὺ μέρα καὶ νύχτα δοξολογεῖται ὁ Θεός. Παρακολουθῶ τὰ πάντα μὲ ἐνδιαφέρον. Στὰ στασίδια καλόγηροι γηράδες καὶ κρατοῦντες τὰ κομποσκοίνια ψυθιρίζουν γιὰ χλιοστή φορὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν».

Οἱ καλόγηροι ποὺ ἐκτελοῦν χρῆ τοῦ ψάλτη, ψάλλουν μὲ τέτοια κατάνυξι καὶ τόσο σιγαλὰ ποὺ ἄθελα καταλαβαίνει πῶς βρίσκεσαι σὲ τόπο ἱερό, σὲ τόπο ἅγιο, σὲ τόπο ποὺ τὰ πάντα γίνονται μὲ σεμνότητα καὶ ταπεινώσι. Δίπλα στὸν ἀριστερὸ ψάλτη καὶ κοντὰ στὸ ὑπέροχο κόνισμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἶνε ὁ Γέροντας δηλαδὴ ὁ ἅγιος Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηριοῦ, κρατώντας ἕνα μεγάλο κομποσκοῖνι.

Μόλις τελειώνει τὸ «δι' εὐχῶν, οἱ καλόγηροι ἕνας ἕνας, ἄλλος ἑκατό, ἄλλος ἐνενηντα, ἄλλος ὀγδόντα χρόνων κτλ. ἔρχονται μὲ μεγάλη εὐλάβεια καὶ μὲ ἀπεριόριστο σεβασμὸ καὶ κάνουν «μετάνοια» μπροστὰ στὸ **Γέροντα**, ὁ ὁποῖος ἔχοντας σκυμμένο τὸ κεφάλι πρὸς τὸ στήθος τοὺς εὐλογεῖ, καὶ τοὺς δίδει «ἄφεσι ἁμαρτιῶν».

Εἶναι ἡ ὥρα 8 μ.μ. Ἀποσυρόμεθα ὅλοι κατόπιν διαταγῆς στὸ δωμάτιό μας νὰ κοιμηθοῦμε. Ὁ ὕπνος δὲν ἄργησε νὰ μᾶς πάρῃ ἀφοῦ ἄλλως τε εἴμεθα κουρασμένοι ἀπὸ τὴν πορεία τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα τὸ βαθὺ ὕπνο μας διαλύει ἡχος ἀγγελικός, σὰν ὑπερκόσμιον ἄγγελμα ποὺ σκορπίζουν οἱ καμπάνες κι' ἀντιλαλοῦν τὰ βουνὰ καὶ οἱ βράχοι, ταυτοχρόνως δὲ κτύπος ἀπότομος καὶ δυνατὸς στὴν πόρτα μᾶς ταράσσει τὴν ἡσυχία μας. Εἶναι ὁ **Ἐκκλησιάρχης** ποὺ μᾶς φωνάζει πῶς εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, σὰν βρισκόμαστε στὸ Μοναστήρι, νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ παρακολουθήσωμε τὴν ἀκολουθία. Θέλοντας καὶ μὴ σηκωνόμαστε καὶ πηγαίνομε στὴν ἐκκλησιά, ἡ ὁποία παρουσιάζει θέαμα ἀφάνταστα μεγαλόπρεπο. Στὴν ἐπιβλητικὴ ἐκεῖνη ἡσυχία τῆς φύσεως, ποὺ δὲν ἀκούεται παρὰ τὸ ἀηδόνι στὸ λόγγο νὰ σκορπάῃ τὰ βέρα του, τὸ γάργαρο νερὸ τὸν κελαρύζῃ μέσα ἀπὸ τοὺς σχίνους καὶ τὰ θυμάρια πέφτοντας ἡρεμα καὶ ἁρμονικὰ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ βουνοῦ, ἡ ἐκκλησιά, ὡς ἡ μαγευτικὴ ἐκεῖνη ἐκκλησιά, πλούσια, φωταγωγημένη, παρουσιάζει θέαμα «μέρας Λαμπρῆς» καὶ οἱ σεβάσμιοι ἐκεῖνοι καλόγηροι ψάλλοντες σὲ δύο χοροὺς τὸ «μεσονυχτικὸ» καὶ ἔπειτα τὸν «ὄρθρο» μὲ πρωτότυπη κατάνυξι, κατάνυξι πλημμυρισμένη ἀπὸ αἴσθημα καὶ λατρεία, δίνουν τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς ἀνώτερης πνοῆς ποὺ διέπει τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι. Δίνουν τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς ἀνώτερου ἡθικοῦ κανονισμοῦ ποὺ διευθύνει τὰ πάντα στὸν ἁγιασμένο ἐκεῖνο τόπο, κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὰς τοῦ Γέροντα ἔστω καὶ ἂν εἶναι αὐτὸς κατὰ πολὺ νεώτερος.

Τὶς 6 τὸ πρωῒ, ἀφοῦ τέλειωσε ἡ λειτουργία μᾶς δίδεται καιρὸς νὰ θαυμάσωμε ἀπὸ κοντὰ ὅλα τὰ μαγευτικὰ μέρη, ποὺ περιζώνουν τὸ ἱερὸ προσκυνητάρι. Δυτικὰ τὸ Ἴόνιον πέλαγος, ἀπλώνεται σὰν μιὰ ἀπεραντὴ πεδιάδα καταπράσινη καὶ τὰ μεγαλόπρεπα κύματα τοῦ ξεσποῦν στὰ κράσπεδα τοῦ Μεγάλου βράχου καὶ ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ μοναστήρι βουίζουν καὶ πεθαίνουν καμματιασμένα στὴν ἀκρογιαλιά ὅπως ἀκριβῶς τελειώνει σὲ μιὰν ἄκρην μ' ἕνα βογγητὸ ἡ τρικυμιώδης ἀνδροπνικὴ ζωὴ.

Ἀνατολικά, τὸ «Τάξιον ὁσος» βτέκει ὑπερόψανο καὶ μᾶς στέλνει τὸ ἀρωματισμένο ἀεράκι του. Νότια τὸ ὠραῖο δάσος μᾶς χαρίζει μιὰ εἰκόνα, ποὺ μόνον ζωγράφος θὰ μπορούσε νὰ ζωγραφίσῃ τὸ βαθὺ πρᾶ-

σινο χρώμα του και τὰ μυροβόλα δένδρα του, πού στέκονται ἐκεῖ ἀγέρωχα στή μανία τῆς ἄγριας φύσεως.

Τὴ στιγμή ἐκείνη, στεκόμενος ἐπάνω στὴν ταράτσα τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ μεθυσμένος ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς φύσεως καὶ τὴν ἀπότομη μεταβολὴ πού αἰσθάνθηκε ὁ νοῦς καὶ τὸ σῶμα μου μὲ τὴν πρώτη αὐτὴ ἐπίσκεψη στὸν ἁγιασμένο τόπο σκέπτομαι ἀμερόληπτα καὶ ἀντικειμενικά πόσο ἐγκληματοῦν ἐκεῖνοι πού μποροῦν καὶ δὲν ἐπισκέπτονται συχνὰ τέτοια μέρη, πού κοντὰ στὴ σωματικὴ ὑγεία, δίνουν τὴν εὐκαιρία στὸν καθένα νὰ ἐξυψώνεται σὲ κάποιο ἀνώτερο πνευματικὸ ἐπίπεδο, σὲ κάποια ἀνώτερη ἠθικὴ ἀτιμόσφαιρα, σὲ κάποιο ἀνώτερο καὶ ἄφθαστο Ἰδανικό.

Σκέπτομαι πόσο ἐγκληματοῦν οἱ πλούσιοι πού κἀθωνται μέσα στὶς πολιτεῖες ἀκατάπαντα, ροφoῦντες τὸ μολυσμένο ἀέρα τοῦ καφενείου καὶ δὲν ἀποφασίζουν συχνὰ νὰ τραβοῦν στὴ μητέρα φύσι, πού χαρίζει τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωὴ.

Σκέπτομαι ἀκόμα, πόσο ὠφέλιμο θὰ ἦταν νὰ ἐπισκέπτονται ὅσο τὸ δυνατόν περισσότεροι τὰ Μοναστήρια τοῦ τόπου μας καὶ μάλιστα σήμερα πού ὁ ψευδοπολιτισμὸς καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐξαχρείωσις τείνουν νὰ

καταλύσουν κάθε ἠθικὸ δεσμό, νὰ ἐπισκέπτονται τὰ Μοναστήρια, πού ἀποτελοῦν «πραγματικὴ ὅασι» μέσα στὴν κοινωνικὴν ἔρημο τῆς καταλύσεως κάθε ὑψηλοῦ καὶ ὠραίου καὶ ἰδανικοῦ.

Στὶς 9 τὸ πρωῒ ἀκριβῶς σημαίνει ἡ καμπάνα γιὰ γεῖμα.

Παρακολουθῶ καὶ τὸ σημεῖο αὐτὸ μὲ ἐνδιαφέρον. Στὸ κεφάλι τοῦ τραπεζιοῦ μέσα στὴν «Τράπεζα» κάθεται ὁ ἡγούμενος ἔπειτα ἀπὸ τὴν προσευχή, καὶ γύρω οἱ καλόγηροι ἀκούοντες στὸ διάστημα τοῦ γεύματος τὸν ἀναγνώστη πού διαβάζει διάφορες ἱστορίες ἀπὸ θρησκευτικὰ βιβλία.

Ἡ μνήμη μοῦ φέρνει σήμερα μπροστά μου τὴν εἰκόνα ἐκείνη τὴν πρωιότυπη γιὰ μένα καὶ τὴν ἱστορία πού διάβαξε ὁ μικρὸς ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Μεγάλου Θεολόγου καὶ Ἐπισκόπου Κερκίνης καὶ Καλαβρύτων ἀειμνήστου Ἡλίου Μηνιάτη, τὴν ἱστορία τοῦ ἐξορισθέντος ἄρχοντος καὶ στρατηγοῦ τῆς παλαιᾶς Ρώμης Κοριολανοῦ.

Στὶς 12 ἀκριβῶς ἀποφασίζομε ὅλοι νὰ ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀποκομίσαιμε τόσο γοητευτικὲς καὶ ἠθικὲς ἐντυπώσεις.

Ἀργοστόλι.

ΑΝΔΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΑΣ

Πᾶσα προσφορὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ '21 πρέπει νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸν κ. Γεωργιάδην, Νομάρχην Κεφαλληνίας ὡς πρόεδρον τῆς ἐπὶ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Ἐκκονταετηρίδος Ἐπιτροπῆς.

TELEPHONE WEST 5880

NATIONAL PAPER NAPKIN MFG. CO.
INCORPORATED
Exclusive Manufacturers of
PAPER NAP-O-FOLD NAPKINS

1011-1025 S. California Avenue
CHICAGO

Η ΜΟΝΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΕΙΔΟΥΣ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΩΝΗΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΑΝΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙ' ΟΙ ΑΓΙΟΙ

Δυό μήνες ὁ Ἀντρογιάννης ὁ Τουρσαῖτος ἔστεκε ξέμπαρκος στὴν Πόλι. Δυό μήνες τριγυρνοῦσε χασομέρης στὰ καλτερίμια τῆς Πόλης καὶ στὸ μῶλο τοῦ Γαλατᾶ. Κανένας καπετάνιος δὲν τὸν ἔπερνε στὸ καῖκι του. Ὅχι πῶς δὲν ἦτανε καλὸς θαλασσινός. Ὅχι πῶς δὲν ἦτανε δουλευτὴς καὶ ἀξίος καὶ φιλότιμος. Ἀλλὰ γιὰ τὸ ἐλάττωμα ποὺ εἶχε. Ἦτανε τρομερὰ δλάσφημος. Ἐδλάσφημοῦσε γιὰ τὸ φύλλου πῆδημα.

Τῆς βλαστήμιες τῆς εἶχε φωμί καὶ τυρί. Σοῦλεγε καλημέρα κι' ἐδλάσφημοῦσε. Κι' ὅταν τὸν ἔπιανε ἓνας μικρὸς θυμὸς τότε κατέβαζε τὰ καντύλια ὅσο νὰ πῆς κίμινο. Κανένας ἅγιος δὲν ἐγλύτωνα ἀπὸ τὸ θυμὸ του. Τοὺς ἔβαζε ὅλους ἀράδα. Κι' ὅταν τελείωνε μὲ τοὺς ἁγίους ἔπιανε τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἄμφια τῶν παπάδων, τὰ μανάλια, τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ φελόνια, τὰ πετραχήλια.

Ὅλοι τὸν ξέρανε κι' ὅλοι τὸν ἀποφεύγανε. Πρὸ πάντων οἱ συνάδελφοί του οἱ θαλασσινοὶ ποὺ εἶναι θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι. Οἱ караδοκυραῖοι καὶ οἱ ναῦτες ἀλλάζανε δρόμο ὅταν τὸν βλέπανε. Πρὸ πάντων ὅσοι ἦτανε γιὰ ταξεῖδι. Σκεφτόντανε πῶς εἶχανε νὰ περάσουνε θάλασσα κι' ἐφροντίζανε ν' ἀνάψουνε ἓνα κερί στὴν ἐκκλησιὰ γιὰ τὸ καλὸ ταξεῖδι κι' ὅχι νὰ δώσουνε ἀφορμὴ στὸν Ἀντρογιάννη νὰ διαλοστελῇ τοὺς ἁγίους — ποὺ τὴν κόρυζα νὰ ἐγάλλῃ στὴ γλώσσα ὁ καταραμμένος.

Ὅμως μὲ ὅλο του τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα ὁ Ἀντρογιάννης εἶχε καὶ φίλους. Ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ποὺ τὸν ἀγαποῦσανε γιὰτὶ ἦτανε καλός, ἀνοιχτόκαρδος καὶ τραγουδιστὴς φίνος. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὅταν τραγουδοῦσε δὲν ἐδλάσφημοῦσε. Ἦτανε ἡ μόνη φορὰ ποὺ ἀνοιγε τὸ στόμα του... χωρὶς νὰ βλαστημῇ. Γι' αὐτὸ οἱ φίλοι του τὸν ἔδαναν κάθε στιγμὴ νὰ τραγουδάῃ.

Ἔτσι εἶχανε διπλὸ κέρδος. Ἀκούανε ὥραιο τραγοῦδι καὶ δὲν ἀκούανε βλαστημιές.

Τὸν ὕστερο καιρὸ ὅμως ὁ Ἀντρογιάννης ἔχασε τὸ τραγοῦδι του. Ἡ ἀναδουλειὰ καὶ ἡ πενία τοῦ κόψανε τὰ φτερά, δὲν εἶχε καμμιὰ ὄρεξι διὰ τραγοῦδι. Εἶχε ὄρεξι μονάχα νὰ στείλῃ στὸ διάλογο ὅλους τοὺς ἁγίους ποὺ τοῦ σημαίνανε κάστρα, ὅλους τοὺς συμπατριώτας ποὺ τοῦ γυρίζανε τὴν πλάτη, κι' ὅλους τοὺς караδοκυραίους ποὺ τὸν ἀφίανε ξέμπαρκο. Ὅπου καὶ νὰ στεκότανε εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν κακία τοῦ κόσμου.

— Τοῦρκος θὰ γείνω! ἀπειλοῦσε. Θὰ πάω νὰ ἐγάλλω τὸ μῦρο ἀπὸ πάνω μου. Δὲν εἶνε ζωή!

Οἱ φίλοι του τὸν παρηγοροῦσανε.

— Θὰ μπαρκάρης μωρὲ μὴν κάνεις ἔτσι. Μὰ φταις κι' ἐσὺ διάολε. Δὲν κόβης τὸ βλαστημῆδι. Ἐρεῖς πῶς οἱ καπεταναῖοι δὲν σὲ πέρνουνε γιὰτὶ βλαστημάς. — Τῆς κόβω! Βρέστε μου καῖκι νὰ μπαρκάρω καὶ τῆς κόβω.

— Μὰς δίνης τὸ λόγῳ σου πῶς δὲν θὰ ξαναβλαστημῇς; Τὸν ἐρώτησε ἓνας ἀπὸ τοὺς φίλους.

Δός μου τὸ λόγῳ σου κι' ἐγὼ σοῦ θρίσκω δουλειά, σὲ μπαρκάρω στὸ μινούτο.

— Νὰ μπῇ ὁ διάολος μέσα μου ἂν ξαναβλαστημῇσω.

— Μὰ νά, μωρὲ νά! πάλι ξαναβλαστημήσες.

— Ἐγὼ;

— Ἐσὺ ναί! Εἶπες νᾶμπῃ ὁ διάολος μέσα σου.

— Καλά. Δίνω τὸ λόγῳ μου, ὀρκίζομαι ὅπου θέλετε νὰ μὴν ξαναβλαστημῇσω.

— Καλά, μείνε ἥσυχος. Ἐλα αὔριο τέτοια ὥρα στὸ καφενεῖο τῶν καπετανέων.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Ἀντρογιάννης, τὴν ὀρισμένη ὥρα πῆγε στὸ καφενεῖο. Ὁ φίλος του ἦτανε ἐκεῖ. Ὁ Ἀντρογιάννης ἐπλησίασε ἀνυπόμονος καὶ γεμάτος ἐλπίδα.

— Ἐ, ἔκαμες τίποτα;

— Κάτσε. Ὅπου καὶ νᾶναι θάρτῃ ἓνας φίλος μου καπετάνιος. Τοῦ μῆνυσα γιὰ σέ. Τοῦπα χίλιες παινεσιές. Τέλος δέχτηκε νὰ σὲ μπαρκάρῃ. Πρόσεξε ὅμως κακομοίρη μου. Ἐδωκα στὸν καπετάνιο τὸ λόγῳ μου πῶς δὲν θὰ ἐγάλλῃς βλαστημία μὲς στὸ καῖκι.

— Δὲν θὰ ἐγάλλω!

— Κύττα με καλά. Κάθε φορὰ ποὺ σοῦ ἔρχεται ὄρεξι γιὰ βλαστημία θὰ δαγκώνῃς τὴ γλώσσα σου.

— Θὰ τὴν δαγκάσω, θὰ τὴν κόψω.

Τὸ τραπέζι ποὺ καθόντανε καὶ μιλοῦσαν εἶτανε κοντὰ στὸν πάγκο. Ἀντικρυνά τοὺς εἶτανε ἡ κυρία εἰσοδος τοῦ καφενεῖου καὶ πίσω τοὺς μιὰ ἄλλη πόρτα, δεύτερη. Αὐτοὶ εἶχανε γυρισμένη τὴν πλάτη τοὺς στὴν τελευταία πόρτα κι' εἶτανε στραμμένοι πρὸς τὴν κυρία εἰσοδο, ἀπ' ὅπου ἐπεριμένανε νὰ μπῇ ὁ καπετάνιος. Μὰ ἡ ὥρα περνοῦσε κι' ὁ καπετάνιος δὲν ἐφαινότανε. Ὁ Ἀντρογιάννης ἄρχισε ν' ἀνυπομονῇ.

— Μωρὲ τί ἔγινε ὁ καπετάνιος;

— Ὅπου καὶ νᾶναι θάρτῃ.

— Μήπως μᾶς γελάσῃ;

— Ὅχι, ὄχι.

Τὸ ρωλόι τοῦ καφενεῖου χτύπησε πέντε. Εἶχανε μιὰ ὥρα στὸ καφενεῖο κι' ὁ καπετάνιος δὲν εἶχε φανῇ. Ὁ Ἀντρογιάννης ἀδημονοῦσε φανερά. Καὶ στὸ τέλος δὲν βάσταξε. Βρῆκε ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ γκαρσόνι ποὺ δὲν τοῦφερε καλὸ καφέ κι' ἄρχισε νὰ βλαστημᾷ τὰ γκαρσόνια καὶ τὴν τύχη του καὶ τοὺς καπετανέους.

— Μὰς ἐγέλασε ὁ φίλος σου. Ποὺ νὰ πάρῃ ὁ δεινάς νὰ πάρῃ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἓνας ἄνθρωπος μὲ κοῦκο ναυτικὸ ἐπλησίασε τὸ τραπέζι ἀπὸ πίσω. Ἐδαλε τὸ χέρι στὸν ὦμο τοῦ φίλου του κι' ἐγέλασε δυνατά.

— Ἡ δουλειά, φίλε μου μένει. Ἀκουσα, ἀκουσα καλά.

Ἦτανε ὁ καπετάνιος. Εἶχε μπῇ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα χωρὶς νὰ τὸν δῇ κανεὶς κι' ἀκούσε ὅλο τὸ βλαστημῆδι...

— Ἐπειτα ἀπὸ τὸ πάθημα αὐτὸ ὁ Ἀντρογιάννης πῆγε στὴν ἐκκλησιὰ κι' ὀρκίστηκε μὲ τὸ χέρι στὸ Σταυρὸ μπροστὰ στὸ φίλο του, νὰ μὴ ξαναβλαστημῇ.

— Ζεματιστὸ νερὸ νὰ πέσῃ στὸ χέρι μου δὲν ξαναβλαστημᾶω. Δόσε μου πέντε μέρες διορία. Ἄν μ' ἀ-

κούσης αὐτὲς τῆς πέντε μέρες νὰ θγάλω μιὰ βλαστή-
μα, μιὰ μοναχὴ, μὴν ξαναφροντίσης πιά γιὰ μένα.

Σύμφωνοι.

Ἡ πέντε ἡμέρες τῆς δοκιμασίας ἐπεράσανε κι' ὁ
Ἀντρογιάννης ἐθριάμβευσε. Ὁ φίλος δὲν τὸν ἄκουσε
νὰ ξεστομόσῃ οὔτε μιὰ βλαστήμια. Τότε τὸν ἐπῆρε κι'
ἐξαναπῆγαν στὴν ἐκκλησίᾳ. Ἐκεῖ τὸν ἔβαλε νὰ ξανα-
ορκιστῇ. Καὶ πρὸς τὸ βραδάκι τοῦ ἔδρισκε καΐκι καὶ
τὸν ἐμπαρκάρισε. Ὅλα πῆγαιναν καλά. Τὸ καΐκι θ'
ἄφευγε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ. Ὁ Ἀντρογιάννης
κουβάλλῃσε τὰ ρούχα του καὶ ξαναδῆκε ν' ἀποχαιρε-
τήσῃ τὸ φίλο του καὶ νὰ πιῇ μαζὺ του ἓνα ποτῆρι
κρασί. Ἐπειτα πῆγε σ' ἓνα ρωμαϊκὸ μαγαζὶ ποῦ που-
λοῦσε εἰκόνας ἁγίων καὶ ἀγόρασε τοὺς κυριωτέρους
ἁγίους τοῦ ἑορτολογίου καὶ τοὺς ἐτοποθέτησε μέσα στὴ
σκούφια του.

Τὸ πρωῒ κάμανε πανιά. Μὰ ὁ ἀέρας δὲν ἐφυσοῦσε.
Ἀναγκαστήκανε νὰ τραδῆξουν τὸ καΐκι μὲ τὴ δάρκα.
Ὁ φουκαρᾶς ὁ Ἀντρογιάννης ἐπλήρωσε πρῶτος τὴ
δυστροπία τοῦ ἀέρα. Τὸν ἔβαλαν στὴ βάρκα καὶ τὸν
ξεθέωσαν στὸ κουπί. Ὁ Ἀντρογιάννης κάθε κουπιὰ

ἐκύταε τὸν οὐρανό. Ἐκύταγε γιὰ τὸν ἀέρα ἄραγε ἢ
βλαστημοῦσε νοερῶς τίς ἐπουράνιες δυνάμεις γιὰ τὴν
κακοτυχία του; Ἐαφνικὰ ὁ καπετάνιος τὸν βλέπει νὰ
θγάξῃ τὴ σκούφια του καὶ νὰ φτύνη μέσα μὲ θυμό...
Ἐφτυσε δυὸ-τρὶς φορές, ξεθύμανε κι' ἔπειτα ἐπίασε
μὲ καινούργιο κέφι τὸ κουπί...

— Μωρὲ τί κάνει αὐτός; ἀναρωτήθηκε ὁ καπετά-
νιος. Μὰ δὲν τοῦ εἶπε τίποτα. ἄφισε νὰ ἰδῇ.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸν εἶδε πάλι νὰ φτύνη τὴ σκού-
φια του. Ὁ ἀέρας εἶχε δυναμώσῃ κι' ὁ Ἀντρογιάννης
ἀγκαρεύθηκε νὰ μαϊνάρῃ τὰ πανιά. Αὐτὸ τὸ πλήρωσε.
ἢ σκούφια του. Τὴν ὥρα ὅμως ποῦ τὴν ἔδραξε γιὰ
δεύτερη φορά νὰ τὴ φτύσῃ, ὁ ἀέρας πῆρε τοὺς ἁγίους
καὶ τοὺς ἐσκόρπισε σ' ὅλο τὸ καΐκι. Τότε πιά ἄρχισε
κι' αὐτὸς τὸ βλαστημῆδι δυνατά...

Ὁ καπετάνιος τὸν ἐφώναξε νὰ κατεβῇ κάτω.

— Κύρ Ἀντρογιάνη τώρα ποῦ θὰ πιάσουμε στὸ
Μαρμαρὰ ἔβγα ὄξου ν' ἀγοράσῃς ἄλλους ἁγίους!...

Καὶ τὸν ξεμπαρκάρισε...

ΘΕΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ὑπάρχουν ἐν Κεφαλλήνιᾳ δύο γεωλογικὰ φαι-
νόμενα, μοναδικὰ εἰς τὸν κόσμον, καὶ τελείως ἀνεξή-
γητα ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην: Οἱ νερόμυλοι τοῦ Ἀργο-
στολίου, ἢ Κουνόπετρα τοῦ Ληξουρίου, αἱ λίμναι τῆς
Σάμης, κτλ.

Οἱ νερόμυλοι κεῖνται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἔξω τοῦ
Ἀργοστολίου, πρὸς τὸ Ἀκρωτήριον τῶν Ἀγίων Θεο-
δώρων. Τὸ 1835 διὰ πρώτην φοράν ἐπεστήθη ἡ προ-
σοχὴ ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, προ-
χωρῶν εἰς τὴν ξηρὰν ὡς μικρὸς ρύαξ, εἰσέρχεται εἰς
διαφόρους ὁπὰς καὶ ἐξηφανίζετο, χωρὶς νὰ γεμίζου-
ν ποτέ. Ἐξεχώθησαν αἱ ὁπαὶ μεταβληθεῖσαι εἰς μικρὰς
λεκάνας καὶ ἐκτίσθησαν δύο νερόμυλοι, κινούμενοι ὑπὸ
τοῦ σχηματιζομένου ρεύματος τοῦ θαλασίου ὕδατος
χυνομένου εἰς τὰς ὁπὰς. Οἱ νερόμυλοι δὲν ὑπάρχουν
σήμερον, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐνὸς κατεσκευάσθη
τροχὸς παράγων ἡλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ κινητήριον δύ-
ναμιν, χρησιμοποιουμένην διαφοροτρόπως ὑπὸ τοῦ ἐπι-
χειρηματίου κ. Ἀγγ. Τρουμπέτα.

Τὸ περίεργον ἐγκτεται εἰς τὸ ὅτι ἐνῶ αἱ ὁπαὶ εἶνε
πολὺ πλησίον τῆς θαλάσσης (5 ἕως 10 μέτρα), τὸ εἰ-
σερχόμενον ὕδωρ μένει πάντοτε εἰς ἓνα ἐπίπεδον στα-
θερὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου κατωτέρου τοῦ ἐπιπέ-
δου τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, οὕτως ὥστε ὁ νόμος
τῶν συγκοινωνούντων ἀγγείων δὲν ἐφαρμόζεται. Ἐὰν
ἐμπροσθὴν ἢ εἰσοδὸς τοῦ θαλασίου ὕδατος, αἱ λεκάναι
αὗται οὐδέποτε ἀποξηραίνονται, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ των
μένει πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον. Τὸ εἰσερχόμενον
ὕδωρ ὑπολογίζεται εἰς 150 χιλιάδας κυβικὰ μέτρα κα-
θημερινῶς.

Καὶ ἐνῶ μένει ἀκατανόητον πῶς τὸ ὕδωρ τῶν λε-
κανῶν αὐτῶν δὲν ἀνέρχεται ποτέ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς
θαλάσσης, μένει ἐξ ἱσοῦ ἀκατανόητον τί ἀπογίνεται ἡ
τεραστία ποσότης ὕδατος τῶν 150 χιλιάδων κυβικῶν
μέτρων, ἢ ὁποία εἰσέρχεται καθημερινῶς ἐπὶ τὰς

δεκάδας ἐτῶν; Ἡ πρώτη ἀπάντησις εἶνε ὅτι τοῦτο
θὰ χύνεται ὑπογείως εἰς τὴν θάλασσαν, ἥτις εἶνε τόσον
πλησίον. Ἀλλ' ἂν εἶχε οὕτως, ἢ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος
τῶν ὁπῶν, θὰ ἀνῆρχετο εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιφάνειαν μὲ
τὴν θάλασσαν, δυνάμει τοῦ νόμου τῶν συγκοινωνούν-
των ἀγγείων. Ὁ γερμανὸς γεωλόγος WIEBEL, ὁ Ἑλ-
βετὸς φυσικὸς MOUSSON, ὁ Γάλλος BOULUE, ὁ
ἡμέτερος Μηλιαρέσης, καὶ ἄλλοι ἡσχολήθησαν μὲ τὸ
γεωλογικὸν φαινόμενον τοῦτο ἀλλὰ μόνον ὑποθέσεις
ἔκαμαν, ὁμολογοῦντες τελείαν ἀδυναμίαν ἐξηγήσεως.
Ἰσως τὸ ὕδωρ νὰ πίπτῃ εἰς μεγάλα γήϊνα κοιλώ-
ματα, ἴσως νὰ πηγαίνει διὰ βαθέων ρηγμάτων τοῦ
φλοιοῦ τῆς γῆς εἰς μεγάλα βάθη, καὶ νὰ ἐξατμίζεται
ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν θερμότητα, ἴσως νὰ χύνεται εἰς
τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου, ὅπου ὑπάρχουν πηγαὶ μὲ
ὑφάλμυρον ὕδωρ, καὶ πολλὰ ἄλλα ἴσως, μὴ ἀποδει-
κνύμενα ὅμως. Ὁ γερμανὸς καθηγητὴς τῆς γεωλογίας
εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Μπρεσλάου, J. PARTSCH
ὅστις ἐστάλη νὰ μελετήσῃ τὸ φαινόμενον, ἀφοῦ ἀνα-
φέρει τὰς διαφόρους ὑποθέσεις ἐπιλέγει: «Ἡ πλήρης
ἐξηγήσις τοῦ αἰνίγματος τῶν θαλασσιῶν μύλων, πιθαν-
νῶς ἐκφεύγει διὰ παντὸς τὸν ἐρευνητικὸν ζῆλον τοῦ
ἀνθρώπου. Περισσότερον νὰ εἰκάζωμεν, ἢ νὰ βλέπωμεν
εἶναι πολλάκις ἢ μοῖρα ἡμῶν».

Ἡ Κουνόπετρα τοῦ Ληξουρίου εἶνε τὸ ἄλλο ἀνεξήγη-
τον καὶ μυστηριώδες φαινόμενον, καὶ καθ' ὅσον γνωρίζο-
μεν, οὐδαμῶς ἄλλου ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει παρόμοιον.
Μία τεραστία πέτρα, ἐντὸς τῆς θαλάσσης, βάρους πολλῶν
ἐκατοντάδων τόνων, (ἢ ἐπιφάνειά της εἶνε πλάτους 5
μέτρων, μήκους 6 μ., τὸ δὲ βάθος της 10—15 μ.) κι-
νεῖται ἀκαταπαύτως με βραδείαν καὶ ριθμικὴν κίνη-
σιν. Ἐξέρχεται τῆς θαλάσσης περὶ τὸ ἕμισυ μέτρον,
κεῖται δὲ πλησιέστατα ἄλλων βράχων μὴ κινουμένων.
Ἐκατοντάδες δυνάμεις εἶνε σκαλισμένα ἐπ' αὐτῆς ἐπι-
στημόνων καὶ ἀπλῶν ἐπισκεπτῶν. Ἡ ἐπιστήμη ἀδύ-

νατεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν κίνησιν αὐτήν. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πρόκειται περὶ ἰσορροπίας, καθότι ἡ βάσις τῆς τῶσον ὀγκώδους πέτρας θὰ εἶχε φθαρῇ καὶ ἡ κίνησις θὰ εἶχε παύσῃ. Ἄλλως τε μένει πάντοτε ἀνεξηγήτη τὸ πῶς ἐσχηματίσθη ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ἰσορροπία αὕτη καὶ πῶς ἤρχισεν ἡ κίνησις. Ἐτι πλέον αἱ σφοδραὶ τρικυμῖαι καὶ οἱ συχνότατοι σεισμοὶ δὲν θὰ ἐπέτρεπον τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας. Οἱ ἐπιστήμονες ἀδυνατοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὸ φαινόμενον. Ποῖαι δυνάμεις τῆς φύσεως ἐνεργοῦν καὶ ἀναγκάζουν τὸν τεράστιον λίθον νὰ κινεῖται ἀπὸ αἰώνων μὲ τὴν ἰδίαν βραδεῖαν ρυθμικὴν κίνησιν, μένει ἄγνωστον. Ὅτε ἡμῖν μαθητῆς τοῦ σχολαρχείου Πυλάρου τῆς Κεφαλληνίας, εἰς τῶν διδασκάλων μας ὅστις εἶχε ἀσχοληθῇ νὰ λύσῃ τὸ μυστήριον τῆς κουνόπετρας, μᾶς ἔδιδε τὴν ἐξῆς ἐξήγησιν: Δεδομένου ὅτι ἡ Γῆ εἶνε κεκλιμένη ὡς πρὸς τοὺς πόλους, ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Γῆς (παρτηρήσατε μίαν γῆνιν σφαῖραν). Ἡ Κεφαλληνία εἶνε εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον. Ἡ κεντρόφυξ δυνάμεις τῆς Γῆς τείνει νὰ ἐκτινάξῃ τὴν πέτραν πρὸς τὰ ἄνω, ἡ κεντρομόλος ὅμως δυνάμεις τὴν ἔλκει πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐκ τῆς ἰσορροπήσεως τῶν δύο ἀντιθέτων ἑλξεων παράγεται ἡ ρυθμικὴ κίνησις. Ἐξήγησις ἀπίθανος, ἢ τοῦλάχιστον ἀνεξακρίβωτος. Διότι πῶς καὶ πότε ἤρχισε ἡ κίνησις, καὶ διατί ἡ πέτρα νὰ μὴ κλίνη πρὸς τὴν μίαν πλευράν, ἢ διὰ τῆς φθορᾶς τῆς βάσεως νὰ καθίσῃ, ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ κίνησις.

Εἰς τὸν δῆμον Σάμης ὑπάρχουν δύο μικραὶ λίμναι ὀνομαζόμεναι, ἡ μία Ἀκωλὴ καὶ ἡ ἄλλη Ἀδυθος, διαμέτρου 60 καὶ 40 μ. Φαίνονται, ὅμως, πολὺ μικρότεραι, ἔνεκα τῶν καλαμοφυτειῶν ποὺ σκεπάζουν τὰς ὄχθας. Αἱ δύο μικραὶ αὗται λίμναι εἶνε βαθύταται, δίκην φρεάτων, ὡς δὲ αἱ ὀνομασίαι τῶν δεικνύουν, θεωροῦνται ἄνευ βυθοῦ. Φαίνεται, ὅτι ὁ βυθὸς τῶν ἐνώνων-

ται μὲ ὑπόγεια ρεύματα ὑδάτων ἐξερχόμενα εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δὲ λέγουν οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ, ὅλαι αἱ ἀπόπειραι βυθομετρήσεως ποὺ ἐγίναν, δὲν κατῴρθωσαν νὰ ἐξακριβώσουν τὸ βάθος.

Εἰς τὸν ἴδιον δῆμον ὑπάρχει ἡ Μελισσάνη, χάσμα ἐδάφους 50 μέτρων μήκους καὶ 30 μ. πλάτους. Εἶνε τόσον βαθύ, ὥστε λίθος ριπτόμενος χρειάζεται κατὰ τὸν Partsch, τρία δευτερόλεπτα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ βάθος, ὅπου ὑπάρχει λίμνη ἁλμυρά. Ἡ θέα τῆς Μελισσάνης εἶνε τρομερά. Αἱ παρειαὶ ὄρθαι, πετρώδεις, πλήρεις ρωγμῶν, μὲ θάμνους κρεμασμένους εἰς τὸ κενόν. Ἐσω φρικτὸν σκότος καὶ μυστήριον. Τὸ ἐσωτερικὸν κατοικεῖται ἀπὸ πλήθη ἀγριοπεριστεριῶν, κουκουδαγιῶν καὶ νυκτερίδων, καὶ κατὰ τὸν θρύλλον τῶν περιόικων εἶνε ἐνδιαίτημα νερατῶν.

Εἰς τὰ ὄρη τῆς Κεφαλληνίας ὑπάρχουν πολλὰ τεράστια σπήλαια, γροῦσπες, ὅπως ὀνομάζονται ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, ὀφειλόμενα εἰς ἐγκατακρημνίσεις τοῦ ἐδάφους. Περίφημον εἶναι τὸ σπήλαιον Δρογκαράτης εἰς τὴν Σάμην, τοῦ ὁποῦ ὁ μεγαλοπρεπὴς θόλος κοσμεῖται ἀπὸ σταλαχτίτες.

Ἄλλαι ἐγκατακρημνίσεις εἶνε ἡ Γράδα τοῦ Ζαρβάτη, χάσμα 30 μέτρων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ λίθος χρειάζεται 3 δευτερόλεπτα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ βάθος, ἡ Ἀγία Ἐλεούσα, χάσμα 15 μέτρων, βάθος: πτώσις λίθου 4 δευτερόλεπτα, ἡ γροῦσπα παρὰ τὰ Ραζῆτα, ἡ γροῦσπα τῆς Ἀγίας δυνατῆς κ.λ.π.

Ἡ Κεφαλληνία παρουσιάζει εὐρὺ ἔδαφος μελέτης εἰς τὴν γεωλογικὴν ἐπιστήμην. Ἀλλὰ τὰ φαινόμενα τῶν νερομύλων τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τῆς Κουνόπετρας, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐξετασάντων αὐτὰ ἐπιστημόνων, θὰ μείνουν διὰ παντὸς ἀνεξηγήτητα.

Πόρτ Σαῖτ.

ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΣΟΥΛΗΣ

ΦΩΤΟ-ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΦΩΤΟ-ΙΟΝΙΟΝ,”

Ε. Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ Διευθυντής - Ἰδιοκτῆτης

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΕΡΓΑ φωτογραφικῆς τέχνης πάσης φύσεως

ΕΙΔΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ εἰς πλουσίαν συλλογὴν

ΤΟΠΕΙΑ ἐξαιρετικῆς καλλιτεχνίας ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Eastman Kodak Co Kodak Ltd.

“Agfa Photo,, — “Aliance,, Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι

B. S. A. Motorcycles & Arms Co.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἐκ Κασοτσούκ καὶ Μετάλλου — Π. ΝΑΚΙΔΕΣ Διάφοροι κ.τ.λ.

E. Z. KALOGERATOS

ARGOSTOLI
CEPHALONIA

(GREECE)

Η ΚΑΝΤΑΔΑ

Υπό Δ. Σ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Ἡ Καντάδα, ἄσχετη καθ' ὅλα πρὸς τὴν ὁμῶνυμόν της Cantata (σύνθεμα σοβαρὸν διὰ σόλα καὶ ὀρχήστραν) εἶνε τὸ λαϊκὸν ἐπτανησιακὸν τραγούδι-σμα, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ ὁρμέφυτα τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ, ἐπηρεασμένον ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν μελωδίαν καὶ τὸν βενετσιάνικον πολιτισμόν. Εἶνε συγκεκριμένη ἐκδήλωσις τῆς μουσικῆς ἀντιλήψεως τῆς μερίδος ταύτης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας τὸ φυσικὸν καλλιτεχνικὸν ἐνστικτον ἔχει μορφώσει καὶ ἀπολεπτύνει ὁ συνεχὴς καὶ πολυχρόνιος συγχρωτισμὸς μὲ τὴν γειτονικὴν Ἰταλίαν. Ἡ καντάδα, ἀντιθέτως πρὸς τὰ μονόφωνα ἄσματα τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος εἶνε τρίφωνος μελωδία μεῖζονος τρόπου καὶ εἰς χρόνον ἄργον, ἡ ὁποία βγαίνει ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγνώστου λαϊκοῦ συνθέτου ἐνδυμαίει αὐθορμήτως μὲ πρωτογενῆ τινα ἀντίστιξιν καὶ ἐναρμόνισιν τὴν ὁποίαν ποικίλλουν οἱ αὐτοσχέδιοι τραγουδισταί, συνθέται ἅμα καὶ ἐκτελεσταί, συμφώνως μὲ κάποιους ἀγράφους κανόνας ὑπαγορευομένους μόνον ἀπὸ τὸ μουσικὸν τῶν ἐνστικτων. Σχηματίζονται οὕτω χορφαδαί πρωτότυποι λίαν εὐάρεστοι εἰς τὸ ἄκουσμα αἰτίνες ἔρχονται εἰς τὴν αἴσθησίν μας ὡς ἓνα ἤρεμον σύνολον ἁρμονίου μὴ ἀμοιροῦντος μελαγχολικοῦ τινος λυρισμοῦ, κάποιας ἡδυπαθοῦς νωχελείας. Τὰ **κοράλε** αὐτὰ ἀποτελοῦντα σχεδὸν κατὰ κανόνα τὴν κατακλειδαπάσης λαϊκῆς ἐπτανησιακῆς διασκεδάσεως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν βαρβαρόφωνον καὶ πολλάκις αἱματοβαφῇ **ἀμανέ**, ὅστις ἄγριος βασιλεύει εἰς κάθε ρωμαϊκὸ γλέντι, θεωροῦνται ὡς κατακόρυφον μουσικῆς ἀπολαύσεως ἀπὸ τὸν λαόν. Οἱ τραγουδισταί, τὸ πρῖμο, τὸ σεκόντο, ἡ **σουλτάνα**, τὸ μπάσο, ἴστανται συνήθως ὄρθιοι καὶ ἐν κύκλῳ, ψάλλουσιν δὲ τὰ ἄσματά των μετὰ θρησκευτικῆς προσηλώσεως καὶ πλὴν τῶν αὐτοσχεδίων ἁσμάτων τῶν ὁποίων, ὡς ἀνωτέρω εἶπα, συνθέται εἶνε αὐτοὶ οὗτοι οἱ τραγου-

δισταὶ πολλαὶ μελωδαὶ τῶν ἐπτανησίων μουσουργῶν Καρέρη, Ξίνδα, Ἀλβάνα, Λαμπίρη, πολλὰι ρομάνται ἰταλικῶν μελοδραμάτων ἔχουν τοιουτοτρόπως ἐκλαϊκευθῇ ὑποστᾶσαι τὰς σχετικὰς παραλλαγὰς καὶ μεταβληθεῖσαι εἰς καντάδας. Τὴν τάσιν αὐτὴν τοῦ μεταβάλλειν εἰς ἁρμονικὸν **κοράλε** κάθε εἶδος μελωδίας, ἀνευρίσκει τις καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα τῶν ἐπτανησίων τὰ ὁποῖα ἄλλως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ διαφέρουν κατὰ πολὺ τῆς βυζαντινῆς μελοποιίας.

Συνήθως ἡ καντάδα ἐκτελεῖται **καπέλλα** (ἄνευ ἐνοργάνου συνοδείας). Εἰς τὴν Ζάκυνθον ὅμως μοῦ ἔτυχε συχνάκις ν' ἀκούσω τὴν ἀπαραίτητον κιθάραν συνωδεύουσαν μὲ χαμηλὰς συγχορδίας τοὺς τραγουδιστὰς ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ παύσαντος τοῦ ἁσματος νὰ παρακολουθῇ τὸ ἀκομπανιαμέντο ἀπὸ τοὺς ἰδίους μὲ ρυθμικὸν τινα τονθορισμόν λίαν χαρακτηριστικόν.

Μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιστρατεύσεις ἡ Καντάδα μετεφέρθη εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν ἐπτανησίων στρατιωτῶν καὶ ἀπετέλεσεν ἴσως τὴν μόνην ψυχαγωγίαν τῶν φαντάρων μας μέσα εἰς τὴν ἀνίαν τῶν μακρῶν καταυλισμῶν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν εἶνε καθόλου ἄγνωστος. Εἰς παλαιότερας μάλιστα ἐποχὰς ἤκουε κανεὶς πολὺ συχνὰ τοιαῦτα **κοράλε** ἐκτελούμενα ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τότε τραγουδιστὰς Στρουμπούλην, Ἀποστόλου, Θεανόπουλον καὶ λοιποὺς. Καὶ τώρα ἀκόμα ποῦ καὶ ποῦ μέσα ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα μερικῶν Κεφαλλονίτικων μαγαζιῶν τῆς ὁδοῦ Προαστείου ἐξέρχονται οἱ μελωδικοὶ φθόγγοι ἁρμονικῆς καντάδας καὶ φθάνουν εἰς τὰ ὦτα τοῦ διαβάτου ὡς νοσταλγικοὶ στεναγμοὶ ψυχῶν ξενητευμένων.

Δ. Σ. ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

Τὸ «Τραπεζάκι» μὲ τὸν Αἶνον χιονοσκεπῇ ὑπερθεν.

ΤΟ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

Στὴν Ἑλλάδα τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους ἐπιτυχῶς ἀναπληρῶνει ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Μεγάλοι ἐθνικοὶ εὐεργέται πολλάκις διὰ τῶν δωρεῶν τῶν ἐκάλυψαν τὴν κρατικὴν ἀστοργίαν καὶ ἐπλήρωσαν ταύτην. Τὸ Κράτος ὅμως καὶ ἐδῶ ἐγκληματικῶς ἡ-διηφόρησε καὶ δὲν ἐφρόντισεν ἀκόμη ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τῶν δωρεῶν γίνῃ συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ διαθέτου. Τὰς δωρεὰς διαχειρίζονται ὠρισμένα ἄτομα τὰ ὁποῖα ὁσονδήποτε ἀγαθῆς θελήσεως καὶ ἂν εἶναι δὲν βοηθοῦνται ποσῶς καὶ οὐδέποτε καθοδηγοῦνται ἀπὸ τοὺς κρατικοὺς ἀντιπροσώπους.

Καὶ δι' αὐτὸ βλέπομεν πολλάκις τόσα ἰδρύματα ἀνεγερθέντα ἐκ δωρεῶν νὰ μὴ ἐκτελοῦν τὸν προορισμόν των. Οἱ κρατικοὶ λειτουργοὶ οὔτε ἐκεῖ ἐφάνησαν ἱκανοὶ νὰ ἀρπάξουν τὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ νὰ δημιουργήσουν κατὰ τέλειον ἀφοῦ τὸ Κράτος δὲν δαπανᾷ.

Καὶ φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἐκδοχὴ αὐτὴ θὰ κατισχύσῃ καὶ διὰ τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνεγερθὲν νευρολογικὸν θεραπευτήριον ἢ Βέγειον Φρενοκομεῖον, μολοντί ὑπάρχουν λόγοι νὰ ἔχῃ τις ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἐκεῖ εὕρισκομένους κρατικούς λειτουργοὺς καὶ ἰδίως εἰς τὸν κ. Νομάρχην.

Ἐν ὁλίγοις ἂς ἐξετάσωμεν τί εἶναι τὸ ἴδρυμα τοῦτο διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθη τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 17.000 λιρῶν στερλινῶν.

Θεραπευτήριον ἀνθυγιεινόν.

Μέσα ἀπὸ μιὰ κεντρικὴ χθαμαλὴ συνοικία τοῦ Ἀργοστολίου ξεπροβάλλει ἀπὸ τὴν λόχη του ἓνα ἐπιβλητικὸν κτίριον σὰν αἰνιγματικὸ διαρκὲς ἐρωτηματικὸ ποῦ ζητεῖ νὰ μάθῃ ποῖα τέλος πάντων σκοπιμότης ἐπέβαλλε νὰ ἐγερθῇ ἓνα τέτοιο ἀριστούργημα ἐπιστημονικῆς ἀρχιτεκτονικῆς σ' ἓνα τέτοιο ἄθλιο περιβάλλον, ἐλονοσιακόν. Διότι ἡ ἐκδοχὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς ἐλονοσίας καὶ ἡ διὰ ταύτης θεραπεία εἰς ὠρισμένας νευρολογικὰς παθήσεις τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀποκρούουν ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ αἷτιον τοῦ νὰ ἀνεγερθῇ ἐκεῖ ἓνα θεραπευτήριον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐστηρίχθησαν ἐλπίδες ἀνάλογοι τῶν μεγάλων δαπανῶν του.

Καὶ ἂν εἰς ὠρισμένους ἀσθενεῖς πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ τεχνικὴ ἐλονοσία ἥτις εἵπομεν ἀποκρούεται πάντως αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐμβολιασμοῦ καὶ ὄχι νὰ χαντακωθῇ τὸ ἴδρυμα καὶ νὰ μαραίνονται καὶ οἱ λοιποὶ ἀσθενεῖς.

Βέβαια εἰς ἓνα ἐπαρχιακὸν ἐπιστημονικὸν καὶ περιορισμένον περιβάλλον κατίσχυσαν αἱ στεναὶ καὶ προφανῶς ἰδιοτελεῖς ἀντιλήψεις. Ἀλλὰ ἐδῶ ἀκριβῶς πρέπει νὰ δοθῇ τέρμα καὶ τὸ ὥραϊόν αὐτὸ θεραπευτήριον, ὅμοιον τοῦ ὁποῖου μόνον ἡ Βιέννη ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ, πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του καὶ νὰ ἀναφανῇ ἓνα φιλανθρωπικὸν σῴτειρον ἴδρυμα, συμφώνον μὲ τὸ πνεῦμα τῶν εὐεργετῶν του, ποῦ νὰ σῶσῃ πολλὰς ἀνθρώπινες ὑπάρξεις καὶ νὰ φημίον

ὄχι μόνον τὸν τόπον ἀλλὰ καὶ γενικῶς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην ἀφοῦ ὑπάρχουν αἱ πρὸς τοῦτο πρόσοδοι ἐκ τοῦ *Βαλλειανείου Κληροδοτήματος* καὶ ὑπάρχουν τόσαι ἐπιστημονικαὶ κορυφαὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἴδρυμα καὶ ἡ διαίρεσις αὐτοῦ.

Τὸ ὅλον ἴδρυμα ἀρχιτεκτονικὸν ἀριστούργημα τοῦ εἶδους του εἵπομεν διαιρεῖται εἰς δύο πτέρυγας μίαν διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ ἄλλην διὰ τὰς γυναῖκας. Ἐκαστῇ πτέρυξ ἔχει δύο ἀκτίνας μίαν διὰ τοὺς μανιακοὺς καὶ ἄλλην διὰ τοὺς ἐλαφρώτερον προσβεβλημένους.

Διὰ τοὺς μανιακοὺς ὑπάρχουν ὥραϊα ἀπομονωτήρια τῶν ὁποίων οἱ τοῖχοι θὰ καλυφθοῦν διὰ καουτσούκ,

Ὑπάρχουν τέλειαι ἐγκαταστάσεις ὑδροθεραπείας, ἤλεκτροθεραπείας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ἐπιστήμης μὲ παράθυρα μεγάλα κλεινόμενα διὰ σιδηρῶν φύλλων.

Πλυντήρια, μαγειρεῖον τέλειον, ἐγκαταστάσεις καλοριφέρ, διαμερίσματα προσωπικοῦ καὶ Διευθύνσεως ἰδεώδη ἀποτελοῦν τὸ ἅπαντον τοῦ θεραπευτηρίου τοῦτου διὰ τὸ ὁποῖον ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ πρόκειται ἐκ νέου νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ.

Ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ κτίριον πρέπει νὰ ἰδρυνθοῦν τὰ ἀνάλογα ἐργαστήρια, νὰ στεγασθῇ δηλαδὴ ἡ Ἐπιστήμη. Εὐτυχῶς τόσον ἡ Κεφαλληνία ὅσον καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν στερεῖται μεγάλων καὶ καλῶν ἐπιστημόνων, ἀλλὰ εἰς τὸν μοιραῖον αὐτὸν τόπον ποῦ ὅλα διακωμωδοῦνται, οἱ δὲ κρατικοὶ λειτουργοὶ ναρκισσεύονται δὲν εἶναι δύσκολον καὶ ἐκεῖ νὰ παρεισφύσουν οἱ διάφοροι ἐπιτήδευοι τῶν ὁποίων ἡ γνώμη κατίσχυσε καὶ διὰ τὴν εἰς τόπον ἀκατάλληλον ἀνέγερσιν τοῦ ἰδρυματος.

Μολοντί δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ παρειδῶμεν πλὴν τὰ ζωτικὰ ζητήματά μας ἐκμεταλλεζόμενα παρ' ἀνικάνων, ἐν τούτοις κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἀπὸ τώρα. Θέλομεν ὅπως εἰς τὴν ἐσχатиὰν ἐκείνην τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο θεραπευτήριον ἐκτοξευθοῦν ἐπιστημονικαὶ λάμπεις τιμῶσαι τὴν Ἑλλάδα. Τὰ πάντα εἶναι ἑτοιμα. Ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει καθήκον ἐπιτακτικὸν νὰ διορίσῃ ἱκανὸν καὶ κατάλληλον προσωπικὸν ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου φύλακος, προσωπικὸν ποῦ νὰ κάμῃ τὸ ἴδρυμα τοῦτο νὰ ἐκπληρώσῃ τελειῶς τὸν προορισμόν του. Ἀλλοίμονο ἂν ἐπαναληφθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ αὐτὴ θλιβερὰ ἱστορία τῶν λοιπῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς Κεφαλληνίας τὰ ὁποῖα ἔχουσι μὲν τέλεια οἰκοδομήματα ἀλλὰ μετρίως διευθύνσεις. Ἐπεὶ ἀπὸ τὴν πικρὰν πείραν ἐκείνων ἂν ἐπιτρεψῶμεν οἱ Κεφαλλῆνες — μᾶς ἐνδιαφέρει διὰ τοῦτο — νὰ λάβῃ κῶδαν ἓνα τόσον ἐγκληματικὸν ἄτοπον, τότε θὰ εἴμεθα ὅλοι γιὰ δέσιμο.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

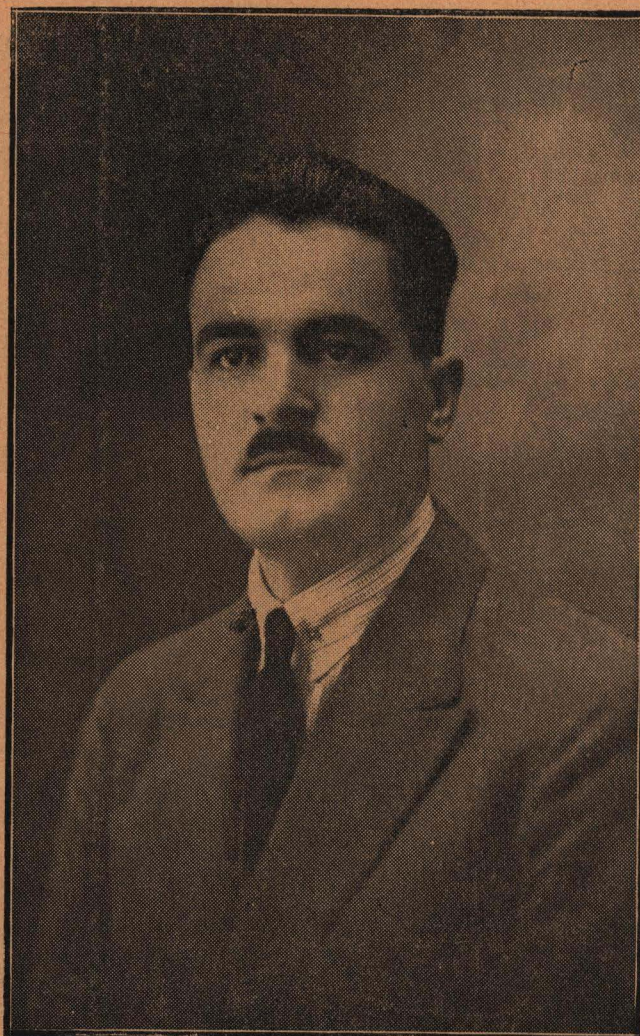
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Ἀγγελικὴ»—Βρατσέρα 74 κόρων ὀλικῆς χωρητικότητος ναυπηγηθεῖσα ἐν Σόρφ τῷ 1918 τῶν κ.κ. Δημ. Πιλάλη καὶ Π. Μικρῆ. «Ἀγ. Εἰρήνη»—Βρατσέρα 45 κόρων ναυπηγηθεῖσα τῷ 1918 ἐν Πειραιεὶ τοῦ κ. Α. Πυλιννοῦ. «Ἀγ. Νικόλαος»—Καΐκιον 43 κόρων ναυπηγηθὲν ἐν Καλάμαις τῷ 1921 τοῦ κ. Νικ. Βαλλιάνου. «Ἀγ. Σπυρίδων»—Γολέττα 50 κόρων ναυπηγηθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ τοῦ κ. Παναγ. Βούλγαρη. «Ἀγ. Σπυρίδων»—Τροχαντὴρ 62 κόρων ναυπηγηθὲν τῷ 1909 ἐν Πειραιεὶ τῶν κ.κ. Μιχ. Κονταρίνη καὶ Μιχ. Μαρκέτι. «Εὐαγγελία»—78 κόρων ναυπηγηθὲν τῷ 1908 ἐν Τύνιδι τοῦ κ. Ἀντ. Γιαννουλάτου. «Εὐαγγελίστρια»—Ἡμιολία 51 κόρων τοῦ κ. Σ. Ποτχμιάνου. «Εὐαγγελίστρια»—Βρατσέρα 60 κόρων ναυπηγηθεῖσα ἐν Ἰθάκῃ τῷ 1872 τοῦ κ. Γ. Θεοδωράτου. «Εὐαγγελίστρια»—Βρυξέλλαι 42 κόρων ναυπηγηθεῖσα τῷ 1885 ἐν Σάμῃ τοῦ κ. Γ. Σκλάβου. «Θεολόγος»—Ἡμιολία 97 κόρων ναυπηγηθεῖσα ἐν Σόρφ τῷ 1904 τοῦ κ. Δημ. Φωκᾶ. «Μαρία»—Μυσοδρόμων 489 κόρων τοῦ κ. Γ. Βαλλιάνου. «Παρασκευοῦλα»—Βρατσέρα 67 κόρων τοῦ κ. Μιχ. Βασιλάτου. «Παρασκευοῦλα»—Ἡμιολία 58 κόρων τῶν κ.κ. Ρ. Μιράτου καὶ Π. Ποτχμιάνου. «Ταξιάρχης»—Βρατσέρα 46 κόρων ναυπηγηθεῖσα τῷ 1922 ἐν Κορώνῃ τοῦ κ. Ἀλεξ. Ζακυνθινού. «Φιλικόδοξο»—Καΐκιον 43 κόρων ναυπηγηθὲν τῷ 1923 ἐν Κερκύρᾳ τῶν κ.κ. Χ. Τσελέντη καὶ Σία. «Χριστόφορος»—Δόβερ 65 κόρων ναυπηγηθὲν τῷ 1861 ἐν Σένια τῶν κ.κ. Βασ., Σπ. καὶ Ἀνδρ. Βαλλιανάτου. «Ἀργὼ»—Κραβότακρον 49 κόρων μὲ βενζινομηχανὴν 45 ἵππων ναυπηγηθὲν τῷ 1910 ἐν Τουρκίᾳ τοῦ κ. Γρηγ. Λαμπάτου.

Πλὴν τῆς ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι μονίμως διαμενόντων ὡς οἱ ἀνωτέρω πλοιοκτῆται, καὶ οἱ ἐν τῇ ξένῃ ἐγκατεστημένοι Κεφαλλῆνες ἰδίᾳ ἐν Ρουμανίᾳ διακρίνονται διὰ τὴν περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐπιχειρηματικότητά των οὕτως ὥστε νὰ φέρεται μεθ' ὑπερηφανίας τὸ ὄνομα Κεφαλληνία ἐπὶ πλείστων πλοίων καὶ δὴ ρουμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων.

Οὕτως προστίθενται εἰς τὸν Ἐμπορικὸν στόλον τῆς Κεφαλληνίας καὶ τὰ κάτωθι:

Ὄνομα πλοίου	Χρονικὸν εἰς κόρους	Χρόνος Ναυπηγήσεως καὶ τόπος	Ὄνομα πλοιοκτῆτου
«Τίτος»	1073		Ἀρ. Σδορῶνος
«Κρόνος»	1838		Γ. Ματσούκης
«Ἀγλαΐα»	850	Βουδαπέστη 1880	Σπ. Βεντούρας
«Ἀργαστόλιον»	1000	» 1888	Α. Παγουλάτος
«Βαρὺ»	1000	» 1889	Μ. Τσελέντης
«Βυζάντιον»	1300	» 1892	Γ. Ἀθανασούλης
«Γεράσιμος»	1300	Regensburg 1911	Γερ. Αἰλῆς
«Θεοφάνεια»	1300	» 1908	»
«Ερμῆς»	600	Βουδαπέστη 1890	Γ. Β. Γαρμπῆς
«Ερνεστίνα»	350	Γαλάσιον 1879	Γ. Νεόφυτος
«Ερνεστίνα»	1100	Βουδαπέστη 1889	Α. Κοντογούρης
«Εὐαγγελίστρια»	180	»	Ν. Κουταβάς
«Εὐτυχία»	928	»	Διον. Μεσσάρης
«Ἠλέας»	1350	Regensburg 1912	Γραῖα Ἀννίνου
«Θεσσαλονίκη»	250	Linz 1871	Θ. Ἀνδρινός
«Θέτις»	1450	»	Γ. Ματσούκης

Ὁ ἐπίλεκτος συνεργάτης μας

κ. Κ. Ο. ΔΑΝΑΛΗΣ

«Καλυψὼ»	1609	Linz	Γ. Ματσούκης
«Κεφαλληνία»	416	Regensburg	Δ. Μεσσάρης
«Κλειώ»	1814	»	Γ. Ματσούκης
«Κραναία»	850	Βουδαπέστη	Γ. Πατρίκιος & Σία
«Λεοβαθὼ»	850	»	1890 Ν. Βρεττός
«Μακεδονία»	1050	»	1913 Π. Ἀντύπας
«Μαργέτα»	500	»	1879 Δ. Μεσσάρης
«Μαρία»	500	»	1878 Γ. Κουταβάς
«Μινέρβα»	1000	»	1905 Ἡρ. Σπυράτος
«Μ. Γάγαλης»	1400	»	1893 Αἰν. Κοντογούρη
«Νίκος»	220	Linz	Δ. Μεσσάρης
«Νίκος»	1500	Βουδαπέστη	1912 Γερ. Ἀννίνος
«Νίνα»	1500	»	1911 Β. Βεντούρας
«Παλλική»	1200	»	1893 Π. Σταθάτος
«Πηνελόπη»	1700	»	1881 Σ. & Γ. Βεντούρας
«Πλάτων»	1300	Regensburg	1912 Ἀδ. Τρωϊάννου
«Σμύρνη»	1000	Linz	1878 Μ. & Π. Σταθάτος
«Σπ. Μηλιαρέση»	1200	»	Ν. Μηλιαρέση

ΕΚΔΟΣΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Όνομα πλοίου	Χωρητικότης εἰς κύβους	Χρόνος Ναυπηγήσεως καὶ τόπος	Όνομα πλοιοκτήτου
«Τηλέμαχος»	800	Linz	Γ. Ἀντύπας & Σία
«Τῶρα»	650	Βουδαπέστη	1891 Ν. Μηλιαρέση
«Υπαπαντή»	950	»	1888 Α. Παγουλάτου
«Φισκάρο»	325	Linz	1880 Κ. Καβαδίας
«Ἀγ. Νικόλαος»	350	Γαλάζιον	1903 Γ. Ἀθανασούλης
«Δημοσθένης»	740	Βουδανέστη	1895 Η. Σπυράτος & Σία
«Εὐαγγελίστρια»	200	Γαλάζιον	1885 Κ. Κ. Πατρίκιος
«Κιόνη»	180	»	Παν. Δάλης
«Μπιζάνι»	250	Γαλάζιον	1895 Σπ. Καμηλάτος
«Πιέρρος»	400	»	Θρ. Γαρμπή
«Ποσειδών»	800	Βουδαπέστη	1875 Παν. Σταθάτος
«Χριστόδουλος»	500	»	1905 Ι. Κουταβάς

Πάντα τὰ ἀνωτέρω πλοία εἶναι τύπου σλεπίου ἐνῶ
τὰ ἐπόμενα εἶναι βενζινόπλοια ἢ ρυμουλκά.

«Ἀναστασοῦλα»	Regensburg	1908	Χρ. Ἀβλίκος
«Ἀντ. Ματσούκη»	Βουδαπέστη	1912	Ἀντ. Ματσούκη
«Ἄρης»	Ἀμστερνταμ	1875	Κ. Π. Βαλιανάτου
«Ἀρχάγγελος»	Glasgow	1889	Ν. Ἀθανασούλης
«Γλάδστων»	Βράζιλια	1881	Σπ. Βαλεριάνος
«Διονύσιος Β.»	Ἀγγλία	1890	Γρ. Βαλεριάνος
«Ἑλλησπόντος»	S. Shields	1892	Παν. Ἀντύπας
«Cap Negro»	»	»	Κων. Αἰγερινός
«Λεάνδρος»	»	»	Παν. Ἀντύπας
«Μάκης»	Βουδαπέστη	1921	Ι. Ματσούκης
«Μαρίνα»	Ἀγγλία	1914	Παν. Ἀντύπας
«Μέλισσα Δ.»	Linz	1875	Γερ. Ἀννίνος
«Πετροῦλα»	»	1880	Σπ. Δενδρινός
«Ρόδι»	»	»	Γερ. Δάλης
«Φωτεινός»	Βουδαπέστη	1890	Ἀρτ. Βασιλάτου
«Χαράλαμπος»	»	1921	Χ. Ματσούκης
«Χελιδών»	»	1880	Γερ. Ἀννίνος
«Ἀγγελος»	»	»	Ν. Ἀλεξανδράτος

Ἀκόμη ὀλίγα μικρὰ πλοία εἶναι πιθανόν νὰ ἀνήκωσιν
εἰς Κεφαλλήνας ἰδιοκτητῆς τὰ ὅποια διαφεύγουσι τὰς
ἐρεῦνας ἡμῶν.

Μόλον ὅτι καὶ ποσοτικῶς, ἀλλὰ καὶ ποιοτικῶς ὁ
στόλος οὗτος συνιστᾷ τιμὴν εἰς μίαν μικρὰν νῆσον, ἐν
τούτοις ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν καὶ τρέφομεν τὴν ἐλ-
πίδα ὅτι εἶναι δυνατόν ν' αὐξηθῇ οὗτος σημαντικῶς καὶ
νὰ ὑπερέχῃ μίαν ἡμέραν τῶν στόλων πάσης ἄλλης
Ἑλληνικῆς Νήσου.

Διότι καὶ οικονομικῶς ἡ Κεφαλληνία εἶναι ἀνθη-
ροτάτη καὶ ἐπιχειρηματικὰ στελέχη ἔχει τὰ ἄριστα ἐν
τῇ Ναυτικῇ Ἑλλάδι.

Πρὸς διενέργειαν τῶν διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν στό-
λου Ναυτικῶν συναλλαγῶν ὑπάρχουσιν εἰς διαφόρους
ἡμεδαπούς καὶ ἀλλοδαπούς λιμένας πλείσται ναυτικαὶ
ἐγκαταστάσεις ὑπὸ Κεφαλλήνων, ἐξ ὧν κυριώτεραι
εἶναι αἱ ἐν Λονδίνῳ

Τὰ ἐν Λονδίνῳ γραφεῖα τοῦ κ. Λυκιαρδοπούλου
περὶ ὧν ἐγένετο λόγος, ἐπίσης τὰ γραφεῖα τῶν ἀδελ-
φῶν Βεργῶτη, καὶ τοῦ κ. Α. Φραγκοπούλου. Πλὴν
τούτων ἐξαιρετικὴν τιμὴν περιποιεῖ εἰς τὴν ναυτικὴν
Κεφαλληνίαν ἡ ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως τῶν ἐφοπι-
στικῶν γραφείων τοῦ κ. W. P. Richardson εἰς τὸν
ἐκλεκτὸν ἡμῶν συμπολίτην κ. Ἀγγελὸν Δούλην. Ὁ-
μοίως ἐν Λονδίνῳ ἀριστὰ κατηρτισμένον λειτουργεῖ τὸ
γραφεῖον τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Μεταξά.

Ἐκτιμῶντες τὸ δημιουργικὸν καὶ ρηξικέλευστον
πνεῦμα τοῦ Κεφαλλήνου ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν

τὴν ἐξοχὸν σταδιοδρομίαν καὶ πρόδον τοῦ κ. Παν.
Σβορώνου ἢ Στρατιώτου, ὅστις ἐν Rosario τῆς Ἀρ-
γεντινῆς ὅπου ἐγκατεστάθη ἐσταθεροποίησε κύκλον
ναυτικῶν ἐργασιῶν ἐπίζηλον, προσιωπίζοντα δι' αὐτὸν
εὐρὺ καὶ λαμπρὸν μέλλον, ἐνῶ συγχρόνως ὁ πρεσβύ-
τερος αὐτοῦ ἀδελφὸς κ. Στ. Στρατιώτης εἶναι ἐγκατε-
στημένος εἰς Βουένος ΑἼρες. Χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν ἕνα
ἕκαστον χωριστὰ τοὺς τε πλοιοκτητὰς καὶ πλοιάρχους
Κεφαλλήνας οἵτινες εἶναι τὸ ἀγλαΐσμα τῆς Ἑλληνικῆς
Ναυτιλίας καὶ νὰ ἀποδώσωμεν ἐνὶ ἑκάστῳ κεχωρισμέ-
νως τὸν ὀφειλόμενον τίτλον τιμῆς, χαιρετίζομεν αὐτοὺς
ὅλους ὁμοῦ καὶ τὸ περιλαμπρὸν ἔργον των καὶ εὐχό-
μεθα ὅπως ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ εὐοδοῦται πᾶσα προσπά-
θειά των πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ πρὸς τιμὴν τῆς εὐγε-
νοῦς γενετῆρας των, τῆς ἐνδόξου Κεφαλληνίας μας.

Γ. Γ. Εἰς τὸν Κεφαλληνικὸν στόλον προσετέθη καὶ τὸ
Α)Π «Εὐτυχία» τῶν υἱῶν Ρόκου Βεργῶτη ἀγορασθὲν τελευ-
ταίως, ὅλ. χωρητικότητος 9600 τόννων.

Κ. ΟΔ. ΔΑΝΑΛΗΣ

Διηγήτορας ἐν Πειραιεῖ

Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως τῶν Πλοιάρχων Ε. Ν.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Κοσμ. Φραγκόπουλος (Κλεισμάτα)—Μαρ. Βαλλιανάτου
(Βαλσαμάτα). Πέτρ. Βαγγελάτος (Ἀργοστόλιον)—Ρεντζίνα
Παγουλάτου (Σβορωνάτα). Εὐαγ. Χριστοδουλάτος (Καμηνα-
ράτα)—Εὐτ. Βαγγελάτου (Ἀσπρογέρακας). Νικ. Προκόπης
—Φωτῖνα Περλικοῦ (Ἀργοστόλιον). Κωνστ. Παπαδάτος
(Θεοδωρίτη)—Οὐρανία Κουτροκῆ (Κουτροκῆ). Νικ. Καγ-
κάδης (Καπανδρίτι)—Μαρ. Μολφέτα (Μαρκουλάτα). Διον.
Κουρकुμέλης (Σκάλα)—Χαριτωμένη Κουλούρη (Δημητσια-
νάτα). Παν. Λυκούδης—Ἑλένη Λυκούδη (Κοντογουράτα).

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαίνων τὰς ἐνεργηθείσας εἰσπράξεις ἐκ Δημοσίων
ἐσόδων καὶ Εἰδικῶν Ταμείων τοῦ Τελωνείου Κε-
φαλληνίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1929—30.

Ἀπρίλιος	871.474.00	Ἐκ μεταφάρᾶς	5.311.418.60
Μάϊος	869.499.00	Ὀκτώβριος	848.491.40
Ἰούνιος	752.255.00	Νοέμβριος	741.840.40
Ἰούλιος	771.410.00	Δεκέμβριος	957.240.20
Αὐγούστος	1.044.734.30	Ἰανουάριος	669.771.30
Σεπτέμβριος	1.002.046.30	Φεβρουάριος	513.398.50
Εἰς Μεταφορ.	5.311.418.60	Μάρτιος	797.829.10
		Ἐν ὅλῳ Δραχ.	9.899.989.50

ΑΘ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ

Ζητεῖται

Ἡ διεύθυνσις τοῦ κ. Διονυσίου Στ. Παπα-
στεφανάτου

Διέμενε οὗτος πρὸ δεκαεσσάρων ἐτῶν εἰς
AKRON OHIO ὅπου διετήρει Ζαχαροπλαστεῖον.

Ἐκτοτε οὐδὲν ἔδωκε σημεῖον ζωῆς καὶ διὰ
τοῦτο, παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων τι περὶ αὐτοῦ
νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον υἱὸν τοῦ
Στέφανου Παπαστεφανάτου Κομιτάτα — Κεφα-
λληνίας ἢ τὰ γραφεῖα τῆς «Ἠχῆς».

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

NEW YORK N. Y.,

—Κατὰ τὸν διαγωνισμόν τῶν Καλλιστείων μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνεδείχθη ὡς Μις Ἑλλάς τῆς Ν. Ὑόρκης ἡ χαριτόβουτος Δις Ἀγγέλα Λάμπρου Μουλίνου. Ἀπαντες οἱ Κεφαλλήνες τῆς Ἀμερικανικῆς μητροπόλεως ἐχαιρέτισαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὑπερηφανείας τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιλέκτου ταύτης Κεφαλλήνιδος ὡς βασιλίσσης τῆς καλλονῆς. Ἡ ἐκλεγείσα εἶναι κόρη τοῦ κ. Λάμπρου καὶ τῆς Κας Μουλίνου, τὸ γένος Χοϊδᾶ, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων Ἑλλήνων τοῦ νέου κόσμου.

Συγχαίροντες ἐγκαρδίως τὴν Ἀδα Μουλίνου, τὴν τόσον τιμῆσαν τὴν Κεφαλλήνιαν, εὐχόμεθα αὐτῇ νέους θριάμβους.

—Ἀνεχώρησαν διὰ Κεφαλλήνιαν μετὰ τοὺς ἐκδρομεῖς «Γκάπανς» οἱ κ. κ. Νικ. Βαλλιᾶνος, Γεώρ. Μαλιαγρός καὶ Ἰωάν. Μαλιαγρός, Νικ. Σακκάτος καὶ Τηλέμ. Τσαγγαράτος.

—Ἀνεχώρησε μετὰ τοὺς ἐκδρομεῖς «Ἀχέπανς» ὁ κ. Ἰάσων Κοκκινᾶτος.

Ὁ κ. Κοκκινᾶτος εἶναι ὁ ταμίας τοῦ ἐνταῦθα Ὑποῦτος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ «Κεφάλου» τῆς Ν. Ὑόρκης, ἦτο δὲ μέλος τῆς ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς τῆς ἐκδρομῆς. Ὁ κ. Κοκκινᾶτος παραιτηθεὶς πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον τῆς ἐπιζήλου θέσεως, ἦν κατεῖχεν ἐν Οὐάσιγκτωνι ὡς τμηματάρχης ἐν τῷ Γραφείῳ Ἀπομάχων Πολέμου κατήλθεν εἰς Ν. Ὑόρκην ὡς εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν, ἰδρυτῶν καὶ διοργανωτῶν τοῦ Ὑποῦτος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν φιλεργίαν, τὸ μελίζιον τοῦ χαρακτήρος καὶ ἰκανότητα αὐτοῦ ὀφείλονται κατὰ πολὺ αἱ πρῶται ἐπιτυχίαι τοῦ Ἰδρυμάτος τούτου ἐν Ν. Ὑόρκῃ. Ὡς διευθυντῆς δὲ ἀργότερον τοῦ ἰδρυθέντος ὑπ' αὐτοῦ Γραφείου ἐν Σικάγῳ ἀπέδειξε σπάνια διοικητικὰ καὶ διοργανωτικὰ προσόντα. Βραδύτερον ὅταν ἡ Τράπεζα ἐξελίχθη εἰς τὸ σημερινὸν ἴδρυμα, τὴν Bank of Athens Trust Co., ὁ κ. Κοκκινᾶτος ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος ταμίας αὐτῆς καὶ λόγῳ προσόντων καὶ γνωριμιῶν καὶ διότι ἦτο εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς Τραπεζῆς. Ὁ κ. Κοκκινᾶτος εἶναι τὸ δεξιὸν χερὶ τοῦ δραστηρίου καὶ ἰκανοτάτου προέδρου τῆς Τραπεζῆς κ. Θεοδ. Ἡλιάσκου, ἡ ψυχὴ δύναται τις νὰ εἴπῃ τοῦ ἰδρυμάτος, τὸ ὅποιον τόσον ἐποφελῶς ἐξυπηρετεῖ καὶ καθοδηγεῖ τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ὁποῖος τόσῃν ἀνάγκῃν εἶχε τοιούτων ἰδρυμάτων καὶ ὅστις ἐν τῷ προοώπῳ τραπέζιτικῶν ὡς ὁ κ. Κοκκινᾶτος εὗρε τοὺς ἰδεώδεις οἰκονομικοὺς αὐτοῦ συμβούλους.

Οἱ κ. κ. Νικ. Βαλλιᾶνος καὶ Γεώρ. Φλωράτος ἐπώλησαν τὸ ἐστιατόριον αὐτῶν εἰς καλὴν τιμὴν.

CHARLESTON S. C.,

—Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἡλικίων ἡ τελειόφοιτος αὐτοῦ Δις Μαργαρίτα Χρ. Γαζῆ ἀριστεύσασα καὶ κερθεῖσα ἡ πρώτη μαθήτρια ἀπήγγειλε τὸν ἀποχαιρετιστήριον λόγον τῆς Σχολῆς—θαυμάσιον δὲ—ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκοατηρίου κατα-

χειροκροτηθεῖσα καὶ δεχθεῖσα τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισήμων.

Ἡ Δις Γαζῆ εἶναι ἡ συμπαθὴς κόρη τοῦ κ. Χρήστου Γαζῆ, ἐκ Δειληνάτων, ἀντιπροέδρου τοῦ ἐνταῦθα «Κεφάλου», καθ' ὅλην δὲ τὴν μαθητείαν αὐτῆς ἐπρώτενε πάντοτε ἐπιδείξασα πρὸς τοῖς ἄλλοις σπάνιαν ἐπίδοσιν εἰς τὴν μουσικὴν, (πιάνο καὶ φωνητικὴν) καὶ τὴν ἀπαγγελίαν. Κατὰ τὰς δι' ἀφόρους κοινοτικὰς ἐορτὰς καὶ παραστάσεις ἔλαβε πάντοτε πρωτεύον μέρος. Εἶνε ἡ λατρευτὴ τῆς ἐδῶ ὁμογενοῦς παροικίας καὶ τὸ καμὰρι τῶν Κεφαλλήνων. Ὀμιλεῖ δὲ καὶ γράφει ἀπταιστώως τὴν ἑλληνικὴν μολοντί γεννηθεῖσα ἐδῶ, καὶ μάλιστα μετὰ καθαρὰν Κεφαλληνιακὴν προφοράν.

Τὴν ἐκλεκτὴν μας ταύτην Κεφαλονιτοποῦλαν ποῦ τόσον ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν νῆσον μας συγχαίρομεν ἐγκαρδίως, εὐχόμενοι λίαν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν.

—Ὁ πρὸ τίνος ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα καὶ ἀποθανὼν ἐσχάτως Παναγῆς Μακρῆς ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ «Κεφάλου», τὴν κηδεῖαν του δὲ παρηκολούθησεν ἅπασα σχεδὸν ἡ παροικία μας. Θεματοφύλαξ καὶ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας του ἔχει διορισθῆ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁ πρόεδρος τοῦ «Κεφάλου» κ. Σπ. Σκιαδαρέσης μέχρις ὅτου διεκδικήσωσι ταύτην οἱ κληρονόμοι του.

—Μετὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς «Ἀχέπας» ἀνεχώρησε διὰ Κεφαλλήνιαν ἐπύλεκτον μέλος τῆς παροικίας μας ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Μαγούλας, εἰς ὃν εὐχόμεθα καλὴν ἐπάνοδον.

«ΠΕΤΡΗΣ»

CHICAGO, ILL.,

Τὴν Κεφαλληνιακὴν παροικίαν Σικάγου ἐβύθησεν εἰς ἄφατον λύπην θλιβερόν γεγονὸς λαβὼν χώραν τὴν 12ην Μαρτίου.

Τὸ μικρὸν τριετὲς ἀγγελουδάκι τοῦ καλῶς ἀποκατεστημένου ἐνθέριμου πατριώτου Γερασίμου Τρίτση, υἱὸς πολὺκλαυστος καὶ λατρευτὸς τοῖς πᾶσι Σπυρίδων, ἐξέλειπε μεταστὰς ἵνα συμπληρώσῃ κενὸν τῶν λεγεῶνων τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Ὁ θάνατός του ὅλως αἰφνιδίως προελθὼν ἐξέπληξε καὶ κατελύπησε πάντας.

Ἡ ἀσθενεία του, ἡ διαρκέσασα μόλις ὀκτὼ ὥρας, δὲν ἔδωκεν καιρὸν εἰς τὴν ἐπιστήμην ἵνα παράσχῃ εἰς αὐτὸ βοήθειαν.

Προσεκλήθησαν οἱ διασημότεροι ἱατροὶ τῆς κοσμοπόλεως τοῦ Σικάγου καὶ παρ' ὅλον τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀνελθόντων εἰς ἑπτὰ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ διασώσουν τὸ ἀγγελουδάκι, διότι ἡ μηνιγγίτις ἐφάνη ἀμείλικτος.

Τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑγειονομείου ἡ κηδεῖα του ἐγένετο ἀμέσως καὶ δὲν ἔδωκεν καιρὸν οὔτε εἰς τοὺς γονεῖς νὰ κάμουν τὸ κατῆγον ταν ὡς αὐτοὶ ἤθελον οὔτε καὶ εἰς τοὺς πειστούς τῶν συμπatriotῶν μας νὰ γνωρίσωσι τοῦτο ἐγκαίρως.

Πλὴν ὅμως ἡ κηδεῖα του ἐγένετο συμνοπρεπὲς ἀπὸ τὴν ἀκολουθησάντων αὐτῇ ἀρετῶν ὁμογενῶν, ἰδίως Κεφαλλήνων.

Ἡ νεκρική πομπή ἐκκινήσασα ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων ἐπορεύθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ παραλαβοῦσα τὸ νεκρὸν τοῦ μικροῦ Σπυρίδωνος κατηνύνηται εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἀκολουθούντων ὑπερτεσσαράκοντα πλήρων κόσμου αὐτοκινήτων.

Ἐπὶ τῆς σοροῦ κατετέθησαν πολλοὶ βαρύτεροι ἐκ φυσικῶν ἀνθέων στέφανοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο πλὴν τῶν γονέων, τῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρου Παγουλάτου, ἀναδόχου τοῦ μικροῦ Σπυρίδωνος, Οἰκογενεῖας Γερασίου Ζησιμάτου προγόνου, Νικολάου Τρίτση, ἀδελφοῦ τοῦ πατρός, Δημητρίου Τρίτση, Παναγιώτου Ζησιμάτου, οἰκογενεῖας Χρήστου Κωστοπούλου, Διονυσίου Καραντινοῦ, Ἀδελφῶν Χαλιώτη, Σοφοκλέους Μουστάκη, Δημητρίου Ἀντωνάτου, Ζ. Σωτηριάδου καὶ ἄλλων.

Εἰς τοὺς παραινετικούς λόγους τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀβερικοῦ Δημακοπούλου ἀπήντησαν οἰμωγαὶ καὶ λιποθυμίαι τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἰδίως τῶν γονέων οἵτινες ἦσαν ἀπαρηγόρητοι.

Εἴθε ὁ Ὑψιστος νὰ χύσῃ βάλαμον παρηγορίας εἰς τοὺς τόσον δεινῶς τρωθέντας τὴν καρδίαν γονεῖς καὶ οἰκεῖους.

—Ὁ συμπαθὴς καὶ ἐνθουσιώδης νέος κ. Ἡρακλῆς Ζερβὸς ὑπέστη κατάγμα εἰς τὸν δεξιὸν πόδα ἐνῶ περὶπάτει, τῇ ἐπεμβάσει ὅμως τῶν ἱατρῶν μετὰ χαρᾶς οἱ πολυπληθεῖς φίλοι του εἶδον αὐτὸν ἀναρρώσαντα.

—Ἀντὶγάξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος δύο εὐγενεῖς ὑπάρξεις, ὁ κ. Διονύσιος Γιαννάκης, διαχειριστὴς τῆς «Ἡχὸς τῆς Κεφαλληνίας» μετὰ τῆς εὐήμενης καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων πετροικισμένης Δος Θεσσαλονίκης Α. Φλάμπουρα, ἐκ Φιλιατρῶν.

Εἰς τὸ εὐάμοστον ζεύγος εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον ἀνέφελον καὶ τρισόλβιον.

Α. Π.

—Ἡ ἐρίτιμος Κα Ἀντιγόνη Γεωρ. Κολομπάτοβιτς, σύζυγος τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐν Σικάγῳ, τὸ γένος Κεφαλᾶ, ἔχει κατακτήσει τὰς συμπαθείας τῆς ἐνταῦθα ὁμογενοῦς παροικίας. Μὴ λησμονοῦσα τὴν ἐθνικότητα αὐτῆς ἐνδιαφέρεται ἐνεργῶς διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν Ἑλλήνων, διὰ τοῦ καλάμου τῆς δέ, τὸν ὁποῖον χειρίζεται ἀριστοτεχνικῶς, συμβουλεύει αὐτοὺς νὰ μὴ λησμονοῦν τὴν γενέτειραν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐπιλεκτος αὕτη Κεφαλληνὶς ὑπερφηφανεύεται διὰ τὴν καταγωγήν τῆς ἐκ τῆς ὥραίας μας νήσου μολοντί γεννηθεῖσα εἰς Ὀδησσόν.

NORFOLK, VA.,

—Ἀνεχώρησε μεταβαίνουσα μετὰ τῶν τέκνων τῆς εἰς Κεφαλληνίαν ἡ κ. Κάτε Φερδινάλη. Εὐχόμεθα καλὸ ταξεῖδι.

—Εἰς τὸν λαμπρὸν πατριώτην κ. Διον. Κουταβαν εὐχόμεθα νὰ τοῦ ζήσῃ ἡ ἀναδεκτή του.

E. ANNINOY

VERONA, PA.,

Κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ δευτεροτόκου νιοῦ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Πέτρου Τσούδη παρευρέθησαν ἑκατὸν περίπου προσκεκλημένοι πρὸς τοὺς ὁποίους παρετέθη μετὰ τὸ μυστήριον πλουσιωτάτων δαίμων, τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησεν ὥραία διασκέδασις. Ἀνάδοχος παρέ-

στη ὁ κ. Σπυρίδων Κωνσταντάτος, ὁ δὲ νεοφώτιστος ὀνομάσθη Γεράσιμος. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀνάδοχον νὰ τοῖς ζήσῃ.

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ & ΙΘΑΚΗΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

Εὐτυχία, 9600 τόνων Νεαγορασθὲν εἰς Νιούκαλα. Μάκης διήλθε Πουάντε Γκράβ 2 Ἀπριλίου. Μαρία Σταθάτου, ἀνεχώρησε δι' Ὀκτάνς 2 Ἀπριλίου. Τηλέμαχος, διήλθε Κωνηπολιν 31 Μαρτίου. Καλυψὼ Βεργωτῇ, ἀνεχώρησεν Ρίον Ἰανέρον δι' Ἐδρώπην 1 Ἀπριλίου. Στυλιανός, ἐφθασεν εἰς Χουέλδαν 6 Ἀπριλίου. Χλόη, ἐφθασεν εἰς Ροζάριο 1 Ἀπριλίου. Φώτης, ἐφθασεν εἰς Σάντα φέ 31 Μαρτίου. Ἀντώνιος Σταθάτος, ἐφθασεν εἰς Φάλμουθ 5 Ἀπριλίου. Ἅγιος Γεώργιος ἀνεχώρ. Σβάνσερ 1 Ἀπριλίου διὰ Βενετίαν. Μεμᾶς ἀνεχώρ. Ρίον Ἰανέρον 28 Μαρτίου διὰ Φιλαδέλφειαν Ἀμερικῆς. Βασίλειος Δεστούνης, κατευθύνεται εἰς Νεάπολιν. Ἐλισάβετ ἐφθασεν εἰς Λίβερπουλ 4 Ἀπριλίου. Ζαχαρίσσα διήλθε Λαντίς ἐντ 31 Μαρτίου διὰ Βράντισον. Καπετὰν Ρόκος, διήλθε Γιβραλτάρ 29 Μαρτίου. Χαράλαμπος, ἐφθασε εἰς Καζαμλάκα. Ἀγγελῆς Καμπίτσης, ἐν Πειραιεὶ παρωπλισμένον. Ἐδάγγελος Νεόφυτος φορτώνει ἐν Τάϊν δι' Ἀλεξάνδρειαν. Παναγῆς Βαλλιάνος, ἐν Πειραιεὶ παρωπλισμένον. Ἀννούλα, ἐν Ἀδόνμουτ ἀναμένον.

Διονύσιος Σταθάτος, ἐφθασε Λὰς Πάλμας 12 Ἀπριλίου, Ἐδάγγελος Νεόφυτος, ἀνεχώρ. ἐκ Τάϊν 13 Ἀπριλίου διὰ Πόρτ-σάϊδ. Μεμᾶς, κατευθύνεται εἰς Φιλαδέλφειαν. Μαρία Σταθάτου ἐφθασεν εἰς Τάϊν 12 Ἀπριλίου. Πόντος (Γράτσου) ἀνεχώρ. ἐκ Βουένος Ἀἶρες διὰ Πειραιᾶ 10 Ἀπριλίου. Πολύκτωρ, διήλθε Γιβραλτάρ 13 Ἀπριλίου διὰ Δυτικὴν Ἐδρώπην. Ρόκος Βεργωτῆς, ἀνεχώρ. ἐκ Ρότερνταμ διὰ Βουένος Ἀἶρες 1 Ἀπριλίου. Τρίτων, ἐφθασεν εἰς Βραϊλάν τὴν 7 Ἀπριλίου. Ἀντών. Σταθάτος, ἐφθασεν εἰς Ἀμβούργον 9 Ἀπριλίου. Ἀλάφια, ἐφθασεν εἰς Port Natal 11 Ἀπριλίου. Ἄγ. Σπυρίδων, ἐφθασεν εἰς Βουένος Ἀἶρες 9 Ἀπριλίου. Δάφνη, ἐξεφόρτωσεν εἰς Londonderry. Νικόλας ἐφθασεν εἰς Τενερίφαν 10 Ἀπριλίου. Στυλιανός, ἀνεχώρ. ἐκ Χουέλδας 9 Ἀπριλίου διὰ Γάνδη. Χαράλαμπος κατευθύνεται εἰς Ὀδησσόν. Διονύσιος, ἐφθασεν εἰς Κοπεγχάγην 7 Ἀπριλίου. Ἐλισάβετ, ἐφθασεν εἰς Newport 9 Ἀπριλίου. Εὐτυχία, ἐφθασεν εἰς Ἀμβέρσαν 7 Ἀπριλίου. Καπετὰν Ρόκος, κατευθύνεται, εἰς Τορεδίζαν. Πολύμνια, ἐφόρτωσεν εἰς Ἰκίχ δι' Ἐδρώπην, Κάτε (Πανᾶ) ἐφθασεν εἰς Τάραντον δι' ἐκφόρτωσιν. Ἄννα, εἰς Avon Mouth ἀναμένον ναύλωσιν. Παναγῆς εἰς Ρότερνταμ ἀναμένον ναύλωσιν. Παναγῆς Βαλλιάνος, ἐν Πειραιεὶ ἀναμένον ναύλωσιν. Ἀγγελῆς Καμπίτσης, ἐν Πειραιεὶ ἀναμένον ναύλωσιν.

Ἰάσων, φορτώνει ἐν Μαριουπόλει τῆς Ρωσσίας. Οὐρανία, διήλθε Ντόντςνες 14 Ἀπριλίου διὰ Ἰταλίαν. Μάκης, διήλθε Λίβερπουλ 21 Ἀπριλίου διὰ Μπάρν. Νικόλας, ἐφθασεν εἰς Βέζερ 25 Ἀπριλίου. Στυλιανός, ἐφθασεν Γάνδην 18 Ἀπριλίου. Βασίλ. Δεστούνης, ἐκφορτώνει εἰς Γένοβαν καὶ κατευθύν. εἰς Κωνηπολιν. Ἐλισάβετ, διήλθε Γιβραλτάρ κατευθύν. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἰθακος, ἐκφορτώνει εἰς Ραβέναν καὶ κατευθύν. εἰς Σουλιναῖν. Μέντωρ, ἐλλυμενισμένον ἐν Σάν Λορένζο. Πολύκτωρ, ἐκφορτώνει ἐν Ἀδὸν Μούτ. Φώτης ἀνεχώρ. ἐκ Σάντα φέ 15 Ἀπριλίου δι' Ἐδρώπην. Ἀγῆ διήλθε Ντάκαρ 15 Ἀπριλίου. Διονύς. Σταθάτος ἐφθασεν εἰς Καλιάρ.

Εὐτυχία, (νεαγορασθὲν) φορτώνει ἐν Ἀνδέρσχη. Ζαχαρίσσα ἐφθασεν εἰς Βραγκίτσα 14 Ἀπριλίου. Μονίτωρ (νεαγορασθὲν μετὰ πλοίαρχον Κύρ. Πρίαμον Κανάλην) ἐν Γενούῃ. Ἀντώνιος Σταθάτος παραμένει ἐν Τάϊν. Ρόκος Βεργωτῆς, κατευθύνεται εἰς Βουένος Ἀἶρες. Ὑπὸ τῶν υἱῶν Ρόκου Βεργωτῇ ἐπιθεωρεῖται πρὸς ἀγοράν Δεξαμενόπλοϊόν τι ἐν Ὁσλφ, εἰς δὲ διωρισθὲν πλοίαρχος ὁ φιλιτατος κ. Παν. Μακρής.

Ἄγ. Γεώργιος, ἐφθασεν εἰς Βενετίαν τὴν 18 Ἀπριλίου. Βασίλ. Παντελῆς, ἀνεχώρ. ἀπὸ Ροζάριο δι' Ἐδρώπην τὴν 17 Ἀπριλίου. Καλυψὼ Βεργωτῇ, ἐφθασεν εἰς Λὰς Πάλμας 21 Ἀπριλίου. Τηλέμαχος, κατευθύνεται εἰς Βέζερ.

K. O. A.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, Ἀπρίλιος 1930.—Καθ' ὅλον τὸν μῆνα σχεδὸν ἐπεκρατήσαν νοτιοὶ ἑλαφροὶ ἀνεμοὶ δὲ καὶ τόσον ἐνδοιοὶ διὰ τὰ κτήματα, διότι ὡς γνωστόν οἱ καιροὶ οὗτοι εὐνοοῦν τὴν ἀναπτύξιν τοῦ περικοσποῦ, ὅστις ἔκαμε κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τὴν ἐμφανισίν του, ἂν καὶ ἀραιῶς, εἰς

τά μεσημβρινά μέρη της Πάλλης. Αί πεσοῦσαι βροχαὶ ὅμως ἦσαν λίαν εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν σποράν.

Ἐπερατώθη σχεδὸν τὸ σκάλισμα τῶν κτημάτων, ἤρχισε τὸ ράντισμα κατὰ τοῦ περικοσποῦ, ὅσον οὐπω δὲ ἀρχίζει καὶ τὸ θεάφισμα κατὰ τῆς χολέρας.

Τὰ κτήματα παρουσιάζουν ἀκμαίαν βλάστησιν, ἔχουσι δὲ ἀρκετὸν καρπὸν ὥστε νὰ προμηνύεται καλὴ ἡ νέα ἐσοδεία τῶν ἐλαίων, αἵτινες εἶναι κατάφορτοι ἐξ ἀνθέων.

Ἡ πεσοῦσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς χάλασα εἰς Πάλλην ἐπέφερεν ἀναξίας λόγου ζημίας.

Ἡ βλάστησις καθ' ὅλην τὴν νήσον εἶναι πλουσιωτάτη. Παντοῦ χλόη, παντοῦ πρασινάδα, παντοῦ λουλούδια. Οἱ ἀγροὶ παρουσιάζουν εἰκόνας μαγευτικοῦ κάλλους μὲ τὴν χλοερὰ πρασινάδα τῶν στήν ὁποία εἶνε κεντημένα τόσα ἄλλα χρώματα ἀπὸ πολυχρώμα ἀγριολούλουδα, κόκκινες παπαροῦνες, ἄσπρες μαργαρίτες, κίτρινες τσιτσιμίδες, κινὰ καλογήρια, μωβ μαλιοφακές, ποικιλόχρωμα κρῖνα καὶ τόσα ἄλλα ἄνθη τοῦ ἀγροῦ.

Ὡραία ἐπίσης τοιοσμένα εἶναι καὶ τὰ βουνὰ μας.

Οἱ θάμνοι ποῦ τὰ σκεπάζουν ἀραιὰ μόνον ἐν μέρει καλύπτουν καὶ ἀναμγνύουν τὸ πράσινο μὲ τὴ σταχτερὴ φορεσιὰ των. Τὰ ἄνθη ὅμως εἶναι ἄφθονα καὶ ἐκεῖ ἐπάνω καὶ στὲς χαράδρες τὸν ἀκόμα, ὥς μὲ τὴ ρίζα των, τὲς ἄγριες ἀκτὲς. Κυριαρχεῖ τὸ κίτρινο, καναρινί χρῶμα ἀπὸ τὰ σπάρτα, τοὺς σφελαχτούς καὶ τὲς ἀσφάκες, εἰς αὐτὸ δὲ σμίγονται μὲ ὑπερῶχο αἰσθητικὴ συμμετρίαν τὸ τριανταφυλλί τῆς ἀγριο-πασχαλιάς καὶ τὸ ἰώδες τοῦ ἀλίσφακου.

Ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκρὸ τὸ νησί μας χορταίνει ἀπὸ φυσικὴ εὐμορφίᾳ, ἀπὸ πρασινάδα καὶ λουλούδια καὶ ἡ καρδιά εὐφραίνεται ἀπὸ τὸν ἀρωματισμένον ἀέρα.

Τὶ δὲν θὰ ἐδίδαν οἱ ξένοι, οἱ βόρειοι λαοί, νὰ ἐπισκεφθοῦν—ἀν τὸ ἐγνώριζον—τὸ ὥρατο νησί μας τὴ μαγευτικὴ αὐτὴ ἐποχὴ καὶ θαυμάσουν τὸ φυσικὸ τῆς μεγαλεῖο!

—Ἡ Μ. Ἑβδομάς καὶ τὸ Πάσχα ἐφορτάσθησαν καὶ ἐφέτος μὲ τὴν αὐτὴν εὐλάβειαν, κατάνυξι καὶ εὐθυμίᾳ, ἀλλ' ὅχι καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἄλλοτε θορυβώδη ἐπίδειξι.

—Εὐτυχῶς εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Δελφῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Δελφικῶν ἐορτῶν, θὰ ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἡ Κεφαλληνία χάρις εἰς τὴν Καν. Ἰω. Ρωμανοῦ ἥτις συνέλεξε διάφορα χειροτεχνήματα ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς νήσου διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν.

—Τὰ τρυγόνια ἐπλήρωσαν καὶ ἐφέτος τὸν φόρον τοῦ αἵματος. Τὴν πρώτην ἐμφάνισιν των ἔκαμαν τὴν Μ. Πέμπτην. Τὰ περισσότερα ἔπασαν τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ μηνός, ὅχι ὅμως τόσα πολλὰ ὥς ἄλλοτε.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Ἡ ἐκτραγεῖσα κατὰ τὴν 2αν τοῦ μηνὸς πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἀποθήκην ξυλείας τοῦ κ. Κ. Λιβιεράτου ἐπέφερε ζημίας περὶ τὸ ἑκατομμύριον, ἐξ οὗ πιστοποιεῖται πόσον ἐπιβαλλομένη εἶνε ἡ προμήθεια ὑδραντλίας παρὰ τοῦ Δήμου.

—Τὸ νεοῦστατον παγοποιεῖον τῶν ἀδελφῶν Νικολάτου ἤρχισε τὴν κατασκευὴν ἡμερησίως πάγου. Εἰς τὸ αὐτὸ οἰκη-μα ἐγκαθίστανται μηχανήματα μεγάλου ψυγείου διὰ τρυφόν, γάλατα, βούτυρα, ὀπωρικά καὶ ἄλλα ἐδώδιμα. Τοιούτου ψυγείου εἶχεν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἡ Κεφαλληνία, οἱ δὲ φιλοπρόδοι ἀδελφοὶ Νικολάτου εἶναι ἀληθῶς ἄξιοι εὐγνωμοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως διὰ τὴν ὠραίαν καινοτομίαν των ταύτην.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημ. Καφενείου ἔδωκεν ὠραίαν διάλεξιν περὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κράτους ἡ Κα Ραυτοπούλου.—Ἐπιτροπὴν τῆς ἐσπέραν τῆς 5ης τοῦ μηνός.

—Τὴν Κυριακὴν 13ην τοῦ μηνός ἐγένετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Χάλδα ἔκθεσις τῆς Ἐπαγγ. Σχολῆς Ληξουρίου. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐπεσκέφθη ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα γερο-σιαστὴς κ. Ἀδῶς Ρωμανὸς μετὰ τῆς Κυρίας των καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, περιεργαζόμενοι τὰ ἐκτεθειμένα εἶδη, βιβλία, σχεδιαγράμματα, πίνακες, ὑφάσματα κλπ. καὶ ἐκφράζοντες τὴν εὐχαρίστησιν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν.

Ἡ Ἀνάστασις ἐφορτάσθη μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος τὸ μεσονύκτιον τοῦ Μ. Σαββάτου ἐν τῇ πλατείᾳ Δικαστηρίων. Εἰς κατασκευασθῇ ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ὠραία ἐξέδρα στολισμένη διὰ γλάδων ἐλάτης καὶ φωταγωγημένη δι' ἡλεκτρικῶν λαμπηρῶν.

Μὲ τὸ φάσμα τοῦ «Χριστοῦ Ἀνέστη» διεσχίζον τὸν ἀέρα φωτίζοντα τὸ σκότος τῆς νυκτὸς φωτοβολίδες καὶ πυροτεχνήματα ἐνῶ οἱ περὶ λόφοι καὶ βουνὰ ἀντήχουν ἀπὸ

τοὺς ἐορτασίμους ἤχους τῶν ὕμνων ὁμολογούντων καὶ τῶν παια-νίζουσῶν φιλαρμονικῶν.

—Τὸ ἐσπέρας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐδόθη χορὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κ. Σ. Σ. ὑπὲρ τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν Ἀνθεσφορίων κατὰ τὴν Πρωτομαγιά.

Μολονότι εἰς τὸν χορὸν παρέστη ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς κοινῆς Ἀργοστολίου, ὁ ἀντικειμενικὸς τοῦ σκοποῦ ἐν τούτοις ἀπέτυχε, ἡ συλλογὴ δηλ. χρημάτων ὑπὲρ τῶν Ἀνθεσφορίων. Καὶ ἔτσι μία ἐμπνευσμένη ἰδέα γάνεται καὶ ἡ ὠραία ἐορτὴ δὲν θὰ γίνῃ. Αἰτία δέ, ὡς λέγουσι, ἡ πολιτικὴ!

—Προερχόμενον ἐξ Ἰταλίας καὶ κατευθυνόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν διήλθε τοῦ λιμένος μας τὸ ἀπλόγευμα τῆς 27ης τοῦ μηνός τὸ φορτηγὸν τοῦ κ. Γερ. Λυκαρδοπούλου «Ζαχαριάσσα», ἀναχωρήσαν τὴν ἐπομένην. Εἶναι τὸ πλοῖον ποῦ εἶχε κινδυνεύσει ἐξωθῆ τῆς Πορτογαλλίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

—Ἀπεβίωσεν ὁ ἀγαθὸς καὶ ἔντιμος συμπολίτης μας, σεβάσμιος γέρον Μαρίνος Ἰγγλέσης, τὴν κηδεῖαν τοῦ ὁποίου παρηκολούθησε σύσσωμος ἡ Κοινωνία ἐκτιμῶσα τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμῶς.

—Ἀπεβίωσε κατὰ τὸν τοκετὸν τὴν 28ην τοῦ μηνός ἡ Ζηγοβία Ἐλευθεράτου, μία τῶν καλλιτέρων διδασκαλισσῶν τῆς νήσου, ὑπηρετοῦσα εἰς Φισκάρδον, ἀφωσιωμένη δὲ σύζυγος τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ἰω. Ἐλευθεράτου. Ἡ σορὸς τῆς μεταστάσης μετεφέρθη εἰς Φαβατὰτα—Πάλλης, ὅπου καὶ ἐτάφη. Τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησεν ἄπειρος κόσμος ἐν καταφανεῖ θλίψει. Τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια.

—Ἐτελέσθησαν τὴν 26ην τοῦ μηνός οἱ γάμοι τοῦ κ. Διον. Ἀρσένη μετὰ τῆς Δίδος Λούλας Ραῆς, τὴν ἐπομένην δὲ τοῦ κ. Ν. Καλαβίτη μετὰ τῆς Δίδος Ζαφειρ. Ποταμιάνου, ἐκ Μεταξάτων, καὶ τοῦ Ἀναστ. Ἀναστασίου ἐκ Δεμουσαντάτων μετὰ τῆς δίδος Μαριάνθης Μαρκέτου.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

ΑΛΕΟΥΡΙΟΝ.—**Πῶς διαχειρίζονται τὸ χρήμα τοῦ κό-μου.** Εἰς τὸν κόσμον τῆς μικρᾶς μας πόλεως, καὶ μάλιστα τὸν ἐργατικὸν τοιοῦτον, ἔχει προξενήσει κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν ἡ εἰδησις τῆς κατακυρώσεως τῆς σκηνοθετηθείσης δημοπρασίας τοῦ Γεροντοκομείου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Γεωργόπουλον, ἐξ Ἀθηνῶν. Ἡ διαγωγή τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἦτο ἀχαρκτηρίστος, μυστηριώδης καὶ αὐτοχρημα σκανδαλώδης.

Ἐχον ἀναθέσει εἰς τὸν κ. Γεωργόπουλον, ὅστις τυγχάνει μηχανικὸς καὶ συγχρόνως ἐργολάβος, νὰ κάμῃ τὰ σχέδια τοῦ κτιρίου—τῆς στέγης ὅπως ἱεροκρυφίως τὸ ἀνέφρεν ἐν τῇ προκηρῶσει τῆς ἡ ἐπιτροπῆς—καὶ ταυτοχρόνως νὰ συντάξῃ τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς τῆς δημοπρασίας. Ὅλος δὲ αὐθαίρετως καὶ σκοπίμως ἐν τῇ προκηρῶσει τῆς δημοπρασίας, ἣν ἐκηρυχθέντες ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ κ. Γεωργόπουλου, ἐλήφθη πᾶν μέτρον ὅπως ἀποκλεισθῇ κάθε ἄλλος μειοδό-της, διακηρυσσοῦσης τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι θὰ κατακυρωθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Γεωργόπουλου, διότι διήθεν ἐγλύτωσαν τὴν ἀμοιβὴν ποῦ θὰ ἐπλήρωον εἰς ἄλλον μηχανικὸν ὅστις θὰ ἐξεπόνει τὰ σχέδια ἢ θὰ συνέτασσε τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς. Καὶ ἔτσι ἀφῆθη νὰ πάρῃ τὴν ἐργασίαν ἀνευ συναγωνιστοῦ ὁ κ. Γεωργόπουλος, ὅστις ἔκαμε τὰ σχέδια καὶ τὸν προϋπολογισμὸν βέβαια κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀφοῦ ἐγνώρι-ζεν ὅτι θὰ πάρῃ αὐτὸς τὴν ἐργασίαν, ἵνα ἐφαρμοσθῇ τὸ ρητὸν «Γιάννης κερνᾷ καὶ Γιάννης πίνει».

Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν προσφορὰν ἄλλου ἐργολάβου, ἣν ἀτέρεψεν ἀσύζητητὴ ἡ ἐπιτροπὴ χωρὶς οὔτε νὰ ἀνοίξῃ τὸν φάκελλον, τὸ Γεροντοκομεῖον θὰ ὠφειλετο 90.000 δραχ-μῶν! Εἰς τὴν αἴτησιν δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐργολάβου ὅτι ἡ δη-μοπρασία ἦτο ἄκυρος ἐπειδὴ ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Γεωργο-πούλου δὲν ἐγένετο αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ ἰδίου, ὡς ρη-τὸς ἀπαίτει σχετικὸς νόμος, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου του, ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πάλιν ἐκώφευσε κατακυρώσασα τὴν δημο-πρασίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ προστατευομένου της.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Γεωργόπουλου δὲν παραξενεύομεθα διότι αὐτὸς ἔκαμε τὴ δουλειά του. Ἐρωτῶ-μεν ὅμως τὴν ἐπιτροπὴν: Ἐν τίνι δικαίωmati ἐνήργησεν οὕτω; Διὰτὶ δὲν ἐπρόβλεπον ὅπως τὸ χρήμα τοῦ ἔχει μα-ζεῦσει ἀπὸ τὸν κόσμον διὰ τοῦ ἀνατεροῦ σκοποῦ, τὸ δια-θέσῃ μὲ τὴν μεγαλειότητα φειδῶ καὶ σκοπιμότητα, προκα-λοῦσα ἀμρόκλητον δημοπρασίαν καὶ ἐλευθερὸν συναγων-ισμόν, ὅπως ἐγένετο διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κοινοτικοῦ Πα-λατίου; Διὰτὶ ἡ ἐξαιρετικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ αὐτὴ εὐνοία

διά τὸν κ. Γεωργόπουλον ; Μήπως δὲν ἔχει ἡ Κεφαλληνία ἀξιοπύστους ἐργολάβους καὶ ἐμπείρους τεχνίτας ; Ἐπρεπε τὸ Γεροντοκομεῖον, ποῦ τὸ ἰδρύει Κεφαλονίτικο χορῆμα, νὰ τὸ κτίσουν πρόσφυγες καὶ ξένοι ; Ἡ μήπως ὁ κ. Γεωργόπουλος παρουσιάζει τὰ μόνον ἐχέγγυα ἐντιμότητος καὶ ἱκανότητος ; Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος ποῦ ἐκεράμωσε τὴν Ἑπαγγελματικὴν σχολὴν Ληξουρίου, ποῦ κατεσκεύασε τὸ Ὑποκίμα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν Ἀργοστολίου καὶ τὰ κρηπιδώματα τοῦ λιμένος Ληξουρίου ;

Διατὶ λοιπὸν ἐνήργησεν οὕτω ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις μόνον ἂν ἦτο τοῦ πατέρα τῆς τὸ χορῆμα θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦτο ; Ἐτοὶ λοιπὸν διαχειρίζεται τοῦ κόσμου τὸ χορῆμα ; Γιὰ τοῦτο εἶναι πολὺ φρικτὴ ἡ ἀναγκαστικὴ τὼν καταβαλλόντων τὸν ὀβολὸν τῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ γεροντοκομείου καὶ πολὺ δικαία ἡ ἀπόφασίς των ὅπως καταφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς δημοπρασίας καὶ εἰς τὰ Δικαστήρια τοῦ Κράτους, ὅπως ζητήσουν εὐθύνας ἀπὸ τὴν περίφημον ταύτην ἐπιτροπὴν.

— Ἀπέθανεν ὅλως αἰφνιδίως καὶ ἐκηδεύθη τὴν 3ην τοῦ μηνὸς εἰς Κοντογεννάδα, ἐνθα ὁ οἰκογενειακὸς του τάφος, ὁ καλοκάγαθος πολίτης καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Κοσμάς Λαζαράτος. Τὴν κηδεῖαν του παρηκολούθησε πολὺς κόσμος ἐκ Ληξουρίου, Κοτογεννάδας καὶ ἄλλων χωρίων.

Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμῶς.

— Εἰς τὸν βενζινοκίνητον στόλον τοῦ Ληξουρίου προσετέθη καὶ ἄλλη βενζινοκάτος διὰ τὸ Πέραμα, ἡ Ἀγ. Μαρίνα. Περίεργον ὅτι ὅλες φέρουν ὄνομα ἁγίων, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, Ἀγ. Σπυριδῶνος, Ἀγ. Νικολάου, Ἀγ. Γερασίμου (δύο) καὶ Ἀναλήψεως. Μὲ ὅλα τὰ λόγια τοῦ Λασκαράτου καὶ Ἀβλίου τοῦ Ληξουρίου εἶναι θρησκοκόλητον, πράγμα ἄλλως τε ποῦ πιστοποιεῖται ἀπὸ τοὺς ἀπειροπλήθεις ναοὺς του.

— Εἰς ἀντικατάστασιν τῆς παραιτηθείσης ἐπιτροπῆς τῆς Βαλλ. Ἑπαγγελματικῆς Σχολῆς διωρίσθησαν οἱ ἑξῆς :

Οἱ κ. κ. Ἀδῶς Ρωμάνος πρόεδρος, Παῦλος Ἀβλάμης, ἀντιπρόεδρος, Γεω. Ρουχωτᾶς ταμίας, καὶ Ἐρνέστος Σάνδερς, καὶ Νικ. Κοιμνᾶτος, μέλη.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς παρουσιάσθη ἐπιδημία διφθερίτιδος, μολοντί οὐδέποτε ἔλειπεν ἡ ἐπιτάφιατος νόσος ἐκ τῆς νήσου μας. Μετὰ τὸν θάνατον ἐντὸς δύο ἡμερῶν, δύο νεαρῶν ὑπάρξεον, τοῦ δευτέρου τέκνου τοῦ κ. Γ. Χαριτάτου καὶ τοῦ 4ετούς τοῦ κ. Π. Ἀλιβιζάτου, ὁ κ. Νομάρχης διέταξεν ἀμέσως νὰ ληφθῶν τὰ κατάλληλα μέτρα. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη κλιβανός καὶ ἀπελυμάνθησαν αἱ οἰκίαι τῶν παθόντων, τὰ σχολεῖα ὡς καὶ αἱ οἰκίαι τῶν παθόντων ἐκ φυματίωσης, ἐλήφθησαν δὲ καὶ ἄλλα σχετικὰ μέτρα χάρις εἰς τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ Ἀστυνόμου κ. Σταυρίδου.

— Ἐτελέσθησαν τὴν 24ην τοῦ μηνὸς οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωρ. Ἀντζουλάτου μετὰ τῆς δίδος Παρασκευῆς Πυλαρινοῦ, τὴν δὲ 27ην τοῦ κ. Γεωρ. Λυκούδη μετὰ τῆς δίδος Ἀννης Ἀλυσανδράτου. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

— Γενομένης μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κοινοτικοῦ Παλατίου τὴν 27ην τοῦ μηνὸς κατεκυρώθη αὕτη εἰς τοὺς μειοδότης ἐργολάβους κ. κ. Ντόβαν, Μολφέταν καὶ Εὐαγγελᾶτον.

ΔΑΜΟΥΣΙΑΝΑΤΑ — ΠΑΛΛΗΣ. — Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὴν 2αν τοῦ μηνὸς φιλόστοργος οἰκογενειάρχης ὁ Ἀθανάσιος Ζαφειράτος. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμῶς.

ΡΙΦΙ — ΠΑΛΛΗΣ. — Ἠρξισε λειτουργῶν ὁ νεοσύστατος πετρελαιοκίνητος ἀλευρόμυλος τοῦ κ. Γεωρ. Θεοτοκάτου, ὅστις θέλει ἐξυπηρετήσει τὰ γειτονικά χωρία.

— Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἀγ. Γεωργίου εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου βουνοῦ ἐρημοκλήθι ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ὡς πάντοτε συνέρρευεν ἐκ τῶν περὶ τὸ χωρίον πληθὺς προσκυνητῶν, οἵτινες κατεγοητεύθησαν ἐκ τοῦ εὐοτισμοῦ καὶ τοῦ μαγευτικοῦ τοπείου.

ΚΗΠΟΥΡΙΑ. — Αἱ ἀκολουθίαι τῆς Μ. Ἑβδομάδος ἐπλήρουν μετὰ ἐπιβλητικῇ κατάνεξιν. Εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην διασιν συνέρρευσε καὶ ἐφέτος ἄπειρον πληθὺς προσκυνητῶν, ἐξ ὧν πάντες σχεδὸν μετέλαβον τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Μετ' εὐχαριστήσεως εἰδομεν καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Εὐάγγελον Τσιμαράτον μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἠχοῦς» κ.

Θεοτοκάτου παρακολουθήσαντας ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάχα. Ὁ γνωστός διὰ τὰ φιλοπρόδοα καὶ φιλόξενα αἰσθηματὰ του ἡγούμενος τῆς Μονῆς κ. Νικηφόρος Δανελάτος καθυπεχρώσε πάντας μετὰ τὰς περιουτήσεις του δικαίως τὴν πατροπαράδοτον φιλοξενον τῆς Μονῆς φήμην.

ΣΚΑΛΑ — ΠΡΟΝΝΩΝ. — Ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ χρηστός καὶ ἀγαθὸς πολίτης Ἀπόστ. Ἀννίνος καὶ ἐκηδεύθη σεμινοπρεπῶς. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα.

ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΤΑ — ΠΥΛΑΡΟΥ. — Τὴν 13ην τοῦ μηνὸς ὁ Κωνστ. Καρούσος ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ μαχαίρας τὴν συγγαίον του Θεοδώραν Ζαφειράτον, ἥτις μεταφερθεῖσα εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐξέπνευσε μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

Ὁ δρᾶσις δὲν συνελήφθη.

ΚΑΛΛΙΓΑΤΑ — ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ. — Ὁ ἔμπορος κ. Λάζαρος Καλλιγᾶς ἡγόρασεν ἔμπορικὸν πλοῖον.

ΚΕΡΑΜΙΕΣ. — Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὥρων τῆς Μ. Παρασκευῆς ἐξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον σχετικῶς μετὰ τὴν πάθη τοῦ Χριστοῦ ὁ πρωθιερεὺς κ. Γεώργιος Βλάχος.

— Ἀφίχθη ἐκ Ν. Ὑόρκης ὁ κ. Σ. Τονιόλος, ἐξ Εὐρώπης δὲ ὁ κ. Χρ. Καμπίσης.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη σεμινοπρεπῶς ἡ Ἑλένη Α. Καμπίση, ἐνάρετος γράτα 78 ἐτῶν.

— Τὸ καταπλεῦσαν εἰς τὸν λιμένα Ἀργοστολίου ἀτμόπλοιοι «Ζαχαριάσας» ἐπεσιζέφθησαν πολλοὶ ἐκ τοῦ χωρίου μας καὶ λοιπῆς Λειβαθοῦς συγγενεῖς τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ πληρώματος.

ΣΒΟΡΩΝΑΤΑ — ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ. — Ἡ ἐκφορὰ τοῦ ἐπιταφίου ἐγένετο τῇ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς Λειβαθοῦς.

ΔΙΒΑΡΑΤΑ — ΠΥΛΑΡΟΥ. Μετὰ μεγάλην λαμπρότητα διεξήχθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑ. Θεοτόκου τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸ ρωμαντικὸν τοπεῖον τῆς Πυλάρου «Σία» ὑπερθεῖν τοῦ ὁρμου τοῦ Μύτρου. Προσῆλθον ὡς πάντοτε πολλοὶ πανηγυρισταὶ ἐκ Πυλάρου, Θηναίας καὶ Ἀσσου, τὴν θείαν δὲ λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν ὑπαίθριον γεῦμα καὶ κατόπιν χορὸς μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου.

Ε. Α.

ΔΡΑΚΑΤΑ — ΠΥΛΑΡΟΥ. — Μεγαλοπρεπέστατα διεξήχθη ἡ ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡ ἐκκλησία ἦτο κατάμεστος κόσμος ἐκ Πυλάρου καὶ τῶν γειτονικῶν δήμων. Τὴν ἐορτὴν ἐλάμπρυνεν ἡ παρουσία τῆς Φιλαρμονικῆς Λειβαθοῦς ἥτις ἐπαύνησε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Λιτανείας καὶ τοῦ χοροῦ, ὅστις ἀρχίσας ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τοῦ χωρίου τὸ ἀπόγευμα διήρκεσε μέχρι νυκτός.

Ε. Α.

ΠΕΤΡΙΚΑΤΑ — ΘΗΝΑΙΑΣ. — Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἀγ. Γεωργίου διεξήχθη καὶ ἐφέτος μετὰ πάσης λαμπρότητος, ὅχι βέβαια τῆς αὐτῆς ὡς ἄλλοτε μεγαλοπρεπείας, καὶ τοῦτο ὅχι ἀπὸ ἄλλον σκοπὸν ἀλλὰ διότι οἱ φιλοπρόδοι κάτοικοι ἔχουν κατὰ ἄλλο νὰ κατασκευάσουν.

Τὸ Κωδωνοστάσιον. — Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐντίμων ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου κ. κ. Παν. Κ. Παναγιωτάτου, Νικολ. Γ. Παντελιῶ, Γεωργ. Χ. Μουλί-νου καὶ Ἀρ. Ἀνδρ. Καλογεράτου ὡς καὶ λοιπῶν κατοίκων τῆς ὡς ἂνω Κοινότητος Πετρικᾶτων συναπεφάσισαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν περιλάμπρου κωδωνοστασίου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἀγ. Γεωργίου.

Τὸ κωδωνοστάσιον θέλει ἀνεγερθῇ ἐν τῇ Βορειοδυτικῇ πλευρᾷ τοῦ προαυλίου τῆς ἐκκλησίας. Τὸ δὲ ἔργον εἶνε ἀρίστης καλλιτεχνικῆς καὶ θεαματικῆς ἐμφανίσεως, συμφώνως τῷ ἀνὰ χεῖρας μας σχεδίῳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκπονήσει ὁ ἐμπειρότατος εἰς τοιαῦτα ἔργα ἐργολάβος κ. Γεωρ. Τσιγάντης. Τὸ ὅλον ἔργον θέλει ὑπερβῇ τὴν δαπάνην τῶν 250.000.—δραχμ. Σχετικὴν φωτογραφίαν θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχές. Ἡ δὲ ἐργασία τοῦ κωδωνοστασίου ἀρχίζει ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Νεκροταφεῖον. — Καὶ περὶ τούτου ἀκόμα τοῦ ζωτικωτέρου ζητήματος δὲν ἡμέλησαν οἱ φιλοπρόδοι Πετρικᾶδες, ἀλλὰ ἐλθόντες εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. Πλάτωνος Ν. Μουλίνου ὅστις κατέχει κτῆμα κάτωθεν τῆς ἐκκλησίας Ἀγ. Γεωργίου εἰς θέσιν «Ποῦνιαν» ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν ἐν τῷ κτῆματι τούτῳ τοῦ Νεκροταφείου.

Ἄξιον ἐπαινῶν. — Ἄξιον παντὸς ἐπαινοῦ εἶνε οἱ κ. κ. ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πετρικᾶτων Γεωρ. Εὐστ. Μουλίνος (ἐμποροκτηματίας) καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος κ. Γεωργ. Ν. Τσιγάνης (δημοδιδάσκαλος) οἵτινες ἀφιέρω-

σαν τούς μισθοὺς αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν περίοδον ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Τὴν γενναϊότητα ταύτην προῆξιν εὐχόμεθα ὅπως μιμηθῶν καὶ ἄλλοι.

„ΤΟ ΠΕΡΝΑΡΙ“

ΒΑΡΥ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ἀφίχθη ἐξ Ἀμερικῆς ὁ κ. Σωτ. Δανάτος μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τριῶν χαριτωμένων τέκνων του.

ΚΑΡΥΑ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ἀνεχώρησε διὰ Ροθήσιαν Ἀφρικῆς ὁ ἐκεῖ καλῶς ἐγκαταστημένος κ. Κωνστ. Καππάτος.

ΚΟΥΛΟΥΜΟΙ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ὁ κ. Δημ. Καμπανὸς Ταχ. ὑπάλληλος Ἐνώσεως ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Ἀδὸς Βασιλικῆς Βασιλίδου.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΔΕΣ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Μὲ μεγάλην ὁδὴν ἠγγέλθη τῇλκῶς ὁ ἐν Ἀθήναις αἰφνίδιος θάνατος τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου ἡμῶν Γεωργίου Τουλιάτου, τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεταστάντος διακρινομένου διὰ τὰς τόσας ἀρετὰς του θορνεὶ δολόγητος ἢ Ἐρυσσος. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμῶς.

ΕΝΩΣΙΣ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ἀφίχθη ἐξ Ἰνδιῶν, ἐκ τῶν καταστημάτων τῶν ἀδελφῶν Ράλλη, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Καββαδίας γενόμενος ἐγκαρδίως δεκτός.

ΒΕΝΤΟΥΡΑΤΑ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ἀφίχθη ἐκ Ροθήσιαν Ἀφρικῆς ἡ Κα Αἰκατερίνη Βεντούρα χήρα τοῦ πρὸ μηνὸν ἀποθανόντος ἐκεῖ Χρήστου Βεντούρα.

ΚΟΜΗΤΑΤΑ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ἀφίχθη ἐκ Ν. Ὑόρκης δι' ὀριστικὴν ἐγκατάστασιν ὁ κ. Θεόδωρ. Χαράλαμπος μετὰ τῆς συζύγου του. Ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ κ. Ἰω. Θεοχαράτος.

ΔΙΓΑΛΕΤΟ—ΠΥΡΓΙΟΥ.—Ἀφίχθη ἐκ Βερόνας τῆς Πενσυλβανίας ὁ κ. Σπ. Κωσταντάτος γενόμενος ἐνθέρμως δεκτός.

ΔΑΥΓΑΤΑ.—Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐορτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Οἱ συνήθειες κανονιοβολισμοὶ προσέδωκαν ἰδιόζοντα χαρακτηριστὰ στὴν πανήγυριν, εἰς ἣν συνέρρουσεν ἄπειρον πλῆθος. Οἱ φιλόξενοι Δαυγάδες ἐφάνησαν, ὡς πάντοτε, περιποιητικώτατοι πρὸς τοὺς ξένους.

ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ—ΕΡΥΣΣΟΥ.—Τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου διοργανώθη ἐν Φισκάρδῳ, πρωτοβουλία τοῦ κ. Κων. Δ. Ἀντύπα, ἐραστοῦ τῆς μελωδοῦ Μούσης Τερψιχόρης καὶ τῇ συμπράξει τῶν Θαλασσοχαρῶν τέκνων τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Θεᾶς Εὐθυμίας, καπετάν-Νικόλα. Ἀλέξη, Ἀγγέλου καὶ Παναγῇ Τσελέντη, λαμπρὰ χοροεσπερίς.

Εἰς ταύτην προσέτρεξαν ὅλοι οἱ σφριγηλοὶ νέοι καὶ αἱ ὥραιαι ἐμφανίσεις τοῦ Φισκάρδου καὶ τῶν γειτονικῶν χωρίων ὡς καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἐγκατεστημένοι δημ. ὑπάλληλοι μετὰ τῶν κυριῶν των.

Τὴν χοροεσπερίδα ἐτόνωσε διὰ τῆς συμμετοχῆς του καὶ ὁ ἐξ Ἐνώσεως κατελθὼν μὲ τὸ καινούργιον αὐτοκίνητον τοῦ περιποιητικώτατου Ἀλέξ. Τσελέντη χορευτικὸς ὄμιλος ἐκ τῶν κ. κ. Γερ. Δ. Καββαδία, Ἀλ. Καββαδία, Ἀνδ. Μωραΐτου, Νοτ. Μπένου, Π. Κυριακάτου καὶ Ε. Ἀπέργη, ἀφ' οὗ προηγουμένως οὗτος κατεβρόχθισε ἀγρίως τὸν ἐν τῇ φιλοξενίᾳ οἰκογενεῖα τοῦ κ. Ἀναστ. Τσελέντη παρατεθέντα εἰς αὐτὸν καλοσημένιον καὶ εὐτραφῆ ὀβελίαν ἀμνόν!!!!

Τῇ συνοδείᾳ δὲ βιολίου τοῦ γνωστοῦ Ἰθακησίου Στάθη Μπότση ἐχόρευσαν μὲ ζωηρότητα διαφόρους Ἑλληνικοὺς καὶ Εὐρωπαϊκοὺς χορούς.

Ἡ τερψιθυμία αὐτῇ διασκέδασιν διήρκεσε μὲ ἀδιάπτωτο χορευτικὸν κέφι μέχρι τῆς 2ας ὥρας τοῦ Μεσονυκτίου, καθ' ἣν πάντες ἀπῆλθον μὲ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

ΕΥΘΥΜ. ΑΠΕΡΓΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ.—Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ὁμίλου Κεφαλληνῶν νέων ἐξελέγησαν ὡς πρόεδρος ὁ κ. Σπ. Λειβαδάς ὡς ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Χρ. Κοζάκης, ὡς γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Διον. Μαρκάτος, ὡς ταμίας ὁ κ. Παν. Λυκούδης, ὡς σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Ἡρ. Μουλίνος, Ἰω. Μαρούλης, καὶ Εὐάγγ. Μήλας.

Ἡ δόθεῖσα ἐν τῷ Ὁδεῖῳ Ἀθηνῶν «Συμφωνία» τοῦ συμπατριώτου μας συνθέτου κ. Ἀντύχου Εὐαγγελάτου ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν. Ὁ νεαρὸς συνθέτης μας, κ. Εὐαγγελάτος, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν σπουδάζει ἐν Γερμανίᾳ, ὑπόσχεται πολλὰ διὰ τὸ μέλλον, τιμᾷ δὲ νῦν καὶ θὰ δοῇ ἀφαισώτως τὴν γενέτειράν.

—Τὴν ἐκθεσιν τοῦ διασήμου ζωγράφου μας καὶ καθη-

γητοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ κ. Σπ. Βικάντου ἐπεσκέφθη μεγάλη μερὶς τῆς ἐκλεκτοτέρας Ἀθην. Κοινωνίας ἐπεξεργαζομένη καὶ θαυμάζουσα τοὺς πίνακας τοῦ μεγάλου μας καλλιτέχνη. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Βικάντου θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.

—Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσιᾶς τῆς Συνομοσπονδίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξελέγη πρόεδρος ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἀριστείδης Ρουχωτᾶς. Καλλιτέρα ἐκλογή δὲν ἰδύνατο νὰ γίνῃ. Ὁ κ. Ρουχωτᾶς εἶναι πανελληνίως γνωστός ὡς Δυναμὸ ἐνεργητικότητος καὶ δραστηριότητος, ὡς χαρακτὴρ δέ, ἀδαμάντινος, ἀπαράμιλλος.

Ἡ ἐκλογή αὕτη ἦτο δικαία ἀμοιβὴ τῶν πολυετῶν ἀγώνων καὶ κόπων τοῦ κ. Ρουχωτᾶ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.—Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσιᾶς τῆς Πανελληνίου ἐνώσεως ἐμπόροπλοιάρχων ἐξελέγησαν οἱ ἡμέτεροι συμπατριῶται κ. κ. Κ. Ὁδ. Δανάλης, παμψηφεί, πρόεδρος, ὁ κ. Ἰω. Πιλάλης Γεν. Γραμματεὺς καὶ ὁ κ. Π. Ἀγγελᾶτος ταμίας.

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Ἀπεβίωσε ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ ὁ συμπατριώτης ἡμῶν Γεώργιος Μουσούρης ιδιοκτῆτης τοῦ πολυτελοῦς καφενείου «Εὐρώπῃ». Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ μεταστάντος κατέθλιψε πάντας, ἡ δὲ ἀπώλειά του θὰ εἶναι αἰσθητὴ καὶ εἰς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν πολυμελῆ οἰκογενεάν του καὶ τὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἀπετέλει ἐπίλεκτον μέλος.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας πρὸς τοὺς οἰκείους του.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.—Ὁ ἐορτασμός τῆς ἑκατονταετηρίδος εἰς τὸ ἡρωικὸν Μεσολόγγι ἐγένετο μετὰ πάσης λαμπρότης, τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας χάρις εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ ἀκαταπόνητου Δημάρχου μας κ. Χρ. Εὐαγγελάτου καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μας κ. Κουράτου. Ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Εὐαγγελάτου ἦτο ἐμπνευσμένη καὶ ἀριστουργηματικὴ. Οἱ ἐπισκέπται, ἐπίσημοι καὶ μὴ, ἐθαύμασαν τὴν παρατηρηθεῖσαν τάξιν καὶ ἔμειναν κατευχασμένοι ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν τῶν Μεσολογγιτῶν, προεξάρχοντος τοῦ δημοτικοῦ ἀρχόντος. Εἶναι εὐτυχὴς συμπτῶσις ὅτι κατὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦτον ἐορτασμὸν τοῦ κοσμοξαινομένου Μεσολογγίου οἱ ἀρχόντες τοῦ Νημοῦ καὶ τοῦ Δήμου εἶναι Κεφαλληνες, ἀφοῦ οἱ πρόγονοί μας τόσον σπουδαῖον ρόλον ἐπαιξαν κατὰ τὰς πολιορκίας καὶ ἐξόδου τῆς ἡρωικῆς πόλεως.

ΣΥΡΟΣ.—Ὁ κ. Γεράσιμος Ποταμιᾶνος ἐκ Καρῶν—Ἐρυσσος καὶ ἡ Δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Φωρτσέρη ἐκ Σύρου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 24ην τοῦ μηνὸς ἐνταῦθα. Οἱ νεόνυμφοι ἐγκατεστάθησαν εἰς Ἀθήνας.

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΔΙΟΝ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Α. ΦΛΑΜΟΥΡΑ

Ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐν Σικάνῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἡμετέρου κ. Διον. Γιαννάκη μετὰ τῆς καλλιμόρφου, χαριεστάτης καὶ λίαν εὐπαιδευτοῦ Δίδος Θεσσαλονίκης Φλάμπουρα, ἐκ Φιλιατρῶν.

Τὸ τόσον εὐάριστον ζεῦγος ἡ «Ἥχῳ» ραίνει μακρόθεν μὲ τὰ ἀνοιξιὰτικα λουλούδια τῆς Παιριδὸς εὐχομένη ὀλοπύχως ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον ἀνέφελον, εὐδαίμονα καὶ ὀλβιον.

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν κ. Διον. Γιαννάκη, διαχειριστὴν τῆς «Ἥχους τῆς Κεφαλληνίας» καὶ Γεν. Γραμματέα τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ «Κεφάλου», τελέσαντα ὑπὸ τόσον αἰσίους οἰωνοὺς τοὺς ἀρραβῶνας του μετὰ τῆς ἐπὶ κάλλει καὶ μορφώσει διακρινομένης Δίδος Θεσσαλονίκης Φλάμπουρα ἐκ Φιλιατρῶν εὐχόμεναι ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον αἰώνιον ἀνδοβριθῇ Μαῖον.

ΔΙΟΝ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ TRUST COMPANY

205 WEST 33rd STREET

NEW YORK CITY

(Ακριβώς ἔναντι τοῦ Σταθμοῦ Πενσυλβανίας)

Telephone: CHICKERING 6721-6

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἶναι Ἀμερικανικὸν ἴδρυμα, λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἀμερικανικοὺς νόμους καὶ ιδρύθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἑλλήνας εἰς τὴν πρόοδόν των.

ATHENS BANKERS' CORPORATION

19 KNEELAND STREET,
BOSTON, MASS,

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ

23 SO. CLARK STREET,
Suite 620, CHICAGO, ILL,

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ταχίστη διεκπεραίωσις
τῶν συναλλαγῶν σας
Συμφέροντες ὅροι
Ἀσφάλεια χρημάτων

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τακτική και σύντομος συγκοινωνία μεταξύ Ελλάδος και Ἀμερικῆς διὰ τῶν ταχυπλόων ὑπερωκεανείων «ΕΔΙΣΩΝ» καὶ «ΒΥΡΩΝ», τὰ ὅποια ἔχουσι ἀνακαινισθῇ τελείως καὶ παρέχουσι ὅλας τὰς ἀναπαύσεις εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

“ΕΔΙΣΩΝ,,

ΜΑΪΟΥ 31

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

“ΒΥΡΩΝ,,

ΜΑΪΟΥ 29

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

“ΕΔΙΣΩΝ,,

ΙΟΥΝΙΟΥ 2

National Steam Navigation Co L^{td} of Greece

44 WHITEHALL STREET

NEW YORK, N. Y.

Θ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Σ. ΛΑΛΗΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ & ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

“Ο ΚΕΦΑΛΟΣ,,

5 ΟΔΟΣ ΔΩΡΟΥ 5-(ΟΜΟΝΟΙΑ)-ΑΘΗΝΑΙ

Ἀριθ. Τηλ. 56-36

ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΕΝΥΠΟΘΗΚΑ-ΔΑΝΕΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ-ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ-ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ-ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

51 MAIDEN LANE

NEW YORK CITY

- Έμβάσματα εις ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος ταχυδρομικῶς καὶ τηλεγραφικῶς.
- Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν πάσης φύσεως εις δραχμὰς καὶ δολλάρια.
- Ἐκδόσεις Special Travellers Checks εις αὐτοῦσια Δολλ. καὶ Δραχμὰς χωρὶς χαρτόσημον ἐν Ἑλλάδι.
- Πιστωτικαὶ ταξειδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ σπουδαίως ἐξυπηρετοῦσαι τοὺς εις Ἑλλάδα μεταβαίνοντας Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς.
- Πώλησις Ἑλληνικῶν χαρτονομισμάτων μετὰ καλλιτέρας τρεχούσας τιμὰς τῆς ἡμέρας.
- Πώλησις ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων, μετοχῶν καὶ χρεογράφων, μετὰ καλλιτέρας τιμὰς καὶ μετὰ εὐνοϊκωτάτους ὅρους πληρωμῆς.
- Καταθέσεις εις δραχμὰς καὶ εις δολλάρια: 1ον) Ἐν ὄψει ἢ εις πρώτην ζήτησιν. 2ον) Εἰς ταμειυτήριον. 3ον) Με δεκαπενθήμερον προειδοποίησιν. 4ον) Ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ 5ον) Διαρκεῖς καταθέσεις.
- Καταθέσεις διὰ λογαριασμὸν τρίτων. — Δάνεια πρὸς καταθέτας.
- Φύλαξις χρεογράφων. — Εἰσπραξὶς καταθέσεων παρὰ ξέναις Τραπεζίαις.
- Νομικαὶ διατυπώσεις καὶ νομιμοποιήσεις κληρονόμων. — Καὶ πάσης ἄλλης φύσεως τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἔχετε καθήκον τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας σας νὰ διενεργήτε διὰ τοῦ Μοναδικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΟΤΙ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν ἀνδρισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΔΙΟΤΙ εις ὅλας τὰς χαλεπὰς καὶ κρίσιμους ἡμέρας τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκηδεμόνευσε χρηματικῶς τὴν Πατρίδα καὶ συνεκράτησε τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τῆς χώρας μας.

ΔΙΟΤΙ ὁ μέγας αὐτὸς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος κατέστη ἴδρυμα διεθνούς κύρους καὶ τιμᾶ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, διότι:

ΕΑΝ ὑπάρχῃ σήμερον εις τὴν Ἑλλάδα Ἐμπόριον, Βιομηχανία, Γεωργία, ὑπαρξὶς Ἐταιρειῶν, Ἔργα Δημοτικὰ καὶ Λιμενικὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο ποῦ καταδεικνύει τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ μέγα μέρος.

NATIONAL BANK OF GREECE

51 MAIDEN LANE

Telephone: John 5763

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

NEW YORK N. Y.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ